

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1624 RENDELETE

(2016. szeptember 14.)

az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjára, valamint 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2015. június 25–26-i ülésén szélesebb körű erőfeszítésekre szólított fel az Unió felé irányuló, korábban nem tapasztalt migrációs áramlatok átfogó megoldása érdekében, ideértve a határok igazgatásának megerősítését a növekvő vegyes migrációs áramlatok megfelelőbb kezelése céljából. Az állam- és kormányfők a migrációról tartott 2015. szeptember 23-i informális ülésükön hangsúlyozták továbbá, hogy megoldást kell találni az Európa külső határainál tapasztalható drámai helyzetre, és ezeknél a határoknál meg kell erősíteni az ellenőrzést különösen az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) és az Europol erőforrásainak kibővítésével, illetve a tagállamok emberi erőforrásainak és technikai hozzájárulásainak kiaknázásával.
- (2) Az Unió külső hatáira irányuló uniós politika célja az európai integrált határigazgatás kialakítása és nemzeti és uniós szintű végrehajtása, amely a személyek Unión belüli szabad mozgásának elengedhetetlen velejárója, és amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapvető alkotóeleme. Az európai integrált határigazgatás központi szerepet tölt be a migrációkezelés javításában. A cél a külső határok átlépésének hatékony igazgatása, továbbá a migrációs kihívások és az e határokat érő jövőbeli fenyegetések kezelése, ezáltal hozzájárulva a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező, súlyos bűncselekmények elleni fellépéshez, valamint az Unión belüli magas szintű belső biztonság biztosításához. Ezzel egyidőben az alapvető jogok teljes tiszteletben tartása mellett oly módon kell eljárni, hogy garantált legyen a személyek szabad mozgása az Unión belül.

⁽¹⁾ HL C 303., 2016.8.19., 109. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2016. július 6-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. szeptember 14-i határozata.

- (3) A négylépcsős belépés-ellenőrzési modellen alapuló európai integrált határigazgatás magában foglalja a harmadik országokban – többek között a közös vízümpolitika keretében – végrehajtott intézkedéseket, a szomszédos harmadik országokkal való együttműködés keretében végrehajtott intézkedéseket, a külső határoknál végrehajtott határellenőrzési intézkedéseket, a kockázatelemzést, valamint a schengeni térségben végrehajtott intézkedéseket és a visszaküldéseket.
- (4) Az európai integrált határigazgatás végrehajtása során biztosítani kell az egyéb szakpolitikai célkitűzésekkel való összhangot, beleértve a határokon átnyúló közlekedés megfelelő működését.
- (5) Az európai integrált határigazgatás eredményes végrehajtása érdekében létre kell hozni az Európai Határ- és Parti Őrséget. Az Őrséget el kell látni a szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokkal, valamint eszközökkel. Az Európai Határ- és Parti Őrség magában kell, hogy foglalja az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséget (a továbbiakban: az Ügynökség) és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságokat, ideértve határellenőrzési feladatainak megfelelő mértékben a parti őrségeket is. Az Őrség nemzeti szinten az információk, a kapacitások és rendszerek közös használatára, uniós szinten pedig az Ügynökség válaszára támaszkodik.
- (6) Az európai integrált határigazgatás az Ügynökség és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok, közöttük – tengeri határellenőrzési műveleteiknek és egyéb határellenőrzési feladatainak megfelelő mértékben – a parti őrségek megosztott felelőssége. Míg a tagállami külső határok igazgatása – a tagállamok saját érdekében és valamennyi tagállam érdekében –továbbra is elsődlegesen a tagállamok felelőssége, addig az Ügynökség feladata a külső határok igazgatására vonatkozó uniós intézkedések alkalmazásának támogatása, az említett intézkedéseket végrehajtó tagállamok intézkedéseinek megerősítése, értékelése és koordinálása révén.
- (7) Az európai integrált határigazgatás nem változtatja meg a Bizottságnak és a tagállamoknak a vámügyek területén – különösen az ellenőrzések, a kockázatkezelés és az információcsere tekintetében – fennálló hatásköreit.
- (8) A külső határok ellenőrzésére és a visszaküldésre vonatkozó politikák és jogszabályok – köztük az európai integrált határigazgatásra vonatkozó stratégia – kidolgozása az uniós intézmények felelőssége marad. Biztosítani kell az Ügynökség és az említett intézmények közötti szoros együttműködést.
- (9) Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség, közismert nevén Frontex, a 2007/2004/EK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ jött létre. Tevékenységének 2005. május 1-jei megkezdése óta sikeresen segítette a tagállamokat a külső határok igazgatásával összefüggő operatív vonatkozások végrehajtásában közös műveletek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók révén, valamint segítséget nyújtott a kockázatelemzés, az információcsere, a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatok és a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldése terén.
- (10) Hatékonyan ellenőrizni kell a külső határok átlépését, kezelni kell a külső határokon jelentkező migrációs kihívásokat és lehetséges jövőbeli fenyegetéseket, garantálni kell az Unión belüli magas szintű belső biztonságot, meg kell őrizni a schengeni térség működését és tiszteletben kell tartani a szolidaritás átfogó elvét. Erre tekintettel meg kell erősíteni a külső határok igazgatását a Frontex munkájára építve és a Frontexet egy olyan ügynökséggé továbbfejlesztve, amelynek megosztott felelőssége van a külső határok igazgatásában.
- (11) Ezért az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség feladatkörét ki kell bővíteni. E változásokat tükrözendő ezt az ügynökséget át kell nevezni Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggé, és erre az ügynökségre a továbbiakban is általában Frontex néven fognak hivatkozni. Az Ügynökség megtartja jogi személyiségét, és teljes mértékben tovább folytatja tevékenységét és eljárásait. Az Ügynökség kulcsfontosságú feladatai közé kell tartozzon az integrált határigazgatás uniós szintű végrehajtására vonatkozó technikai és műveleti stratégia létrehozása; a határellenőrzés eredményes működésének felügyelete a külső határoknál; fokozott technikai és műveleti segítségnyújtás a tagállamoknak közös műveletek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók révén; az intézkedések gyakorlati végrehajtásának biztosítása a külső határoknál jelentkező, sürgős beavatkozást igénylő helyzetekben; technikai és műveleti segítségnyújtás a tengeren bamba jutott személyeket segítő kutatási és mentési műveletekkel összefüggésben; valamint visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók szervezése, koordinálása és lefolytatása.
- (12) Az Ügynökségnek a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök sérelme nélkül kell ellátnia feladatait.

⁽¹⁾ A Tanács 2007/2004/EK rendelete (2004. október 26.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról (HL L 349., 2004.11.25., 1. o.).

- (13) Az Ügynökségnek a védelemmel kapcsolatos tagállami hatáskörök sérelme nélkül kell ellátnia feladatait.
- (14) Az Ügynökség kibővített feladatkörét és hatáskörét az alapvető jogok biztosítékainak megerősítésével és a fokozottabb elszámoltathatósággal kell ellensúlyozni.
- (15) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a külső határoknál, műveleti szinten a továbbiakban is együttműködjenek más tagállamokkal és/vagy harmadik országokkal – ideértve a bűnüldözési célú katonai műveleteket is –, amennyiben ez az együttműködés összeegyeztethető az Ügynökség tevékenységével.
- (16) Feladatainak eredményes elvégzése érdekében az Ügynökség a tagállamok együttműködésére támaszkodik. E tekintetben fontos, hogy az Ügynökség és a tagállamok jóhiszeműen járjanak el, továbbá hogy egymás között gyorsan cseréljenek pontos információkat. Egyik tagállam sem köteles olyan információt szolgáltatni, amelynek közlését ellentétessenek tartja alapvető biztonsági érdekeivel.
- (17) A tagállamok ezenfelül a saját és a többi tagállam érdekében adatokat visznek be az európai adatbázisokba. Mindemellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell az adatok pontosságát, naprakész jellegét, továbbá ezen adatok beszerzésének és bevitelének jogszerűségét.
- (18) Az Ügynökségnek közös kockázatelemzési modellen alapuló, általános és specifikus kockázatelemzéseket kell készítenie, amelyeket maga az Ügynökség és a tagállamok is alkalmaznak. Az Ügynökségnek egyebek mellett a tagállamoktól kapott információk alapján megfelelő információt kell nyújtania az európai integrált határigazgatás szempontjából lényeges valamennyi szempontra kiterjedően, különös tekintettel a határellenőrzésre, a visszaküldésre, a harmadik országbeli állampolgárok Unión belüli szabálytalan másodlagos mozgásaira, a határokon átnyúló bűncselekmények – többek között a jogellenes határátlépések, az emberkereskedelem, a terrorizmus és a hibrid jellegű fenyegetések – megelőzésére, valamint a szomszédos harmadik országokban fennálló helyzet kérdéseire, hogy lehetővé tegye a megfelelő intézkedések meghozatalát, illetve az azonosított fenyegetések vagy kockázatok kezelését a külső határok integrált igazgatásának javítása céljából.
- (19) Tekintettel a külső határokon folytatott tevékenységére, az Ügynökségnek hozzá kell járulnia a határokon átnyúló dimenziójú súlyos bűncselekmények – mint pl. a migránsok csempészése, az emberkereskedelem és a terrorizmus – megelőzéséhez és felderítéséhez, amennyiben megalapozott az ez irányú fellépés, és tevékenysége során releváns információra tett szert. Tevékenységét egyeztetnie kell az Europollal, amely a két vagy több tagállamot érintő súlyos bűncselekmények megelőzése és az azok ellen folytatott küzdelem terén a tagállami fellépések támogatásáért és erősítéséért, valamint a tagállamok közötti együttműködésért felelős ügynökség. A határokon átnyúló bűncselekmények szükségszerűen határokon átnyúló dimenzióval bírnak. A határokon átnyúló dimenziót a külső határok jogellenes átlépésével közvetlenül összefüggő bűncselekmények – többek között az emberkereskedelem és a migránsok csempészése – jellemzik. Mindemellett a 2002/90/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy ne vessenek ki szankciókat azokban az esetekben, amelyekben a magatartás célja a migránsok humanitárius segítése.
- (20) A megosztott felelősségvállalás szellemében a külső határok igazgatásának rendszeres nyomon követése az Ügynökség szerepkörébe kell, hogy tartozzon. Az Ügynökségnek biztosítani kell a megfelelő és eredményes nyomon követést, nem csupán kockázatkezelés, információcsere és az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) révén, hanem a saját személyzetéhez tartozó szakértők tagállamokban való jelenlétével is. Az Ügynökségnek ezért képesnek kell lennie arra, hogy a tagállamokba egy adott időszakra összekötő tisztviselőket küldjön, akik ez alatt az időszak alatt jelentést tesznek az ügyvezető igazgatónak. Az összekötő tisztviselők jelentésének a sebezhetőségi értékelés részét kell képeznie.
- (21) Az Ügynökségnek objektív kritériumokon alapuló sebezhetőségi értékelést kell végrehajtania, értékelve, hogy a tagállamok milyen mértékben képesek és készek szembenézni a külső határaiknál jelentkező kihívásokkal. Ennek keretében fel kell mérni, hogy a tagállamok milyen eszközökkel, infrastruktúrával, személyzettel, pénzügyi forrásokkal és vészhelyzeti tervekkel rendelkeznek a külső határoknál fellépő esetleges válságok kezelésére. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az említett értékelés során feltárt esetleges hiányosságok orvoslására. Az ügyvezető igazgatónak azonosítania kell a szükséges intézkedéseket, és azokat ajánlania kell az érintett tagállam részére. Az ügyvezető igazgatónak határidőt is kell szabnia az ezen intézkedések meghozatalára. Amennyiben a tagállam a megadott határidőn belül nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, az ügyet az igazgatótanács elé kell terjeszteni további határozathozatal céljából.
- (22) Ha az Ügynökség számára nem szolgáltatnak gyors és pontos információkat a sebezhetőségi értékeléshez, ezt a tényt figyelembe kell tudnia venni a sebezhetőségi értékelés elkészítésénél, kivéve, ha megfelelően alátámasztott indokot szolgáltatnak az adatok visszatartására vonatkozóan.

⁽¹⁾ A Tanács 2002/90/EK irányelve (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról (HL L 328., 2002.12.5., 17. o.).

- (23) Az Ügynökségnek meg kell szerveznie a megfelelő technikai és műveleti segítségnyújtást a tagállamok részére a külső határok ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségeik végrehajtására szolgáló kapacitásaik megerősítése érdekében, valamint azért, hogy jobban szembe tudjanak nézni az illegális bevándorlás vagy a határokon átnyúló bűncselekmények okozta, külső határoknál jelentkező kihívásokkal. E segítségnyújtás nem sértheti az érintett nemzeti hatóságoknak a bűnügyi nyomozások kezdeményezésére vonatkozó hatáskörét. E tekintetben az Ügynökségnek – egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére – közös műveleteket kell szerveznie és koordinálnia egy vagy több tagállam vonatkozásában, valamint be kell vetnie az európai határ- és partvédelmi csapatokat és a szükséges műszaki eszközöket. Az Ügynökség a saját személyzetéhez tartozó szakértőket is kirendelhet.
- (24) A külső határoknál jelentkező sajátos és aránytalan kihívás esetén az Ügynökségnek egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat kell szerveznie és koordinálnia, valamint be kell vetnie mind a gyorsreagálású állomány tagjaiból álló európai határ- és partvédelmi csapatokat, mind a műszaki eszközöket. A gyorsreagálású határvédelmi intervencióknak meghatározott ideig megerősítést kell biztosítaniuk az azonnali reakciót igénylő olyan helyzetekben, amikor az ilyen intervenciók eredményes választ jelentenek. Az említett intervenciók eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak határőröket és más releváns szakembereket kell rendelkezésre bocsátaniuk a gyorsreagálású állományba, valamint gondoskodniuk kell a szükséges műszaki eszközökről. Az Ügynökségnek és az érintett tagállamnak közösen műveleti tervet kell elfogadniuk.
- (25) Amennyiben egy tagállam a külső határainak bizonyos területein nagymértékű vegyes migrációs beáramlások által jellemzett, sajátos és aránytalan migrációs kihívással szembesül, a tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy technikai és műveleti megerősítésre támaszkodhasson. Ezt a megerősítést a migrációs csomópontokon a migrációkezelést támogató csapatok nyújtják. E csapatok a tagállamoktól az Ügynökség és az EASO által kirendelendő, valamint az Ügynökségtől, az Europoltól és más érintett uniós ügynökségektől kirendelt szakértőkből állnak. Az Ügynökségnek segítenie kell a Bizottságot a különböző ügynökségek tevékenységének helyszíni koordinációjában.
- (26) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az olyan hatóságok, amelyekhez valószínűsíthetően nemzetközi védelem iránti kérelmekkel fordulnak – mint például a rendőrség, a határőrség, a bevándorlási hatóságok és az idegenrendészeti fogdák személyzete – a megfelelő információk birtokában legyenek. A tagállamok gondoskodnak arról is, hogy e hatóságok személyzete a feladat- és hatásköre ellátásához szükséges szintű képzésben részesüljön, valamint utasítást kapjon arra, hogy tájékoztassa a kérelmezőket arról, hogy hová és hogyan kell benyújtani a nemzetközi védelem iránti kérelmet.
- (27) A migrációs csomópontokban a különféle ügynökségeknek és a tagállamoknak megbízatásuk keretében és az őket megillető hatáskörön belül kell működniük. A Bizottság a többi érintett ügynökséggel együttműködésben biztosítja, hogy a migrációs csomópontokban folyó tevékenységek összhangban álljanak az uniós vívmányokkal, köztük a közös európai menekültügyi rendszerrel és az alapvető jogokkal.
- (28) Amennyiben a külső határok ellenőrzése olyan mértékben veszíti el hatékonyságát, hogy az veszélyezteti a schengeni térség működését abból adódóan, hogy egy tagállam nem hozza meg a szükséges intézkedéseket a sebezhetőségi értékelésnek megfelelően, vagy annak következtében, hogy a külső határokon sajátos és aránytalan kihívásokkal szembenező valamely tagállam nem kér elegendő támogatást az Ügynökségtől, vagy veszi igénybe e támogatást, egységes, gyors és eredményes választ kell adni Uniós szinten. E kockázatok mérséklése céljából és a jobb uniós szintű koordináció biztosítása érdekében a Bizottságnak a Tanács elé kell terjesztenie egy határozatot, amely egyrészt meghatározza az Ügynökség által végrehajtandó intézkedéseket, másrészt pedig felszólítja az érintett tagállamot, hogy működjön együtt az Ügynökséggel ezen intézkedések végrehajtása terén. Az ilyen határozat elfogadására vonatkozó végrehajtási hatáskört a Tanácsra kell ruházni, mert a határozat tárgyát képező intézkedések politikailag érzékeny jellegűek lehetnek, és valószínűsíthetően nemzeti végrehajtási és jogérvényesítési hatásköröket érintenek. Az Ügynökségnek meg kell határoznia, hogy milyen lépéseket kell tenni a tanácsi határozatban megállapított intézkedések gyakorlati végrehajtása érdekében. Az Ügynökségnek ezt követően műveleti tervet kell kidolgoznia az érintett tagállammal. Amennyiben valamely tagállam 30 napon belül nem hajtja végre az említett tanácsi határozatban foglaltakat és nem működik együtt az Ügynökséggel a határozatban foglalt intézkedések végrehajtásában, a Bizottság elindíthatja az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 29. cikke szerinti különös eljárást a belső határellenőrzés nélküli térség működését általánosan veszélyeztető kivételes körülményekkel való szembesülés céljából. Az (EU) 2016/399 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (29) A közös műveletek vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során bevetendő szükséges eszközöknek és személyzetnek az Ügynökség rendelkezésére kell állnia. E célból az Ügynökségnek képesnek kell lennie arra, hogy amikor egy tagállam kérésére vagy egy sürgős beavatkozást igénylő helyzetben gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat indít, a tagállamokban európai határ- és partvédelmi csapatokat vessen be a gyorsreagálású

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

állományból, amelynek egy határőrökből és más releváns szakemberekből felállított készenléti alakulatnak kell lennie. A gyorsreagálási állomány legalább 1 500 határőrökből és más releváns szakemberekből áll. A gyorsreagálási állományból bevetett európai határ- és partvédelmi csapatokat szükség esetén haladéktalanul ki kell egészíteni további európai határ- és partvédelmi csapatokkal.

- (30) Az I. melléklet tartalmazza a gyorsreagálási állományhoz a tagállamok által az e rendelet hatálybalépésekor fennálló körülmények fényében tett vállalások alapján nyújtandó hozzájárulás mértékét. Amennyiben e körülmények lényegesen és strukturálisan megváltoznak – ideértve azt az esetet is, ha a vonatkozó csatlakozási okmányok rendelkezései értelmében a tagállamok belső határain való ellenőrzés megszüntetéséről szóló határozat kerül elfogadásra –, a Bizottságnak javaslatot kell tennie az említett melléklet megfelelő módosítására.
- (31) Tekintettel arra, hogy az eszközöket és a személyzetet különösen a külső határok hirtelen nagymértékben megnövekedett migrációs beáramlással szembesülő területein gyorsan kell bevetni, az Ügynökségnek képesnek kell lennie saját műszaki eszközök bevetésére is, amelyeket önerőből vagy valamely tagállammal közös tulajdonként kell beszereznie. Az említett műszaki eszközöket a nyilvántartásuk szerinti tagállamnak az Ügynökség kérésére rendelkezésére kell bocsátania. Az Ügynökség további feladata az általa megállapított szükségletek alapján a tagállamok által rendelkezésre bocsátott műszakieszköz-állomány kezelése, amelyet a tagállamok által a Belső Biztonsági Alap egyedi intézkedéseinek keretében vásárolt közlekedési eszközök és működést támogató eszközök egészítenek ki.
- (32) Az Európai Tanács 2015. október 15-én felszólított a Frontex visszaküldésre vonatkozó megbízatásának kibővítésére oly módon, hogy joga legyen saját kezdeményezésére közös visszaküldési műveleteket indítani, valamint hogy nagyobb szerepe legyen a visszatérésre kötelezett személyek úti okmányainak beszerzésében.
- (33) Az Ügynökségnek nagyobb fokú segítséget kell nyújtania a tagállamoknak a harmadik országbeli állampolgárok – az Unió visszaküldési politikájának és a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően történő – visszaküldéséhez. Feladatai közé tartozik többek között az egy vagy több tagállamból kiinduló visszaküldési műveletek koordinálása és megszervezése, valamint a visszaküldési intervenciók megszervezése és levezénylése azon tagállamok visszaküldési rendszerének megerősítése érdekében, amelyeknek fokozott technikai és műveleti segítségnyújtásra van szükségük, amikor az említett irányelvvel összhangban eleget tesznek a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére irányuló kötelezettségüknek.
- (34) Az Ügynökségnek az alapvető jogok teljes tiszteletben tartásával megfelelő módon támogatnia kell a tagállamokat a visszaküldési műveletek és a visszatérésre kötelezett személyekkel kapcsolatos visszaküldési intervenciók megszervezésében. Az Ügynökség a tagállamok által kiadott kiutasítási határozatokat érdemben nem vizsgálja. Ezen túlmenően az Ügynökségnek az érintett harmadik országok hatóságaival együttműködve támogatnia kell a tagállamokat a visszaküldéshez szükséges úti okmányok beszerzése terén.
- (35) A visszaküldést végrehajtó tagállamoknak nyújtott segítségnek magában kell foglalnia a nem uniós visszaküldési célországokra vonatkozó, az e rendelet végrehajtása szempontjából releváns gyakorlati információkat, úgymint az elérhetőségeket, illetve a visszaküldési művelet zökkenőmentes lebonyolításához szükséges egyéb logisztikai információkat. A kiutasítási határozatok meghozatalához az Ügynökségnek nem kell információkat szolgáltatnia tagállamok számára a nem uniós visszaküldési célországokra vonatkozóan.
- (36) Egy tagállam és egy harmadik ország között esetlegesen fennálló megállapodás nem mentesíti az Ügynökséget vagy a tagállamokat az uniós vagy a nemzetközi jog szerinti – különösen a visszaküldés tilalma (non-refoulement) elvének tiszteletben tartására vonatkozó – kötelezettségeik alól.
- (37) Az Ügynökségnek állományokat kell létrehoznia a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből, a kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőkből és visszaküldési szakértőkből, akiket a tagállamok bocsátanak rendelkezésre; akiket bevetnek a visszaküldési műveletekben és akik részét képezik a visszaküldési intervenciók során bevetett, adott helyzet függvényében összeállított európai visszaküldési intervenciók csapatoknak. Az állományoknak gyermekvédelmi téren különleges szakértelemmel rendelkező személyzetet is magukban kell foglalniuk. Az Ügynökségnek biztosítania kell számukra a szükséges képzést.
- (38) A nemzetközi jogi eszközökkel – így például a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel – összhangban e rendelet értelmében minden 18 év alatti személy gyermeknek tekintendő. Az Ügynökség tevékenységei során elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

- (39) Külön kell rendelkezni a visszaküldéssel kapcsolatos tevékenységekben részt vevő személyzetről, meghatározva feladataikat, hatásköreiket és felelősségi köreiket. Külön utasításokat kell kiadni arra vonatkozóan, hogy a nemzetközi légi közlekedési jog – és különösen a légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyes egyéb cselekményekről szóló Tokiói Egyezmény – értelmében milyen hatáskörrel rendelkeznek a légi járművek pilótái, és hogy mire terjed ki a légi járművek lajstromozási országának büntetőjogi joghatósága.
- (40) Az Ügynökségnek célzott képzési eszközöket kell kidolgoznia, ideértve a gyermekek védelme terén nyújtott célzott képzést is. Az Ügynökségnek uniós szintű továbbképzési tanfolyamokat kell biztosítania a határőrök nemzeti oktatói számára. Emellett további képzéseket és szemináriumokat kell biztosítania az integrált határigazgatási feladatokra vonatkozóan, többek között az illetékes nemzeti szolgálatok tisztviselői számára. A képzésnek a vonatkozó uniós és nemzetközi jogra és az alapvető jogokra is ki kell terjednie. Felhatalmazást kell adni az Ügynökségnek arra, hogy a tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve képzési tevékenységeket szervezzen a területükön.
- (41) Az Ügynökségnek nyomon kell követnie és elő kell mozdítania az európai integrált határigazgatás szempontjából releváns kutatások alakulását. Az Ügynökségnek az e téren elért fejleményekről tájékoztatást kell nyújtania az Európai Parlamentnek, a tagállamoknak és a Bizottságnak.
- (42) A külső határok integrált igazgatásának eredményes megvalósításához rendszeres, gyors és megbízható információcserére van szükség a tagállamok között. Az Ügynökségnek olyan információs rendszereket kell kidolgoznia és működtetnie, amelyek az uniós adatvédelmi jogszabályoknak megfelelően segítik az ilyen jellegű információcserét. Fontos, hogy a tagállamok időben ellássák az Ügynökséget azokkal a teljes körű és pontos információkkal, amelyekre az Ügynökségnek szüksége van feladatai ellátásához.
- (43) Az Ügynökség küldetésének teljesítése céljából és a feladatainak ellátásához szükséges mértékben, az uniós joggal és szakpolitikával összhangban megkötött munkamegállapodások keretében együttműködhet más uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, valamint nemzetközi szervezetekkel az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben. Ezeket a munkamegállapodásokat a Bizottságnak előzetesen jóvá kell hagynia.
- (44) A parti őrségi feladatokat ellátó nemzeti hatóságok számos különböző feladatot végeznek, amelyek magukban foglalhatnak többek között tengervédelmi, tengerészeti biztonsági, kutatási és mentési, határellenőrzési, halászati ellenőrzési, vámellenőrzési, általános bűnüldözési és környezetvédelmi tevékenységeket is. Az Ügynökségnek, a 768/2005/EK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Európai Halászati Ellenőrző Hivatalnak és az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökségnek ezért meg kell erősítenie egyrészt az egymással, másrészt a parti őrségi feladatokat ellátó nemzeti hatóságokkal folytatott együttműködést a tengeri helyzetismeret javítása, valamint a koherens és költséghatékony intézkedések támogatása érdekében. A tengeri környezetben tevékenykedő szervezetek közötti sinergiáknak összhangban kell lenniük az európai integrált határigazgatási és tengerhajózási biztonsági stratégiákkal.
- (45) E rendelet végrehajtása nem érinti az Unió és a tagállamok közötti, a Szerződések szerinti hatáskörmegosztást és a tagállamoknak a nemzetközi egyezmények – például az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye, az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény, a tengeri felkutatásról és mentésről szóló nemzetközi egyezmény, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény, a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló nemzetközi egyezmény és az egyéb vonatkozó nemzetközi tengerjogi eszközök – értelmében fennálló kötelezettségeit.
- (46) Az Ügynökségnek az uniós külkapcsolati politika keretében segítenie és ösztönöznie kell a tagállamok és a harmadik országok közötti technikai és műveleti együttműködést. Ebben az összefüggésben az Ügynökségnek koordinálnia kell a külső határok igazgatásával kapcsolatos operatív együttműködést a tagállamok és a harmadik országok között, összekötő tisztviselőket kell küldenie a harmadik országokba, és a visszaküldéssel kapcsolatos ügyekben – ideértve az úti okmányok beszerzését is – együtt kell működnie a harmadik országok hatóságaival. A harmadik országokkal folytatott együttműködés során az Ügynökségnek és a tagállamoknak mindenkor meg kell felelniük az uniós jognak, többek között az alapvető jogok és a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elve tekintetében. Hasonlóképpen meg kell felelniük akkor is, ha a harmadik országokkal folytatott együttműködésre azok területén kerül sor. Az átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése érdekében az Ügynökségnek éves jelentésében be kell számolnia a harmadik országokkal folytatott együttműködésről.

⁽¹⁾ A Tanács 768/2005/EK rendelete (2005. április 26.) a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozásáról és a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK rendelet módosításáról (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

- (47) Feladatai ellátása során az Európai Határ- és Parti Őrségnek – amely magában foglalja az Ügynökséget és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságokat, ideértve a határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben a parti őrségeket is – teljes mértékben tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartáját (a Charta), az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, a vonatkozó nemzetközi jogot, ideértve a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményt és a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményt, a menekültek helyzetére vonatkozó egyezményt, valamint a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségeket, különösen a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elvét, az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét, az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezményt, valamint a tengeri felkutatásról és mentésről szóló nemzetközi egyezményt. Az uniós jognak és az említett jogi eszközöknek megfelelően az Ügynökségnek segítséget kell nyújtania a tagállamok számára a kutatási és mentési műveletek végrehajtásában emberi életek megmentése és védelme céljából, amikor és ahol erre igény támad.
- (48) Az Ügynökségnek – tekintettel számos feladatára – tovább kell fejlesztenie és végre kell hajtania egy, az alapvető jogok védelmének nyomon követését és biztosítását célzó stratégiát. E célból alapjogi tisztviselőjét az Ügynökség megbízatásának és méretének megfelelő erőforrásokkal és személyzettel kell ellátnia. Az alapjogi tisztviselőnek hozzáféréssel kell rendelkeznie a feladatainak elvégzéséhez szükséges valamennyi információhoz. Az Ügynökségnek, élve szerepe adta lehetőségeivel, tevékenyen elő kell mozdítania a külső határok igazgatásával kapcsolatos uniós vívmányok alkalmazását, többek közt az alapvető jogok és a nemzetközi védelem tiszteletben tartása tekintetében is.
- (49) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 6. cikke által elismert, és a Chartában kifejezett elveket. E rendelet célja többek között az, hogy biztosítsa az emberi méltóság maradéktalan tiszteletben tartását, garانتálja az élethez való jog, a szabadsághoz és a biztonsághoz való jog, a személyes adatok védelméhez való jog, a menedékgjog, a hatékony jogorvoslathoz való jog, a gyermekek jogai, valamint a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalma és az emberkereskedelem tilalma érvényesülését. E rendelet célja továbbá, hogy előmozdítsa a megkülönböztetésmentességre vonatkozó elv és a visszaküldés tilalma (non-refoulement) elvének alkalmazását.
- (50) Ez a rendelet az alapjogi tisztviselővel együttműködve létrehozza az Ügynökség panaszkezelési mechanizmusát, amelynek célja az alapvető jogok tiszteletben tartásának biztosítása az Ügynökség valamennyi tevékenysége során. Ennek egy olyan adminisztratív jellegű mechanizmusnak kell lennie, amelyben az Ügynökséghez beérkező panaszok kezeléséért a megfelelő ügyintézéshez való jog szellemében az alapjogi tisztviselő felel. Az alapjogi tisztviselőnek meg kell vizsgálnia a panasz befogadhatóságát, nyilvántartásba kell vennie a befogadható panaszokat, minden nyilvántartásba vett panaszt továbbítani kell az ügyvezető igazgatónak, a csapatok tagjaival kapcsolatos panaszokat továbbítani kell a küldő tagállamnak, és nyilvántartásba kell vennie az Ügynökség vagy az adott tagállam által a panasz nyomán hozott intézkedésekre vonatkozó információkat. A mechanizmusnak hatékonynak kell lennie, biztosítva, hogy a panaszokat megfelelően kivizsgálják. A panaszkezelési mechanizmus független a közigazgatási és igazságügyi jogorvoslati lehetőségektől, és nem feltétele az ilyen jogorvoslat igénybe vételének. A bünygyi nyomozásokat a tagállamoknak kell lefolytatniuk. Az átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése érdekében az Ügynökség éves jelentése keretében tájékoztatást nyújt a panaszkezelési mechanizmusról. Az Ügynökségnek különösen ki kell térnie a beérkezett panaszok számára, az alapvető jogok megsértésének típusaira, az érintett műveletekre és – ahol lehetséges – az Ügynökség és a tagállamok által a panaszok nyomán hozott intézkedésekre.
- (51) Az Ügynökségnek technikai és műveleti kérdésekben, valamint jogi, adminisztratív és pénzügyi szempontból függetlennek kell lennie. Ebből a célból szükségeszerű és helyénvaló, hogy az Ügynökség olyan jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv legyen, amely az e rendelet által ráruházott végrehajtási hatásköröket gyakorolja.
- (52) A Bizottságnak és a tagállamoknak képviseltetniük kell magukat az Ügynökség felett felügyeletet gyakorló igazgatótanácsban. Az igazgatótanácsnak lehetőség szerint a határellenőrzési irányításáért felelős nemzeti szolgálatok operatív vezetőiből vagy azok képviselőiből kell állnia. Az igazgatótanácsban képviselt feleknek az igazgatótanács munkája folytonosságának biztosítása érdekében törekedniük kell arra, hogy korlátozzák képviselőik fluktuációját. Az igazgatótanácsot fel kell ruházni az Ügynökség költségvetésének megállapításához és végrehajtásának ellenőrzéséhez, a megfelelő pénzügyi szabályok elfogadásához, az Ügynökség döntéshozatali eljárásaira vonatkozó átlátható munkafolyamatok kialakításához, valamint az ügyvezető igazgató és ügyvezetőigazgató-helyettes kinevezéséhez szükséges hatáskörökkel. Az Ügynökséget a decentralizált ügynökségekre vonatkozó, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2012. július 19-én elfogadott közös megközelítés elveit figyelembe véve kell irányítani és működtetni.

- (53) Az Ügynökség függetlenségének biztosítása érdekében részére önálló költségvetést kell megállapítani, amelynek bevételei nagyrészt az Uniótól származó hozzájárulásból erednek. Az uniós hozzájárulás és az Unió általános költségvetése terhére nyújtott minden más támogatás tekintetében az uniós költségvetési eljárást kell alkalmazni. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszéknek kell végeznie.
- (54) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ korlátozás nélkül kell alkalmazni az Ügynökségre, és az Ügynökségnek csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága között az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ⁽²⁾.
- (55) Az Ügynökségre alkalmazni kell az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾. Az Ügynökségnek a lehető legátláthatóbb módon, műveletei céljának veszélyeztetése nélkül kell végeznie tevékenységét. Minden vonatkozó információt nyilvánosságra kell hoznia valamennyi tevékenységéről. Hasonlóképpen biztosítani kell, hogy a nyilvánosság és az érdekelt felek késlekedés nélkül tájékoztatást kapjanak a munkájáról.
- (56) Az Ügynökségnek tevékenységéről a lehető legkimerítőbb módon be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.
- (57) E rendelet keretében az Ügynökség köteles minden személyes adatot a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően kezelni.
- (58) E rendelet keretében a tagállamok kötelesek minden személyes adatot a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁵⁾ megfelelően kezelni. A 2008/977/IB tanácsi kerethatározatot ⁽⁶⁾ kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor a személyes adatok kezelése elsősorban az Unión belüli magas szintű belső biztonság garantálásának céljából szükséges, különösen a migrációs áramlatok nyomon követése és a kockázatelemzés kapcsán, a közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során és a migrációkezelést támogató csapatok által gyűjtött személyes adatok kezelése kapcsán, valamint az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal, ügynökségekkel és a nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködés kapcsán. A személyes adatok kezelése során minden esetben tiszteletben kell tartani a szükségesség és arányosság elvét.
- (59) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a külső határok integrált igazgatására szolgáló rendszer kidolgozását és megvalósítását, és ezáltal a schengeni térség megfelelő működésének biztosítását – a tagállamok összehangolás hiányában nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – a belső határokon történő határellenőrzés hiánya, a külső határokon jelentkező jelentős migrációs kihívások és a szóban forgó határokon való átkelés hatékony ellenőrzésének és az Unión belüli magas szintű belső biztonsághoz való hozzájárulás szükségessége miatt – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (60) Az e rendeletben említett külső határok azok a határok, amelyekre az (EU) 2016/399 rendelet II. címének rendelkezései alkalmazandók, és amelyek az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyvvel összhangban magukban foglalják a schengeni tagállamok külső határait is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2008/977/IB kerethatározata (2008. november 27.) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

- (61) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat⁽²⁾ 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak. Az Európai Közöség, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, ezen államoknak az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségben való részvételének módjáról szóló megállapodás⁽³⁾ meghatározza az említett országoknak az Ügynökség munkájában való részvételére vonatkozó szabályokat, köztük a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket.
- (62) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közöség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás⁽⁴⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat⁽⁵⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (63) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közöség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közöség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz⁽⁶⁾ való csatlakozásáról aláírt jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat⁽⁷⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (64) Az egyrészről az Európai Közöség, másrészről pedig a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között létrejött, e két államnak az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségben való részvétele módjáról szóló megállapodás⁽⁸⁾ meghatározza az említett országoknak az Ügynökség munkájában való részvételére vonatkozó szabályokat, köztük a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket.
- (65) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (66) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal⁽⁹⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽³⁾ HL L 188., 2007.7.20., 19. o.

⁽⁴⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közöség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közöség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽⁷⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közöség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közöség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

⁽⁸⁾ HL L 243., 2010.9.16., 4. o.

⁽⁹⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

- (67) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (68) Az Ügynökségnek – az igazgatótanács által eseti jelleggel rögzített szabályokkal összhangban – meg kell könnyítenie olyan meghatározott tevékenységek megszervezését, amelyek során a tagállamok igényt tarthatnak az Írország és az Egyesült Királyság által esetlegesen felajánlott szakértelemre és eszközökre. Ennek érdekében Írország és az Egyesült Királyság képviselői meghívhatók az igazgatótanács üléseire azért, hogy az ilyen meghatározott tevékenységek előkészítésében teljes mértékben részt tudjanak venni.
- (69) Gibraltár határainak megállapítása a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság között vita tárgyát képezi.
- (70) E rendelet Gibraltár hatáiraira való alkalmazhatóságának felfüggesztése nem jelent semmiféle változást az érintett államok álláspontjára nézve.
- (71) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2016. március 18-án véleményt nyilvánított ⁽²⁾.
- (72) E rendelet célja a 2007/2004/EK rendelet és a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾, valamint a 2005/267/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Mivel nagyszámú és lényeges módosításról van szó, az egyértelműség érdekében az említett jogi aktusokat fel kell váltani és hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Európai Határ- és Parti Őrség

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet létrehozza az Európai Határ- és Parti Őrséget azzal a céllal, hogy biztosítsa a külső határokon az európai integrált határigazgatást a külső határok átlépésének hatékony felügyelete érdekében. Ide tartozik a külső határokon jelentkező migrációs kihívások és potenciális jövőbeli fenyegetések kezelése is, ezáltal hozzájárulva a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező, súlyos bűncselekmények elleni fellépéshez, valamint az Unión belüli magas szintű belső biztonság biztosításához, az alapvető jogok teljes tiszteletben tartása mellett, ugyanakkor megőrizve az Unión belül a személyek szabad mozgását.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „külső határok”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott külső határok, amelyekre az említett rendelet II. címének rendelkezései alkalmazandók;
2. „határellenőrzés”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott határellenőrzés;

⁽¹⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

⁽²⁾ HL C 186., 2016.5.25., 10. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 863/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a gyorsreagálású határvédelmi csapatok felállítására szolgáló eljárás bevezetéséről, valamint a 2007/2004/EK tanácsi rendeletnek ezen eljárás tekintetében történő módosításáról és a kiküldött határőrök feladatai és hatáskörei szabályozásáról (HL L 199., 2007.7.31., 30. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2005/267/EK határozata (2005. március 16.) egy biztonságos, webalapú információs és koordinációs hálózat létrehozásáról a tagállamok migrációigazgatási szolgálatai részére (HL L 83., 2005.4.1., 48. o.).

3. „határőr”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott határőr;
4. „európai határ- és partvédelmi csapatok”: a részt vevő tagállamokból származó határőrökből és más releváns szakemberekből – ideértve a tagállamok által az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséghez nemzeti szakértőként kirendelt határőröket és más releváns szakembereket – álló csapatok, amelyeket közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során, valamint a migrációkezelést támogató csapatok keretében vetnek be;
5. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben közös művelet, gyorsreagálású határvédelmi intervenció, visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció végrehajtására kerül sor, vagy amelyben az említettek bármelyikének elindítására kerül sor, vagy ahol migrációkezelést támogató csapatot vetnek be;
6. „küldő tagállam”: az a tagállam, amelynek határőre vagy más releváns szakembere az európai határ- és partvédelmi csapatok tagja;
7. „részt vevő tagállam”: az a tagállam, amely műszaki eszközök, az európai határ- és partvédelmi csapatok tagjaként bevetett határőrök és más releváns szakemberek rendelkezésre bocsátásával közös műveletben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban, visszaküldési műveletben, visszaküldési intervencióban vagy migrációkezelést támogató csapat bevetésében vesz részt, valamint az a tagállam, amely műszaki eszközök vagy személyzet rendelkezésre bocsátásával visszaküldési műveletekben vagy visszaküldési intervenciókban vesz részt, de nem fogadó tagállam;
8. „a csapatok tagja”: az európai határ- és partvédelmi csapatok tagja, vagy a visszaküldési műveletekben és visszaküldési intervenciókban részt vevő, visszaküldési feladatokban közreműködő személyzetből álló csapatok tagja;
9. „migrációkezelést támogató csapat”: szakértői csoport, amely a migrációs csomópontoknál technikai és műveleti megerősítést nyújt a tagállamoknak, és amely az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal által mozgósított tagállami szakértőkből, valamint az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség, az Europol és más érintett uniós ügynökségek szakértőiből áll;
10. „migrációs csomópont” (hotspot area): olyan terület, amelyen a fogadó tagállam, a Bizottság, az érintett uniós ügynökségek és a részt vevő tagállamok együttműködnek a külső határokhoz érkező migránsok számának jelentős megnövekedésével járó, aránytalanul nagy – meglévő vagy potenciális – migrációs kihívás kezelése érdekében;
11. „visszaküldés”: a 2008/115/EK irányelv 3. cikkének 3. pontjában meghatározott kiutasítás;
12. „kiutasítási határozat”: olyan közigazgatási vagy bírósági határozat vagy intézkedés, amely valamely harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogellenességét állapítja meg vagy mondja ki, és visszatérési kötelezettséget állapít meg vagy mond ki, a 2008/115/EK irányelvvel összhangban;
13. „visszatérésre kötelezett személy”: az a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár, akivel szemben valamely tagállam kiutasítási határozatot hozott;
14. „visszaküldési művelet”: az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által koordinált művelet, amely egy vagy több tagállam által felajánlott technikai és műveleti megerősítést foglal magában, és amelynek keretében visszatérésre kötelezett személyeket toloncolnak ki vagy ilyen személyek távoznak önkéntesen egy vagy több tagállamból;
15. „visszaküldési intervenció”: az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség azon tevékenysége, amelynek keretében az európai visszaküldési intervenciók csapatok tagállamokban történő bevetése és visszaküldési műveletek megszervezése révén fokozott technikai és műveleti segítséget nyújt a tagállamoknak;
16. „határokon átnyúló bűncselekmény”: a külső határokon, azok mentén vagy azokhoz kapcsolódóan elkövetett minden, határokon átnyúló dimenzióval rendelkező súlyos bűncselekmény.

3. cikk

Európai Határ- és Parti Őrség

(1) Az Európai Határ- és Parti Őrséget az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) és a tagállamok határigazgatásért felelős hatóságai alkotják, határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is.

(2) Az Ügynökség az igazgatótanács által az ügyvezető igazgató javaslata alapján hozott határozattal kialakítja az európai integrált határigazgatásra vonatkozó technikai és műveleti stratégiát. Az Ügynökség indokolt esetben figyelembe veszi a tagállamok egyedi helyzetét, különösen földrajzi elhelyezkedésüket. A stratégiának összhangban kell lennie a 4. cikkel. A stratégiának minden tagállamban elő kell mozdítania és támogatnia kell az európai integrált határigazgatás végrehajtását.

(3) A határigazgatásért felelős nemzeti hatóságoknak – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is – létre kell hozniuk az integrált határigazgatásra vonatkozó saját nemzeti stratégiáikat. Ezeknek a nemzeti stratégiáknak összhangban kell lenniük a 4. cikkel és az e cikk (2) bekezdésében említett stratégiával.

4. cikk

Európai integrált határigazgatás

Az európai integrált határigazgatás a következő elemeket foglalja magában:

- a) határellenőrzés, beleértve a jogszerű határátlépések elősegítésével és adott esetben a határokon átnyúló bűncselekmények, például a migránsok csempészése, az emberkereskedelem és a terrorizmus megelőzésével és felderítésével kapcsolatos intézkedéseket, valamint a nemzetközi védelemre szoruló vagy azt kérelmezni szándékozó személyek továbbbírányításával kapcsolatos intézkedéseket;
- b) a tengeren bajba jutott emberek felkutatására és mentésére irányuló, a 656/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ és a nemzetközi joggal összhangban indított és végrehajtott műveletek, a tengeri határőrizeti műveletek során előforduló helyzetekben;
- c) a belső biztonságot fenyegető kockázatok és a külső határok működését vagy biztonságát esetlegesen érintő fenyegetések elemzése;
- d) az Ügynökség által támogatott és koordinált tagállami együttműködés;
- e) ügynökségközi együttműködés a határellenőrzésért vagy a határoknál végzett egyéb feladatokért felelős nemzeti hatóságok között az egyes tagállamokban és az érintett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek között; ide értendő a rendszeres információcsere az erre szolgáló meglévő eszközökön keresztül, például az 1052/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai határőrizeti rendszer (a továbbiakban: EUROSUR) használatával;
- f) együttműködés harmadik országokkal az e rendelet hatálya alá tartozó területeken, különös figyelmet fordítva a szomszédos országokra és azon harmadik országokra, amelyek a kockázatelemzés szerint az illegális bevándorlás származási és/vagy tranzitorszájai;
- g) a schengeni térségben a határőrizethez kapcsolódó technikai és műveleti intézkedések, amelyek célja az illegális bevándorlás kezelése és a határokon átnyúló bűncselekmények elleni küzdelem hatékonyságának javítása;
- h) azon harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése, akikkel szemben valamely tagállam kiutasítási határozatot hozott;
- i) csúcstechnológias eszközök, többek között nagyléptékű információs rendszerek alkalmazása;
- j) a határigazgatásra vonatkozó uniós jog végrehajtását biztosító minőségellenőrzési mechanizmus, különösen a schengeni értékelési mechanizmus és az esetleges nemzeti mechanizmusok;
- k) szolidaritási mechanizmusok, különösen uniós finanszírozási eszközök.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 656/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által koordinált operatív együttműködés keretében a külső tengeri határok őrzetére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 189., 2014.6.27., 93. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1052/2013/EU rendelete (2013. október 22.) az európai határőrizeti rendszer (Eurosur) létrehozásáról (HL L 295., 2013.11.6., 11. o.).

5. cikk

Megosztott felelősség

(1) Az Európai Határ- és Parti Őrség az Ügynökség és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok – tengeri határőrizeti műveleteiknek és egyéb határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is – között megosztott felelősséggel valósítja meg az európai integrált határigazgatást. Továbbra is elsődlegesen a tagállamok felelőssége marad a külső határok hozzájuk tartozó szakaszainak igazgatása.

(2) A tagállamok a külső határaik igazgatását – saját érdekükben és valamennyi tagállam közös érdekében – az uniós jognak teljes mértékben megfelelő és a 3. cikk (2) bekezdésében említett technikai és műveleti stratégiával összhangban, az Ügynökséggel szorosan együttműködve biztosítják.

(3) Az Ügynökség a külső határok igazgatásához kapcsolódó uniós intézkedések alkalmazását ezen intézkedések végrehajtásával, és a visszaküldéssel kapcsolatos tagállami fellépések megerősítésével, értékelésével és koordinációjával támogatja.

II. FEJEZET

Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség

1. szakasz

Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség feladatai

6. cikk

Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség

(1) A 2007/2004/EK rendelettel létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség új neve: Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség. E rendelet képezi az Ügynökség tevékenységeinek alapját.

(2) Annak érdekében, hogy biztosítsa a koherens európai integrált határigazgatást, az Ügynökség megkönnyíti és eredményesebbé teszi a külső határok igazgatására vonatkozó hatályos és jövőbeli uniós intézkedések, különösen az (EU) 2016/399 rendelettel létrehozott Schengeni határ-ellenőrzési kódex alkalmazását.

(3) Az Ügynökség hozzájárul az uniós jog – ideértve az alapvető jogok területén született uniós vívmányokat is – folyamatos és egységes alkalmazásához valamennyi külső határon. Hozzájárulása kiterjed a bevált gyakorlatok megosztására is.

7. cikk

Elszámoltathatóság

Az Ügynökség e rendeletnek megfelelően az Európai Parlament és a Tanács felé elszámolási kötelezettséggel tartozik.

8. cikk

Feladatok

- (1) A hatékony, magas és egységes színvonalú határellenőrzés és visszaküldés elősegítése érdekében az Ügynökség a következő feladatokat látja el:
- a) a migrációs áramlatok nyomon követése és az integrált határigazgatás minden vonatkozását lefedő kockázatelemzés elvégzése;
 - b) sebezhetőségi értékelés készítése, amely magában foglalja a fenyegetésekkel és kihívásokkal szembeni tagállami ellenálló képesség és felkészültség értékelését;
 - c) a tagállamokba kiküldött összekötő tisztviselői révén a külső határigazgatás nyomon követése;
 - d) a külső határokon fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok segítése közös műveletek koordinálása és szervezése révén, figyelembe véve, hogy egyes helyzetek humanitárius vészhelyzeteket és tengerből való mentést is magukban foglalhatnak, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban;
 - e) a külső határokon fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok segítése gyorsreagálási határvédelmi intervenciók indításával a sajátos és aránytalan kihívásokkal szembenező tagállamok külső határainál, figyelembe véve, hogy egyes helyzetek humanitárius vészhelyzeteket és tengerből való mentést is magukban foglalhatnak, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban;
 - f) technikai és műveleti segítségnyújtás a tagállamoknak és harmadik országoknak a tengeri határőrizeti műveletek során előforduló helyzetekben a tengeren bajba jutott személyek felkutatására és mentésére irányuló műveletek támogatásaként a 656/2014/EU rendelettel és a nemzetközi joggal összhangban;
 - g) európai határ- és partvédelmi csapatok – többek között egy gyorsreagálási állomány – létrehozása és bevetése, amelyeket közös műveletek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók során, valamint a migrációkezelést támogató csapatok keretében vetnek be;
 - h) a közös műveletek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók során, a migrációkezelést támogató csapatok tevékenysége keretében, valamint a visszaküldési műveletekhez és visszaküldési intervenciókhoz használható műszakieszköz-állomány létrehozása;
 - i) a migrációkezelést támogató csapatok keretében a migrációs csomópontoknál:
 - i. európai határ- és partvédelmi csapatok és műszaki eszközök bevetése azzal a céllal, hogy az előszűrési, előzetes meghallgatási, azonosítási és ujjnyomatvételi tevékenység során segítséget nyújtsanak;
 - ii. az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatallal (EASO) és a nemzeti hatóságokkal együttműködve a nemzetközi védelemre szoruló vagy azt kérelmezni szándékozó személyek továbbküldésére és kezdeti tájékoztatására szolgáló eljárás kidolgozása;
 - j) az eszközökre vonatkozó műszaki szabványok kialakításának támogatása, különös tekintettel a taktikai szintű parancsnoklásra, az ellenőrzésre és a kommunikációra, valamint a műszaki felügyeletre az uniós és nemzeti szintű interoperabilitás biztosítása érdekében;
 - k) a szükséges eszközök bevetése és a gyorsreagálási állomány határőreinek és más releváns szakembereknek a bevetése a külső határoknál a sürgős beavatkozást igénylő helyzetekben szükségessé váló intézkedések gyakorlati végrehajtása érdekében;
 - l) a tagállamok segítése fokozott technikai és műveleti segítségnyújtást igénylő helyzetekben a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésére irányuló kötelezettség végrehajtása érdekében, többek között visszaküldési műveletek koordinálása és szervezése révén;
 - m) az érintett ügynökségek megbízatásainak keretein belül együttműködés az Europollal és az Eurojusttal, valamint támogatás nyújtása a határokon átnyúló szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben a külső határokon fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok számára;
 - n) a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből, kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőkből és visszaküldési szakértőkből álló állományok létrehozása;

- o) európai visszaküldési intervenciók csapatainak létrehozása és visszaküldési intervenciók során történő bevetése;
- p) a nemzeti határőrök, más releváns szakemberek és a visszaküldési szakértők képzésével kapcsolatos segítségnyújtás a tagállamoknak, ideértve a közös képzési szabványok megállapítását;
- q) részvétel a külső határok ellenőrzése és őrzete szempontjából releváns kutatási és innovációs tevékenységek fejlesztésében és igazgatásában, ideértve a fejlett megfigyelési technológiák alkalmazását és az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos kísérleti projektek fejlesztését;
- r) a Bizottsággal, az Unió szerveivel, hivatalaival és ügynökségeivel, valamint a 2008/381/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ létrehozott Európai Migrációs Hálózattal szorosan együttműködve, a 45/2001/EK rendeletnek és a 2008/977/IB kerethatározatnak megfelelően olyan információs rendszerek fejlesztése és működtetése, amelyek lehetővé teszik a gyors és megbízható információcserét a külső határok igazgatása területén jelentkező kockázatokkal, az illegális bevándorlással és a visszaküldéssel kapcsolatban;
- s) az EUROSUR kialakításához és működtetéséhez, valamint adott esetben – a rendszerek interoperabilitását is lehetővé tevő – közös információ-megosztási környezet kifejlesztéséhez szükséges támogatás biztosítása, különösen az EUROSUR keretének az 1052/2013/EU rendelettel összhangban történő fejlesztése, naprakészen tartása és koordinálása révén;
- t) az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel a saját megbízatásuk keretein belül együttműködve szolgáltatások, információ, eszközök és képzés biztosítása, valamint többcélú műveletek koordinálása a nemzeti hatóságok parti őrségi feladatainak az 53. cikk szerinti támogatása érdekében;
- u) a tagállamok és harmadik országok közötti technikai és műveleti együttműködésre irányuló segítségnyújtás az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos területeken.

(2) Amennyiben az együttműködés összeegyeztethető az Ügynökség feladataival, a tagállamok folytathatják a más tagállamokkal és/vagy harmadik országokkal fennálló operatív szintű együttműködést. A tagállamoknak tartózkodniuk kell minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az Ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását. A tagállamok jelentést tesznek az Ügynökségnek a más tagállamokkal és/vagy harmadik országokkal a külső határoknál és a visszaküldés területén folytatott operatív együttműködésről. Az ügyvezető igazgató rendszeresen, és évente legalább egyszer tájékoztatja az igazgatótanácsot ezekről a kérdésekről.

(3) Az Ügynökség saját kezdeményezésére kommunikációs tevékenységeket folytat a megbízatása körébe tartozó területeken. Tevékenységéről pontos és átfogó tájékoztatást nyújt a nyilvánosság számára.

A kommunikációs tevékenységek nem sérthetik az (1) bekezdésben említett feladatokat, különösen a műveletekre vonatkozó információ kiadását illetően, amely – ha nyilvánosságra kerül – veszélyeztetheti a műveletek célját. A kommunikációs tevékenységeket az 50. cikk sérelme nélkül és az igazgatótanács által elfogadott vonatkozó kommunikációs és terjesztési terveknek megfelelően kell elvégezni.

2. szakasz

Nyomon követés és válságmegelőzés

9. cikk

A jóhiszemű együttműködés kötelezettsége

Az Ügynökség, valamint a határigazgatásért és a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok – határellenőrzési feladatoknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is – kötelesek jóhiszeműen együttműködni és biztosítani az információcserét.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/381/EK határozata (2008. május 14.) az Európai Migrációs Hálózat létrehozásáról (HL L 131., 2008.5.21., 7. o.).

10. cikk

Az információcsere kötelezettsége

Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása érdekében, különös tekintettel az Ügynökség esetében az Unió felé irányuló és azon belüli migrációs áramlatok nyomon követésére, valamint a kockázatelemzés és a sebezhetőségi értékelés elvégzésére, az Ügynökség és a határigazgatásért és visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok – határellenőrzési feladatoknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is – az e rendelettel és az információcserére vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban kellő időben és pontosan megosztanak minden szükséges információt.

11. cikk

A migrációs áramlatok nyomon követése és kockázatelemzés

(1) Az Ügynökség nyomon követi az Unió felé irányuló és azon belüli migrációs áramlatokat, az Unió külső határait érintő tendenciákat és más lehetséges kihívásokat. E célból az Ügynökség az igazgatótanács által az ügyvezető igazgató javaslata alapján hozott határozattal közös integrált kockázatelemzési modellt hoz létre, amelyet az Ügynökség és a tagállamok egyaránt alkalmaznak. Az Ügynökség a 13. cikkel összhangban elvégzi sebezhetőségi értékelést.

(2) Az Ügynökség általános és a műveleti tevékenységekhez specifikus kockázatelemzést készít, amelyeket az 50. cikkel összhangban benyújt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(3) Az Ügynökség által elkészített kockázatelemzésnek egy előzetes figyelmeztetési mechanizmus kidolgozása céljából az európai integrált határigazgatás minden vonatkozására ki kell terjednie.

(4) A tagállamok az Ügynökség rendelkezésére bocsátanak minden szükséges információt a külső határoknál és a visszaküldéssel kapcsolatban észlelt helyzetéről, tendenciákról és lehetséges fenyegetésekről. A tagállamoknak rendszeresen vagy az Ügynökség kérésére át kell adniuk az Ügynökségnek minden releváns információt, többek között a schengeni vívmányok végrehajtásával kapcsolatban beszerzett statisztikai és működési adatokat, valamint az 1052/2013/EU rendeletnek megfelelően megállapított nemzeti helyzetkép elemzési rétegéből származó információkat.

(5) A kockázatelemzés eredményét kellő időben és pontosan továbbítani kell az igazgatótanácsnak.

(6) A tagállamok figyelembe veszik a kockázatelemzés eredményét a külső határoknál végrehajtandó műveleteik és tevékenységeik, valamint visszaküldési tevékenységeik tervezése során.

(7) Az Ügynökség a közös integrált kockázatelemzési modell eredményeit felhasználja a határőrök és a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzet képzésére vonatkozó egységes alaptantervek kidolgozásakor.

12. cikk

Összekötő tisztviselők a tagállamokban

(1) Az Ügynökség tagállamokba küldött összekötő tisztviselők révén biztosítja a külső határok valamennyi tagállam általi igazgatásának rendszeres nyomon követését.

Az Ügynökség határozhat úgy, hogy egy összekötő tisztviselő legfeljebb négy, földrajzilag egymáshoz közel álló tagállamot is lefedjen.

(2) Az ügyvezető igazgató az Ügynökség személyzetéből szakértőket nevez ki, akik összekötő tisztviselőként kirendelhetők. Az ügyvezető igazgató kockázatelemzésen alapulva és az érintett tagállamokkal egyeztetve javaslatot tesz az említett tisztviselők tevékenységének jellegére és feltételeire, azon tagállamokra vagy régiókra, ahová összekötő tisztviselőt ki lehet rendelni, valamint a (3) bekezdésben nem említett lehetséges feladatokra. Az ügyvezető igazgató javaslatát az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia. Az ügyvezető igazgatónak értesítenie kell az érintett tagállamot a kinevezésről, és a tagállammal együtt meg kell határoznia a tisztviselő kirendelésének helyét.

(3) Az összekötő tisztviselők az Ügynökség nevében tevékenykednek, feladatuk az együttműködés és a párbeszéd elősegítése az Ügynökség és a határigazgatásért és visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok között, határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is. Az összekötő tisztviselők különösen:

- a) összekötői szerepet töltenek be az Ügynökség, valamint a határigazgatásért és visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok között, határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is;
- b) segítik az Ügynökség által az illegális bevándorlás nyomon követéséhez és a 11. cikkben említett kockázatelemzéshez igényelt információk beszerzését;
- c) segítik az Ügynökség által a sebezhetőségi értékelés elkészítéséhez igényelt, a 13. cikkben említett információk beszerzését;
- d) nyomon követik a tagállami intézkedéseket azokon a határszakaszokon, amelyeket az 1052/2013/EU rendelettel összhangban magas hatásszinttel minősítettek;
- e) hozzájárulnak a külső határok igazgatásával – többek között az alapvető jogok tiszteletben tartásával – kapcsolatos uniós vívmányok alkalmazásának előmozdításához;
- f) lehetőség szerint segítséget nyújtanak a tagállamoknak a határigazgatással kapcsolatos vészhelyzeti terveik elkészítéséhez;
- g) elősegítik a tagállam és az Ügynökség közötti kommunikációt, megosztják az Ügynökségtől származó releváns információkat a tagállammal, többek között a folyamatban lévő műveletekről;
- h) rendszeresen jelentést tesznek az ügyvezető igazgatónak a külső határokon fennálló helyzetről és arról, hogy az érintett tagállam milyen mértékben képes eredményesen kezelni azt; jelentést tesznek továbbá az érintett harmadik országokba irányuló visszaküldési műveletek végrehajtásáról;
- i) nyomon követik a 19. cikkben említett, külső határoknál jelentkező, sürgős beavatkozást igénylő helyzetekkel kapcsolatos tagállami intézkedéseket;

Amennyiben a jelentés az érintett tagállamra nézve problémásnak minősít e vonatkozások közül egyet vagy többet, az ügyvezető igazgatónak haladéktalanul tájékoztatnia kell a tagállamot.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában az összekötő tisztviselő a nemzeti és uniós biztonsági és adatvédelmi szabályok betartása mellett:

- a) információkat kap az 1052/2013/EU rendeletnek megfelelően a nemzeti koordinációs központtól és az említett rendeletnek megfelelően megállapított nemzeti helyzetképről;
- b) rendszeres kapcsolatban áll a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságokkal – ideértve a határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben a parti őrségeket is –, és eközben tájékoztatja az érintett tagállam által kijelölt kapcsolattartó pontot.

(5) Az összekötő tisztviselő jelentésének a 13. cikkben említett sebezhetőségi értékelés részét kell képeznie. A jelentést továbbítani kell az érintett tagállamnak.

(6) Feladataik ellátása során az összekötő tisztviselők csak az Ügynökségtől fogadhatnak el utasítást.

13. cikk

Sebezhetőségi értékelés

(1) Az Ügynökség az igazgatótanács által az ügyvezető igazgató javaslata alapján hozott határozattal meghatározza a sebezhetőségi értékelés közös módszertanát. Ez magában foglalja azokat az objektív feltételeket is, amelyek alapján az Ügynökség elvégzi a sebezhetőségi értékelést, továbbá magában foglalja ezen értékelések gyakoriságát, valamint az egymást követő sebezhetőségi értékelések elvégzésének módját.

(2) Az Ügynökség nyomon követi és értékeli a határellenőrzéshez szükséges tagállami műszaki eszközök, rendszerek, kapacitások, erőforrások, infrastruktúra, megfelelően képezett és képzett személyzet rendelkezésre állását. Az Ügynökség mindezt megelőző intézkedésként teszi, a 11. cikk (3) bekezdésével összhangban elkészített kockázatelemzés alapján. Az Ügynökség ezt a nyomon követést és értékelést évente legalább egyszer elvégzi, hacsak az ügyvezető igazgató a kockázatelemzés vagy egy korábbi sebezhetőségi értékelés alapján másként nem határoz.

(3) Az Ügynökség kérésére a tagállamok információt szolgáltatnak a határellenőrzés végrehajtásához nemzeti szinten rendelkezésre álló műszaki eszközökről, személyzetről és – a lehetőségekhez képest – pénzügyi erőforrásokról. Az Ügynökség kérésére a tagállamok információt nyújtanak továbbá a határigazgatással kapcsolatos vészhelyzeti terveikről.

(4) A sebezhetőségi értékelés célja, hogy az Ügynökség felmérje, hogy a tagállamok milyen mértékben képesek és készek szembenézni a felmerülő kihívásokkal, ideértve a külső határoknál fellépő jelenlegi és jövőbeni fenyegetéseket és kihívásokat, azonosítsa – különösen a sajátos és aránytalan kihívásokkal szembesülő tagállamok tekintetében – a külső határoknál jelentkező azonnali következményeket és a schengeni térség működését érintő további következményeket, valamint értékelje a tagállamok kapacitását a 20. cikk (5) bekezdésében említett gyorsreagálású állományhoz való hozzájárulás tekintetében. Ez az értékelés nem érinti a schengeni értékelési mechanizmust.

Az értékelés során az Ügynökségnek figyelembe kell vennie a tagállamok összes határigazgatási feladatra vonatkozó képességeit, ideértve azon képességet is, hogy a tagállamok hogyan kezelik a személyek potenciális tömeges érkezését területükre.

(5) A sebezhetőségi értékelés eredményeit továbbítani kell az érintett tagállamoknak. Az érintett tagállamok észrevételeket fűzhetnek az említett értékeléshez.

(6) Szükség esetén az ügyvezető igazgató, az érintett tagállammal konzultálva ajánlást tesz, amelyben meghatározza, hogy az érintett tagállamnak milyen intézkedéseket kell hoznia és megállapítja az intézkedések végrehajtásának határidejét. Az ügyvezető igazgató felkéri az érintett tagállamokat a szükséges intézkedések megtételére.

(7) Az ügyvezető igazgatónak az érintett tagállamok számára javasolandó intézkedéseket a sebezhetőségi értékelés eredményeire kell alapoznia, figyelembe véve az Ügynökség kockázatelemzését, az érintett tagállamok észrevételeit és a schengeni értékelési mechanizmus eredményeit.

A javasolt intézkedéseknek az értékelés során azonosított gyenge pontok megszüntetésére kell irányulniuk, hogy a tagállamok a képességeik, műszaki eszközeik, rendszereik, erőforrásaik és vészhelyzeti terveik megerősítésével vagy javításával növeljék készségüket a felmerülő kihívásokkal való szembenézésre.

(8) Ha a tagállam az e cikk (6) bekezdésében említett határidőig nem hajtja végre az ajánlásban szereplő szükséges intézkedéseket, az ügyvezető igazgató az igazgatótanács elé terjeszti az ügyet és értesíti a Bizottságot. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára határozatot hoz, amely előírja, hogy az érintett tagállamnak milyen intézkedéseket kell hoznia, és megállapítja az intézkedések végrehajtásának határidejét. Az igazgatótanács határozata kötelező a tagállamra. Ha a tagállam az ebben a határozatban kitűzött határidőig nem hajtja végre az intézkedéseket, az igazgatótanács értesíti a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a 19. cikkel összhangban további intézkedés megtételére kerülhet sor.

(9) A sebezhetőségi értékelés eredményeit az 50. cikkel összhangban rendszeresen és évente legalább egyszer továbbítani kell az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

3. szakasz

A külső határok igazgatása

14. cikk

Az Ügynökség fellépései a külső határoknál

(1) Egy tagállam segítséget kérhet az Ügynökségtől a külső határok ellenőrzésével kapcsolatos kötelezettségei végrehajtásához. Az Ügynökség emellett végrehajtja a 19. cikkben alapuló intézkedéseket is.

(2) Az Ügynökség megszervezi a megfelelő technikai és műveleti segítségnyújtást a fogadó tagállam részére, valamint a vonatkozó uniós és nemzetközi joggal, többek között a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elvével összhangban eljárva végrehajthat egyet vagy többet a következő intézkedések közül:

- a) egy vagy több tagállam közös műveleteinek koordinálása és európai határ- és partvédelmi csapatok bevetése;
- b) gyorsreagálású határvédelmi intervenciók szervezése és a gyorsreagálású állomány részét képező európai határ- és partvédelmi csapatok, valamint szükség szerint további európai határ- és partvédelmi csapatok bevetése;
- c) egy vagy több tagállam és harmadik ország külső határoknál végzett tevékenységeinek koordinálása, a szomszédos harmadik országokkal végzett közös műveleteket is ideértve;
- d) a migrációkezelést támogató csapatok keretében európai határ- és partvédelmi csapatok bevetése a migrációs csomópontoknál;
- e) az e bekezdés a), b) és c) pontjában említett műveletek keretében, valamint a 656/2014/EU rendelettel és a nemzetközi joggal összhangban technikai és műveleti segítségnyújtás a tagállamoknak és harmadik országoknak a tengeri határőrizeti műveletek során előforduló helyzetekben a tengeren bajba jutott személyek felkutatására és mentésére irányuló műveletek támogatásaként;
- f) saját szakértőinek és a tagállamok által az Ügynökséghez kirendelt csapatok tagjainak bevetése azzal a céllal, hogy megfelelő ideig segítsék az érintett tagállamok nemzeti hatóságainak munkáját;
- g) műszaki eszközök bevetése.

(3) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza a (2) bekezdésben említett tevékenységeket.

(4) Amennyiben az Ügynökségnek a külső határokon kialakult helyzet miatt jelentős további finanszírozási igénye merül fel, erről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

15. cikk

Közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók indítása a külső határoknál

(1) Egy tagállam kérheti, hogy az Ügynökség indítson közös műveleteket a felmerülő kihívások – többek között az illegális bevándorlás, a külső határain jelentkező jelenlegi vagy jövőbeni fenyegetések vagy a határokon átnyúló bűncselekmények – kezelése érdekében, vagy azért, hogy fokozott technikai és műveleti segítségnyújtást biztosítson a külső határok védelmére vonatkozó kötelezettségeinek végrehajtásához.

(2) Sajátos és aránytalan kihívást jelentő helyzettel szembesülő tagállam kérésére, különösen akkor, ha a külső határok bizonyos pontjaira nagyszámú olyan harmadik országbeli állampolgár érkezik, aki az adott tagállam területére jogellenesen próbál belépni, az Ügynökség korlátozott időtartamú gyorsreagálású határvédelmi intervenciót hajthat végre az említett fogadó tagállam területén.

(3) Az ügyvezető igazgató értékeli, jóváhagyja és koordinálja a közös műveletekre irányuló tagállami javaslatokat. A közös műveleteket és a gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat alapos, megbízható és naprakész kockázatelemzésnek kell megelőznie, amely lehetővé teszi, hogy az Ügynökség fontosság szerint rangsorolja a javasolt közös műveleteket és gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat, figyelembe véve a külső határszakaszok 1052/2013/EU rendelet szerinti hatásszintjét és az erőforrások rendelkezésre állását.

(4) Az ügyvezető igazgató a sebezhetőségi értékelés eredményei alapján, valamint figyelembe véve az Ügynökség kockázatelemzését és az 1052/2013/EU rendeletnek megfelelően megállapított nemzeti helyzetkép elemzési rétegét, közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók indítására és végrehajtására irányuló ajánlást tesz az érintett tagállam számára. Az Ügynökség műszaki eszközeit a fogadó vagy részt vevő tagállamok rendelkezésére bocsátja.

(5) A közös művelet vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenció céljai egy többcélú művelet részeként is megvalósíthatók. Az ilyen művelet magában foglalhat parti őrségi feladatokat és a határokon átnyúló bűncselekmények megelőzését, többek között a migránsok csempészése vagy az emberkereskedelem elleni harcot és a migrációkezelést, az azonosítási, nyilvántartásba vételi, előzetes meghallgatási és visszaküldési feladatokat is ideértve.

16. cikk

A közös műveletek műveleti terve

(1) A közös művelet előkészítése során az ügyvezető igazgató a fogadó tagállammal együttműködve meghatározza a szükséges műszaki eszközök és személyzet jegyzékét, figyelembe véve a fogadó tagállam rendelkezésre álló erőforrásait. Ezen elemek alapján az Ügynökség meghatározza, hogy a műveleti terv milyen technikai és műveleti megerősítési csomagot és kapacitásépítő tevékenységeket foglaljon magában.

(2) Az ügyvezető igazgató kidolgozza a külső határoknál végrehajtandó közös műveletek műveleti tervét. Az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam a részt vevő tagállamokkal egyeztetve elfogadja a közös művelet szervezési és eljárási szempontjait részletesen ismertető műveleti tervet.

(3) A műveleti terv az Ügynökségre, a fogadó tagállamra és a részt vevő tagállamokra nézve egyaránt kötelező. A műveleti terv a közös művelet végrehajtásához szükségesnek ítélt valamennyi szempontra kiterjed, beleértve a következőket:

- a) a helyzet leírása a bevetés működési rendjével és céljaival együtt, a műveleti célt is beleértve;
- b) a közös művelet előrelátható időtartama;
- c) az a földrajzi terület, ahol a közös műveletre sor kerül;
- d) a feladatok, a – többek között az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos – felelősségek és a különleges utasítások leírása az európai határ- és partvédelmi csapatok számára, ideértve a fogadó tagállamban az adatbázisokba való engedélyezhető betekintésre és az engedélyezhető szolgálati fegyverekre, lőszerekre és felszerelésekre vonatkozó utasításokat is;
- e) az európai határ- és partvédelmi csapatok összetétele és más releváns szakemberek kiküldése;
- f) parancsnoklási és ellenőrzési rendelkezések, többek között a fogadó tagállam azon határőreinek neve és rendfokozata, akik a csapatok tagjaival és az Ügynökséggel való együttműködésért felelnek – különösen azon határőrök neve és rendfokozata, akik a bevetés időtartama alatt a csapatok parancsnoki tisztét betöltik –, valamint a csapatok tagjainak parancsnoki láncban elfoglalt helye;
- g) közös műveletek során bevetendő műszaki eszközök, beleértve a használati feltételekre, az igényelt személyzetre, szállításra és egyéb logisztikára, valamint a pénzügyi rendelkezésekre vonatkozó külön követelményeket;
- h) részletes rendelkezések a rendkívüli események Ügynökség általi azonnali bejelentéséről az igazgatótanács és a megfelelő nemzeti hatóságok felé;
- i) az értékelő jelentéssel kapcsolatos teljesítménymutatókra vonatkozó, az alapvető jogok védelmére is kitérő jelentési és értékelési rendszer, valamint a végleges értékelő jelentés benyújtásának végső időpontja;

- j) a tengeri műveletek tekintetében a közös művelet végrehajtásának helye szerinti földrajzi területre vonatkozó joghatóság és jogszabályok alkalmazásáról szóló konkrét információk, beleértve a feltartóztatásra, a tengerből való mentésre és a partra szállításra vonatkozó nemzeti, nemzetközi és uniós jogra való hivatkozásokat is. E tekintetben a műveleti tervet a 656/2014/EU rendeletnek megfelelően kell kidolgozni;
 - k) a harmadik országokkal, más uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, illetve a nemzetközi szervezetekkel való együttműködés feltételei;
 - l) eljárások, amelyek biztosítják a nemzetközi védelemre szoruló személyeknek, az emberkereskedelem áldozatainak, a kísértő nélküli kiskorúaknak és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeknek a megfelelő segítségnyújtásban illetékes nemzeti hatóságokhoz való irányítását;
 - m) eljárások egy olyan mechanizmus meghatározására, amely valamely közös műveletben vagy gyorsreagálási határvédelmi intervencióban közreműködő valamennyi személy, többek között a fogadó tagállam határhoz tartozói vagy más releváns szakemberei és az európai határ- és partvédelmi csapatok tagjai ellen benyújtott, a közös műveletben vagy a gyorsreagálási határvédelmi intervencióban való közreműködésük során bekövetkezett alapjogsértésekre vonatkozó panaszok fogadására és az Ügynökségnek történő továbbítására szolgál;
 - n) logisztikai intézkedések, ideértve a közös művelet tervezett helyszínénél szolgáló területen jellemző munkafeltételekre és környezetre vonatkozó információkat is.
- (4) A műveleti terv bármilyen módosításához vagy kiigazításához az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam egyetértése szükséges, és azt meg kell előznie a részt vevő tagállamokkal folytatott konzultációnak. A módosított vagy kiigazított műveleti terv egy példányát az Ügynökség haladéktalanul megküldi a részt vevő tagállamoknak.

17. cikk

A gyorsreagálási határvédelmi intervenciók indítására szolgáló eljárás

- (1) A tagállam gyorsreagálási határvédelmi intervenció indítására irányuló kérelmében szerepelnie kell a helyzet leírásának, a lehetséges célkitűzéseknek és a tervezett szükségleteknek. Az ügyvezető igazgató a kérelmező tagállam külső határain fennálló helyzet felmérésére szükség esetén azonnal szakértőket küldhet az Ügynökségtől.
- (2) Az ügyvezető igazgató azonnal tájékoztatja az igazgatótanácsot a gyorsreagálási határvédelmi intervenció indítására irányuló tagállami kérelemről.
- (3) Az ügyvezető igazgató a tagállam kérelméről az Ügynökség kockázatelemzésében foglalt megállapítások, az 1052/2013/EU rendeletnek megfelelően megállapított nemzeti helyzetkép elemzési rétege, a 13. cikkben említett sebezhetőségi értékelés eredménye és az érintett tagállam vagy bármely más tagállam által rendelkezésére bocsátott valamennyi egyéb releváns információ figyelembevételével határoz.
- (4) Az ügyvezető igazgató a kérelem beérkezésétől számított két munkanapon belül határoz a gyorsreagálási határvédelmi intervenció indítására irányuló kérelemről. Az ügyvezető igazgató az érintett tagállamot és az igazgatótanácsot határozatáról egyidejűleg, írásban értesíti. A határozat tartalmazza az alapjául szolgáló főbb indokokat.
- (5) Ha az ügyvezető igazgató gyorsreagálási határvédelmi intervenció indításáról határoz, akkor európai határ- és partvédelmi csapatokat vet be a 20. cikk (5) bekezdésével összhangban a gyorsreagálási állományból és a 39. cikk (7) bekezdésével összhangban a gyorsreagálási eszköz-állományból, valamint szükség esetén – a 20. cikk (8) bekezdésével összhangban – azonnal megerősítheti ezeket a csapatokat egy vagy több további európai határ- és partvédelmi csapattal.
- (6) Az ügyvezető igazgató a kérelmező tagállammal együtt haladéktalanul, de legkésőbb a határozathozatal napját követő három munkanapon belül a 16. cikk (3) bekezdésében említettek szerint műveleti tervet készít.
- (7) Amint a műveleti tervről megállapodás született, és ezt a tagállamok rendelkezésére bocsátották, az ügyvezető igazgató írásban felkéri a tagállamokat, hogy haladéktalanul bocsássák rendelkezésre a gyorsreagálási állomány részét képező határőrököt vagy más releváns szakembereket. Az ügyvezető igazgató megadja az egyes tagállamoktól kért határőrök vagy más releváns szakemberek profilját és számát a gyorsreagálási állományban azonosítottak közül.

(8) Szükség esetén az ügyvezető igazgató a (7) bekezdésben említett rendelkezésre bocsátással egyidejűleg tájékoztatja a tagállamokat a gyorsreagálású állományból bevetett európai határ- és partvédelmi csapatok azonnali megerősítése céljából bevetendő további határőrök vagy más releváns szakemberek szükséges számáról és profiljáról. Ezt az információt a rendelkezésre bocsátás dátumának megjelölésével írásban kell megadni a nemzeti kapcsolattartó pontoknak. Egyidejűleg meg kell küldeni számukra a műveleti terv másolatát is.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a gyorsreagálású állományba kijelölt határőrök vagy más releváns szakemberek száma és profilja haladéktalanul az Ügynökség rendelkezésére álljon, annak biztosítása érdekében, hogy a 20. cikk (5) és (7) bekezdésével összhangban azok teljes mértékben bevetésre készen álljanak. A tagállamok a 20. cikk (8) bekezdésének megfelelően a nemzeti állományból további határőröket és más releváns szakembereket is rendelkezésre bocsátanak.

(10) A gyorsreagálású állományt legkésőbb öt munkanappal azt követően vetik be, hogy az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam a műveleti tervet elfogadta. A gyorsreagálású állomány bevetését követő hét munkanapon belül szükség esetén további európai határ- és partvédelmi csapatok bevetésére kerül sor.

(11) A gyorsreagálású állomány bevetése esetén az ügyvezető igazgatónak az igazgatótanáccsal egyeztetve haladéktalanul meg kell határoznia az Ügynökség más külső határoknál folyamatban lévő vagy tervezett közös műveleteinek prioritási sorrendjét annak érdekében, hogy az erőforrásokat adott esetben a külső határok azon szakaszaira csoportosíthassa át, ahol a csapatok megerősített jelenlétére a legnagyobb szükség van.

18. cikk

Migrációkezelést támogató csapatok

(1) Amennyiben egy tagállam a külső határainál lévő egyes migrációs csomópontoknál jellemzően nagymértékű vegyes migrációs beáramlásból eredő aránytalan migrációs kihívásokkal szembesül, kérheti, hogy a migrációkezelést támogató csapatok nyújtsanak számára technikai és műveleti megerősítést. Az adott tagállam megerősítés iránti kérelmet és szükségleteire vonatkozó értékelést nyújt be az Ügynökséghez és más érintett uniós ügynökségekhez, különösen az EASO-hoz és az Europolhoz.

(2) Az ügyvezető igazgató más uniós ügynökségekkel egyeztetve értékeli a tagállam megerősítés iránti kérelmét és felméri szükségleteit azzal a céllal, hogy egy, az érintett uniós ügynökségek által koordinált számos tevékenységet magában foglaló átfogó megerősítési csomagot határozzon meg az érintett tagállammal egyetértésben.

(3) A Bizottság a fogadó tagállammal és az érintett uniós ügynökségekkel együttműködve meghatározza a migrációs csomópontokon folytatandó együttműködés módozatait, és felel a migrációkezelést támogató csapatok tevékenységeinek koordinálásáért is.

(4) Az európai határ- és partvédelmi csapatok, az európai visszaküldési intervenciók csapatok és az Ügynökség szakértői által a migrációkezelést támogató csapatok keretében nyújtott technikai és műveleti megerősítés a következőket foglalhatja magában:

- a) alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett segítségnyújtás a külső határokhoz érkező harmadik országbeli állampolgárok előszűrésében, azonosításában, nyilvántartásba vételüket és előzetes meghallgatásukat is ideértve, valamint – amennyiben a tagállam azt kéri – a harmadik országbeli állampolgárok ujjnyomatának rögzítésében, és információnyújtás ezen eljárások céljából;
- b) nemzetközi védelmet kérelmezni szándékozó személyek kezdeti tájékoztatása és továbbküldése az érintett tagállam nemzeti hatóságaihoz vagy az EASO-hoz;
- c) technikai és műveleti segítségnyújtás a visszaküldés területén, a visszaküldési műveletek előkészítését és szervezését is ideértve.

(5) A migrációkezelést támogató csapatoknak szükség esetén a gyermekvédelem, emberkereskedelem, a nemi alapú üldöztetéssel szembeni védelem és/vagy az alapjogok területén szakértelemmel bíró személyzetet is magukban kell foglalniuk.

19. cikk

Sürgős beavatkozást igénylő helyzetek a külső határoknál

(1) Ha a külső határok ellenőrzése olyan mértékben veszíti el hatékonyságát, hogy az veszélyeztetheti a schengeni térség működését, mert:

- a) valamely tagállam nem teszi meg a 13. cikk (8) bekezdésében említett igazgatótanácsi határozatban foglalt intézkedéseket, vagy
- b) a külső határoknál sajátos és aránytalan kihívásokkal szembenező tagállam nem kérte az Ügynökség megfelelő támogatását a 15., 17. vagy 18. cikk alapján, illetve nem teszi meg az e cikkek szerinti intézkedések végrehajtásához szükséges lépéseket,

a Tanács a Bizottság javaslata alapján végrehajtási jogi aktus formájában haladéktalanul határozatot fogadhat el, amelyben meghatározza az Ügynökség által végrehajtandó intézkedéseket, amelyek célja e kockázatok mérséklése, és felszólítja az érintett tagállamot, hogy működjön együtt az Ügynökséggel az említett intézkedések végrehajtásában. A Bizottság javaslatának megtétele előtt konzultál az Ügynökséggel.

(2) Amennyiben sürgős beavatkozást igénylő helyzet áll elő, az Európai Parlamentet haladéktalanul tájékoztatni kell e helyzetről, és tájékoztatni kell minden további intézkedésről és válaszként hozott határozatról.

(3) A schengeni térséget veszélyeztető kockázatok mérséklése érdekében az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban elő kell írni, hogy az Ügynökség hozzon meg egy vagy több intézkedést a következők közül:

- a) gyorsreagálású határvédelmi intervenció szervezése és koordinálása, valamint a gyorsreagálású állomány részét képező európai határ- és partvédelmi csapatok és szükség szerint további európai határ- és partvédelmi csapatok bevetése;
- b) a migrációkezelést támogató csapatok keretében európai határ- és partvédelmi csapatok bevetése a migrációs csomópontoknál;
- c) egy vagy több tagállam és harmadik ország külső határoknál végzett tevékenységeinek koordinálása, a szomszédos harmadik országokkal végzett közös műveleteket is ideértve;
- d) műszaki eszközök bevetése,
- e) visszaküldési intervenciók szervezése.

(4) Az ügyvezető igazgató az (1) bekezdésben említett tanácsi határozat elfogadásától számított két munkanapon belül:

- a) meghatározza az említett határozatban megállapított intézkedések gyakorlati végrehajtásához szükséges lépéseket, ideértve a műszaki eszközöket, valamint az említett határozat céljainak megvalósításához szükséges határőrök és más releváns szakemberek létszámát és profilját;
- b) kidolgoz egy műveleti tervet és azt benyújtja az érintett tagállamoknak.

(5) Az ügyvezető igazgató és az érintett tagállam a tervet benyújtását követő három munkanapon belül megállapodik a műveleti tervről.

(6) Az Ügynökség haladéktalanul, de legkésőbb a műveleti terv megállapításának napját követő öt munkanapon belül kiküldi az e cikk (1) bekezdésében említett tanácsi határozatban meghatározott intézkedések gyakorlati végrehajtásához szükséges, a 20. cikk (5) bekezdésében említett gyorsreagálási állományhoz tartozó személyzetet. A második fázisban, de legkésőbb a gyorsreagálási állomány bevetését követő hét munkanapon belül szükség szerint további európai határ- és partvédelmi csapatokat vet be.

(7) Az Ügynökség haladéktalanul, de legkésőbb a műveleti terv megállapítását követő 10 munkanapon beveti az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban meghatározott intézkedések gyakorlati végrehajtásához szükséges műszaki eszközöket.

A 39. cikkel összhangban a második fázisban szükség szerint további műszaki eszközöket vetnek be.

(8) Az érintett tagállamnak teljesítenie kell az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatot. E célból azonnal együttműködik az Ügynökséggel, és megteszi a szükséges lépéseket az említett határozat végrehajtásának és az abban, valamint az ügyvezető igazgatóval közösen elfogadott műveleti tervben meghatározott intézkedések gyakorlati végrehajtásának megkönnyítése érdekében.

(9) A tagállamok rendelkezésre bocsátják az ügyvezető igazgató által az e cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott határőröket, más releváns szakembereket és a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzetet. A tagállamok nem hivatkozhatnak a 20. cikk (3) és (8) bekezdésében említett helyzetre.

(10) Amennyiben az érintett tagállam 30 napon belül nem hajtja végre az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban foglaltakat és nem működik együtt az Ügynökséggel az e cikk (8) bekezdésében foglaltak szerint, a Bizottság elindíthatja az (EU) 2016/399 rendelet 29. cikke szerinti eljárást.

20. cikk

Az európai határ- és partvédelmi csapatok összetétele és bevetése

(1) Az Ügynökség az európai határ- és partvédelmi csapatok tagjaiként határőröket és más releváns szakembereket vet be a közös műveletek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók során, valamint a migrációkezelést támogató csapatok keretében. Az Ügynökség saját személyzetéhez tartozó szakértőket is kiküldhet.

(2) Az ügyvezető igazgató javaslatára az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai abszolút többségével határoz az európai határ- és partvédelmi csapatok számára rendelkezésre bocsátandó határőrök és más releváns szakemberek profiljáról és összlétszámáról. A profilokban és az összlétszámban utóbb beálló bármely változás tekintetében ugyanezen eljárás alkalmazandó. Az európai határ- és partvédelmi csapatokhoz a tagállamok egy nemzeti állományon keresztül járulnak hozzá a meghatározott különféle profilok alapján, az előírt profiloknak megfelelő határőrök és más releváns szakemberek kinevezésével.

(3) A tagállamok részéről a határőreik tekintetében, konkrét közös műveletekre irányulóan tett, a következő évre szóló hozzájárulásokat az Ügynökség és a tagállamok között létrejött évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásokkal összhangban a tagállamok az Ügynökség kérelmére a határőröket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökség ilyen jellegű kérelmét a szándékolt bevetés előtt legalább 21 munkanappal kell benyújtani. Amennyiben egy tagállam ilyen rendkívüli helyzetre hivatkozik, írásban átfogó indokolást és tájékoztatást kell nyújtania a helyzetről az Ügynökségnek, amelynek tartalmát a (12) bekezdésben említett jelentésbe kell foglalni.

(4) A gyorsreagálási határvédelmi intervenciók tekintetében az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára háromnegyedes többséggel határoz az európai határ- és partvédelmi csapatok gyorsreagálási állománya számára rendelkezésre bocsátandó határőrök vagy más releváns szakemberek profiljáról, valamint az e profilnak megfelelő személyek legkisebb létszámáról. A gyorsreagálási állományba tartozó határőrök vagy más releváns szakemberek profiljában és összlétszámában beálló további változások tekintetében ugyanezen eljárás alkalmazandó. A gyorsreagálási állományhoz a tagállamok a különféle meghatározott profilok alapján a nemzeti szakértői állományon keresztül járulnak hozzá, az előírt profiloknak megfelelő határőrök vagy más releváns szakemberek kinevezésével.

(5) A gyorsreagálási állomány az Ügynökség számára azonnal rendelkezésre álló készenléti alakulat, amely az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam által kidolgozott műveleti terv elfogadását követő öt munkanapon belül bevezethető az egyes tagállamokból. E célból valamennyi tagállam éves alapon adott számú határőrt vagy más releváns szakembert bocsát az Ügynökség rendelkezésére. E határőrök és szakemberek az igazgatótanács határozatában előírt profillal kell, hogy rendelkezzenek. A tagállamok által rendelkezésre bocsátott teljes személyzet összlétszáma legalább 1 500 határőr vagy más releváns szakember. Az Ügynökség ellenőrizheti, hogy a tagállamok által javasolt határőrök megfelelnek-e a meghatározott profiloknak. Az Ügynökség felkérheti a tagállamot, hogy kötelességzegés vagy az alkalmazandó szabályok megsértése esetén vonja ki a határőrt az állományból.

(6) Az egyes tagállamok felelnek azért, hogy az I. mellékletnek megfelelően hozzájáruljanak a határőröknek vagy más releváns szakembereknek az (5) bekezdésben említettek szerinti létszámához.

(7) A tagállamok az Ügynökség kérésére a gyorsreagálási állományból rendelkezésre bocsátják a kiküldhető határőröket és/vagy más releváns szakembereket. Amennyiben egy kockázatelemzés és az esetlegesen rendelkezésre álló sebezhetőségi értékelés keretében kimutatják, hogy valamely tagállam a nemzeti feladatok ellátását jelentősen veszélyeztető helyzettel szembesül, az érintett tagállamnak a gyorsreagálási határvédelmi intervenció megindításához való hozzájárulását az I. mellékletben megállapított hozzájárulási szintjének felében kell megállapítani. Az a fogadó tagállam, amelyben gyorsreagálási határvédelmi intervenciót hajtanak végre, mentesül a gyorsreagálási állományhoz való előírt létszámhozzájárulás teljesítése alól. Amennyiben nem sikerül elérni a gyorsreagálási határvédelmi intervenció megindításához szükséges létszámot, az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslata alapján határoz a létszámhiány betöltésének módjáról.

(8) Szükség esetén a gyorsreagálási állományból bevetett európai határ- és partvédelmi csapatokat haladéktalanul ki kell egészíteni további európai határ- és partvédelmi csapatokkal. E célból a tagállamok az Ügynökség kérésére azonnal közlik azon határőrök és más releváns szakemberek létszámát, nevét és profilját, akiket nemzeti állományukból a gyorsreagálási határvédelmi intervenció megkezdését követő hét munkanapon belül rendelkezésre tudnak bocsátani. A tagállamok az Ügynökség kérésére a határőröket és más releváns szakembereket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesülnek. Amennyiben egy tagállam ilyen rendkívüli helyzetre hivatkozik, írásban átfogó indokolást és tájékoztatást nyújt a helyzetről az Ügynökségnek, amelynek tartalmát a (12) bekezdésben említett jelentésbe kell foglalni.

(9) Ha olyan helyzet merül fel, amelyben az (5) és a (8) bekezdésben meghatározottnál több határőrré van szükség, az ügyvezető igazgató haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Az ügyvezető igazgató felszólítja továbbá a Tanácsot, hogy kérjen kötelezettségvállalásokat a tagállamoktól a létszámhiány fedezésére.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy az általuk rendelkezésre bocsátott határőrök és más releváns szakemberek profilja és létszáma megfeleljen az igazgatótanácsi határozat előírásainak. A kiküldés időtartamát, amely nem lehet 30 napnál rövidebb – kivéve, ha annak a műveletnek az időtartama, amelynek a kiküldés részét képezi, 30 napnál rövidebb – a küldő tagállam határozza meg.

(11) A tagállamok által nemzeti szakértőkként az Ügynökséghez kirendelt hozzáértő határőrökkel vagy más releváns szakemberekkel az Ügynökség hozzájárul az európai határ- és partvédelmi csapatok felállításához. A tagállami határőröknek vagy más releváns szakembereknek az Ügynökséghez való kirendelése tekintetében tett, a következő évre szóló tagállami hozzájárulásokat az Ügynökség és a tagállamok között létrejött évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásokkal összhangban a tagállamok a határőröket vagy más releváns szakembereket kirendelés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha ez súlyosan befolyásolná a nemzeti feladatok ellátását. Ilyen helyzetben a tagállamok visszahívhatják kirendelt határőreiket vagy más releváns szakembereiket.

Az ilyen kirendelések 12 hónapra vagy azt meghaladó időtartamra is szólhatnak, de nem lehetnek három hónapnál rövidebbek. A kirendelt határőrök és más releváns szakemberek a csapatok tagjainak tekintendők, és a csapataik tagjaival azonos feladatokkal és hatáskörökkel rendelkeznek. Az e határőröket vagy más releváns szakembereket kirendelő tagállam küldő tagállamuknak tekintendő.

Az Ügynökség által ideiglenesen alkalmazott, határellenőrzési feladatok elvégzésére irányuló képzettséggel nem rendelkező egyéb személyzet a közös műveletek során kizárólag koordinációs és teljes körű határőrképzést nem igénylő egyéb feladatok teljesítésére vethető be. E személyzet nem képezheti az európai határ- és partvédelmi csapatok részét.

(12) Az Ügynökség évente tájékoztatja az Európai Parlamentet az egyes tagállamok által az európai határ- és partvédelmi csapatok számára e cikkel összhangban biztosítani vállalt és a ténylegesen bevetett határőrök számáról. E jelentés felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek az előző évben a (3) és a (8) bekezdésben említett rendkívüli helyzetre hivatkoztak. A jelentés továbbá tartalmazza az érintett tagállamok által megjelölt indokokat és információkat.

21. cikk

Az európai határ- és partvédelmi csapatoknak szóló utasítások

(1) Az európai határ- és partvédelmi csapatok bevetése alatt a csapatokat a fogadó tagállam utasítja a műveleti tervvel összhangban.

(2) Az Ügynökség koordinációs tisztviselőjén keresztül közölheti a fogadó tagállammal az európai határ- és partvédelmi csapatoknak adott utasításokról alkotott véleményét. Ilyen esetben a fogadó tagállam figyelembe veszi ezt a véleményt és a lehetőségekhez képest ezzel összhangban cselekszik.

(3) Ha az európai határ- és partvédelmi csapatoknak adott utasítások nem felelnek meg a műveleti tervnek, a koordinációs tisztviselő azonnal jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak, aki megfelelő esetben a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban lépéseket tesz.

(4) A csapatok tagjai a feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során teljes mértékben tiszteletben tartják az alapvető jogokat, közöttük a menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférést és az emberi méltóságot. A feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során hozott valamennyi intézkedésnek arányosnak kell lennie az általuk elérni kívánt céllal. Feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során senkivel szemben nem alkalmazhatnak megkülönböztetést nem, faji vagy etnikai származása, vallása vagy meggyőződése, fogyatékosága, kora vagy szexuális irányultsága miatt.

(5) A csapatok tagjaira továbbra is küldő tagállamuk fegyelmi előírásai vonatkoznak. A küldő tagállam nemzeti jogával összhangban gondoskodik a megfelelő fegyelmi vagy egyéb intézkedésekről az alapvető jogoknak és a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségeknek a közös művelet vagy a gyorsreagálású határvédelmi intervenció során történő megsértése tekintetében.

22. cikk

Koordinációs tisztviselő

(1) Az Ügynökség biztosítja a közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók valamennyi szervezési vonatkozásának operatív végrehajtását, beleértve az Ügynökség alkalmazottainak jelenlétét.

(2) Az ügyvezető igazgató minden közös művelethez vagy gyorsreagálású határvédelmi intervencióhoz kinevez egy vagy több, koordinációs tisztviselőként bevetendő szakértőt az Ügynökség alkalmazottai közül. Az ügyvezető igazgató értesíti a fogadó tagállamot a kinevezéséről.

(3) A koordinációs tisztviselő az európai határ- és partvédelmi csapatok bevetésének minden vonatkozásában az Ügynökség nevében tevékenykedik. A koordinációs tisztviselő feladata a fogadó és részt vevő tagállamok közötti együttműködés és koordináció elősegítése. A koordinációs tisztviselő különösen:

a) az Ügynökség, a fogadó tagállam és az európai határ- és partvédelmi csapatok tagjai közötti összekötőként tevékenykedik, és az Ügynökség részéről az utóbbiaknak támogatást nyújt a csapatokhoz való kiküldésük feltételeivel kapcsolatos kérdésekben;

- b) nyomon követi a műveleti terv helyes végrehajtását, ideértve az alapvető jogok védelmét is, és erről jelentést tesz az Ügynökségnek;
- c) az európai határ- és partvédelmi csapatok bevetésének minden vonatkozásában az Ügynökség nevében tevékenykedik, és e vonatkozásokról jelentést tesz az Ügynökségnek;
- d) jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak arról, ha a fogadó tagállam a műveleti tervnek nem megfelelő utasításokat ad az európai határ- és partvédelmi csapatoknak.

(4) Az ügyvezető igazgató a közös műveletekkel vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciókkal összefüggésben felhatalmazhatja a koordinációs tisztviselőt arra, hogy segítse a műveleti terv végrehajtásával és a csapatok bevetésével kapcsolatos esetleges nézeteltérések orvoslását.

23. cikk

Nemzeti kapcsolattartó pont

A tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontot jelölnek ki az Ügynökség tevékenységével összefüggő valamennyi kérdésben az Ügynökséggel folytatott kommunikáció céljából. A nemzeti kapcsolattartó pont bármikor elérhető kell, hogy legyen.

24. cikk

Költségek

(1) Az Ügynökség teljes mértékben fedezi a tagállamok alábbi költségeit, amelyek határhozók és más releváns szakembereknek az európai határ- és partvédelmi csapatok – többek között a gyorsreagálású állomány – bevetéséhez történő rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban merültek fel:

- a) a küldő tagállamból a fogadó tagállamba, valamint a fogadó tagállamból a küldő tagállamba való utazás költségei;
- b) az oltásokkal kapcsolatos költségek;
- c) a külön biztosítással kapcsolatos költségek;
- d) az egészségügyi ellátással kapcsolatos költségek;
- e) a napidíjak, beleértve a szállásköltségeket is;
- f) az Ügynökség műszaki eszközeivel kapcsolatban felmerülő költségek.

(2) Az európai határ- és partvédelmi csapatok napidíjának kifizetésére vonatkozó részletes szabályokat az igazgatótanács állapítja meg és gondoskodik azok szükség szerinti naprakésszé tételéről.

25. cikk

A tevékenységek felfüggesztése vagy megszüntetése

(1) Az ügyvezető igazgató megszünteti az Ügynökség tevékenységeit, amennyiben már nem teljesülnek ezen tevékenységek végzésének feltételei. Az ügyvezető igazgatónak a megszüntetést megelőzően tájékoztatnia kell az érintett tagállamot.

(2) A közös műveletben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban vagy migrációkezelést támogató csapat bevetésében részt vevő tagállamok felkérhetik az ügyvezető igazgatót, hogy szüntesse meg az adott közös műveletet, gyorsreagálású határvédelmi intervenciót vagy a migrációkezelést támogató csapat bevetését.

(3) Ha a fogadó tagállam nem tartja tiszteletben a műveleti tervet, az ügyvezető igazgató – miután tájékoztatja az érintett tagállamot – megvonhatja a tevékenység finanszírozását, vagy felfüggesztheti vagy megszüntetheti a tevékenységet.

(4) Ha az ügyvezető igazgató úgy ítéli meg, hogy fennáll és valószínűleg tartósan fenn is fog állni az alapvető jogok vagy a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségek súlyos megsértése, az alapjogi tisztviselővel való konzultációt és az érintett tagállam tájékoztatását követően megvonja a közös műveletnek, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciónak, a kísérleti projektnek, a migrációkezelést támogató csapat bevetésének, a visszaküldési műveletnek, a visszaküldési intervenciónak vagy a munkamegállapodásnak a finanszírozását, vagy – teljes egészében vagy részben – felfüggeszti vagy megszünteti e tevékenységeket. Az ügyvezető igazgatónak tájékoztatnia kell az igazgatótanácsot erről a döntésről.

(5) Amennyiben az ügyvezető igazgató úgy határoz, hogy felfüggeszti vagy megszünteti egy migrációkezelést támogató csapat Ügynökség általi bevetését, döntéséről tájékoztatnia kell az adott migrációs csomópont működtetésében részt vevő többi érintett ügynökséget.

26. cikk

A tevékenységek értékelése

Az ügyvezető igazgató értékeli a közös műveleteknek és gyorsreagálású határvédelmi intervencióknak, a kísérleti projekteknek, a migrációkezelést támogató csapat bevetésének és a harmadik országokkal folytatott operatív együttműködésnek az eredményeit. Az ügyvezető igazgató a részletes értékelő jelentéseket az alapjogi tisztviselő észrevételeivel együtt az ilyen tevékenységek lezárultát követő 60 napon belül megküldi az igazgatótanács részére. Az ügyvezető igazgató az eredményekről átfogó összehasonlító elemzést készít a jövőbeli tevékenységek minőségének, összehangolt-ságának és eredményességének javítása céljából, és az említett elemzést belefoglalja az Ügynökség éves jelentésébe.

4. szakasz

Visszaküldés

27. cikk

Visszaküldés

(1) A visszaküldéssel kapcsolatban az Ügynökség az alapvető jogok és az uniós jog általános elveinek, valamint a nemzetközi jog – többek között a menekültek védelmének és a gyermekek jogainak – tiszteletben tartásával különösen:

- a) technikai és műveleti szinten koordinálja a tagállamok visszaküldéssel kapcsolatos tevékenységeit, beleértve az önkéntes távozásokat is, azzal a céllal, hogy a tagállamok illetékes hatóságai között integrált visszaküldés-kezelési rendszer jöjjön létre a harmadik országok érintett hatóságai és más érintett felek részvételével;
- b) technikai és műveleti segítséget nyújt azoknak a tagállamoknak, amelyek visszaküldési rendszere különösen nagy kihívásokkal szembesül;
- c) koordinálja a releváns IT-rendszerek használatát és támogatja a tagállamokat a harmadik országbeli állampolgárok azonosítása és az úti okmányok beszerzése terén folytatott konzuli együttműködésben, az azzal a ténnyel kapcsolatos információ közlése nélkül, hogy kérelmeztek-e nemzetközi védelmet; a tagállamokkal együttműködve visszaküldési műveleteket szervez és koordinál, valamint támogatást nyújt az önkéntes távozáshoz;

- d) szervezi, előmozdítja és koordinálja azokat a tevékenységeket, amelyek lehetővé teszik a tagállamok közötti információcserét, valamint a visszaküldéssel kapcsolatos bevált módszerek azonosítását és megosztását;
- e) az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza az e fejezetben említett műveleteket, intervenciókat és tevékenységeket.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett technikai és műveleti segítségnyújtás magában foglal olyan tevékenységeket, amelyek segítik a tagállamokat a visszaküldési eljárások illetékes nemzeti hatóságok általi végrehajtásában, különösen az alábbiak biztosításával:
- a) tolmácsolási szolgáltatás;
- b) a nem uniós visszaküldési célországokra vonatkozó, az e rendelet végrehajtása szempontjából releváns gyakorlati információk, adott esetben együttműködve más uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, közöttük az EASO-val;
- c) tanácsadás a visszaküldési eljárások 2008/115/EK irányelvvel összhangban történő végrehajtásával és irányításával kapcsolatban;
- d) a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldés céljára való rendelkezésre állásához és szökésük megelőzéséhez szükséges intézkedésekkel kapcsolatos tanácsadás és segítségnyújtás a 2008/115/EK irányelvvel és a nemzetközi joggal összhangban;
- (3) Az Ügynökség célja szinergiák kiépítése, valamint az uniós finanszírozású hálózatok és programok összekapcsolása a visszaküldés területén, szorosan együttműködve a Bizottsággal, a releváns érintettek, így többek között az Európai Migrációs Hálózat által nyújtott támogatás mellett.
- (4) Az Ügynökség igénybe veheti a visszaküldéssel kapcsolatos tevékenységek terén rendelkezésre álló uniós pénzügyi eszközöket. Az Ügynökség gondoskodik arról, hogy a tagállamokkal kötött támogatási megállapodásaiban bármely pénzügyi támogatást a Charta teljes tiszteletben tartásától tegyen függővé.

28. cikk

Visszaküldési műveletek

- (1) Az Ügynökség a kiutasítási határozatok érdemi vizsgálata nélkül, valamint a 2008/115/EK irányelvvel összhangban biztosítja a szükséges segítséget, és – egy vagy több részt vevő tagállam kérésére – biztosítja a visszaküldési műveletek koordinálását vagy szervezését, beleértve légi járművek ilyen műveletek céljára történő bérbevételét. Az Ügynökség saját kezdeményezésére javasolhatja egy tagállamnak visszaküldési műveletek koordinálását vagy szervezését.
- (2) A tagállamok havi rendszerességgel tájékoztatják az Ügynökséget a tőlük az egyes nemzeti visszaküldési műveletek keretében az előzetes tervek szerint visszatérésre kötelezett személyek számáról és az egyes nemzeti visszaküldési műveletek keretében visszaküldési célországgént megjelölt nem uniós országokról, valamint az Ügynökség által végzett segítségnyújtási és koordinációs tevékenységek iránti igényükről. Az Ügynökség gördülő műveleti tervet dolgoz ki, hogy biztosítsa a kérelmező tagállamok számára a szükséges műveleti megerősítést, többek között műszaki eszközök révén. Az Ügynökség saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére belefoglalhatja a gördülő műveleti tervbe az igényfelmérés alapján általa szükségesnek ítélt visszaküldési műveletek dátumát és végcélját. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára meghatározza a gördülő műveleti terv működési rendjét.
- (3) Az Ügynökség szükség szerint segítséget nyújthat, és – a részt vevő tagállamok kérésére vagy saját javaslata alapján – biztosíthatja olyan visszaküldési műveletek koordinálását vagy szervezését, amelyekhez a közlekedési eszközöket és a kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőket a nem uniós visszaküldési célország bocsátja rendelkezésre (a továbbiakban: gyűjtő visszaküldési műveletek). A részt vevő tagállamok és az Ügynökség a teljes visszaküldési művelet során biztosítják az alapvető jogok, a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elve és a kényszerítő eszközök arányos alkalmazására vonatkozó elv tiszteletben tartását. A visszaküldési művelet során végig, egészen a nem uniós visszaküldési célországba való megérkezésig jelen kell lennie legalább egy tagállami képviselőnek és egy, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személynek, mely utóbbit vagy a 29. cikk értelmében létrehozott állományból vagy a részt vevő tagállam nemzeti felügyeleti rendszeréből kell kirendelni.
- (4) Az ügyvezető igazgató késelem nélkül visszaküldési tervet dolgoz ki a gyűjtő visszaküldési műveletekhez. Az ügyvezető igazgató és a részt vevő tagállamok elfogadják a gyűjtő visszaküldési művelet szervezési és eljárási vonatkozásait részletesen ismertető tervet, figyelembe véve az ilyen műveletek alapvető jogokra gyakorolt hatásait és kockázatait. A szóban forgó terv módosítására vagy kiigazítására csak a (3) bekezdésben és az e bekezdésben említett felek egyetértése esetén van lehetőség.

(5) A gyűjtő visszaküldési műveletekre vonatkozó visszaküldési terv az Ügynökségre és a részt vevő tagállamokra nézve kötelező. E tervnek a gyűjtő visszaküldési művelet végrehajtásához szükséges valamennyi lépésre ki kell terjednie.

(6) Valamennyi visszaküldési műveletet a 2008/115/EK irányelv 8. cikke (6) bekezdésének megfelelően nyomon kell követni. A kitoloncolási műveleteknek a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személy általi nyomon követése objektív és átlátható kritériumok alapján történik, és kiterjed a visszaküldési művelet egészére, az indulást megelőző szakasztól a visszatérésre kötelezett személyek nem uniós visszaküldési célszágnak történő átadásáig. A kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személy jelentést nyújt be valamennyi kitoloncolási műveletről az ügyvezető igazgatónak, az alapjogi tisztviselőnek és az adott műveletben részt vevő minden tagállam illetékes nemzeti hatóságainak. Az ügyvezető igazgató és az illetékes nemzeti hatóságok biztosítják a megfelelő nyomon követést.

(7) Amennyiben az Ügynökségnek fenntartásai vannak az alapvető jogoknak egy visszaküldési művelet során való tiszteletben tartásával kapcsolatban, fenntartásait közli a részt vevő tagállamokkal és a Bizottsággal.

(8) Az ügyvezető igazgató értékeli a visszaküldési műveletek eredményeit. Az ügyvezető igazgató hathavonta az előző félévben végrehajtott összes visszaküldési műveletre kiterjedő részletes értékelő jelentést nyújt be az igazgatótanács részére, az alapjogi tisztviselő észrevételeivel együtt. Az ügyvezető igazgató ezekről az eredményekről átfogó összehasonlító elemzést készít a jövőbeli visszaküldési műveletek minőségének, koherenciájának és eredményességének javítása céljából. Az ügyvezető igazgató ezt az elemzést belefoglalja az Ügynökség éves jelentésébe.

(9) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza a visszaküldési műveleteket, előnyben részesítve a több tagállam által végzett vagy migrációs csomópontokból induló műveleteket.

29. cikk

A kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből álló állomány

(1) Az Ügynökség, miután konzultált az alapjogi tisztviselővel, létrehozza az illetékes szervek alkalmazottaiból alkotott, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből álló állományt, amelynek tagjai a 2008/115/EK irányelv 8. cikke (6) bekezdésének megfelelően kitoloncolással kapcsolatos ellenőrzési tevékenységet végeznek, és e rendelet 36. cikkének megfelelően képzésben részesültek.

(2) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára meghatározza az említett állomány számára rendelkezésre bocsátandó, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek létszámát és profilját. A profil és az összetétel későbbi módosítása tekintetében ugyanezt az eljárást kell alkalmazni. A tagállamok felelőssége, hogy a megadott profilnak megfelelő, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek kinevezésével hozzájáruljanak az állományhoz. Az állománynak magában kell foglalnia a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó olyan személyeket, akik a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkeznek.

(3) Az egyes tagállamoknak a visszaküldési műveletekhez és intervenciókhoz való következő évi hozzájárulását az általuk rendelkezésre bocsátandó, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek tekintetében az Ügynökség és a tagállamok közötti évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásoknak megfelelően a tagállamok az Ügynökség kérésére a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen befolyásoló rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökség ilyen jellegű kérését legalább huszonegy munkanappal a tervezett bevetést megelőzően kell elküldeni, vagy a gyorsreagálású visszaküldési intervenció esetében öt munkanappal a tervezett bevetést megelőzően.

(4) Az Ügynökség kérésre a részt vevő tagállamok rendelkezésére bocsátják a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeket, hogy azok a tagállamokat képviselve végig nyomon kövessék a visszaküldési művelet és a visszaküldési intervenciók megfelelő végrehajtását. Az Ügynökség gyermekeket érintő visszaküldési művelet esetén a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkező kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeket bocsát rendelkezésre.

(5) A kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekre a visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció során továbbra is a küldő tagállamuk fegyelmi előírásai vonatkoznak.

30. cikk

Kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőkből álló állomány

- (1) Az Ügynökség létrehozza az illetékes nemzeti szervek alkalmazottaiból alkotott, kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőkből álló állományt, amelynek tagjai a 2008/115/EK irányelv 8. cikke (4) és (5) bekezdésének megfelelően visszaküldési műveleteket hajtanak végre, és e rendelet 36. cikkének megfelelően képzésben részesültek.
- (2) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára meghatározza az említett állomány számára rendelkezésre bocsátandó, kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérők létszámát és profilját. A profil és az összlétszámok későbbi módosítása tekintetében ugyanezt az eljárást kell alkalmazni. A tagállamoknak a megadott profilnak megfelelő, kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérők kinevezésével kell hozzájárulniuk az állományhoz. Az állománynak magában kell foglalnia olyan, kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőket, akik a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkeznek.
- (3) Az egyes tagállamoknak a visszaküldési műveletekhez és intervenciókhoz való következő évi hozzájárulását az általuk rendelkezésre bocsátandó, a kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérők tekintetében az Ügynökség és a tagállamok közötti évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásoknak megfelelően a tagállamok az Ügynökség kérésére a kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen befolyásoló rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökség ilyen jellegű kérését legalább 21 munkanappal a tervezett bevetést megelőzően kell elküldeni, vagy a gyorsreakálású visszaküldési intervenció esetében öt munkanappal a tervezett bevetést megelőzően.
- (4) Az Ügynökség kérésre a részt vevő tagállamok rendelkezésére bocsátja a kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőket, hogy a tagállamokat képviselve biztosítsák a visszatérésre kötelezett személyek kíséretét és visszaküldési műveletekben és intervenciókban vegyenek részt. Az Ügynökség gyermekeket érintő visszaküldési művelet esetén a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkező kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőket bocsát rendelkezésre.
- (5) A kitoloncolást végrehajtó hatósági kísérőkre a visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció során továbbra is küldő tagállamuk fegyelmi előírásai vonatkoznak.

31. cikk

Visszaküldési szakértőkből álló állomány

- (1) Az Ügynökség létrehozza az illetékes nemzeti szervek és az Ügynökség alkalmazottaiból alkotott, visszaküldési szakértőkből álló állományt, amelynek tagjai rendelkeznek a visszaküldéssel összefüggő tevékenységek végrehajtásához szükséges készségekkel és szakértelemmel, és a 36. cikknek megfelelően képzésben részesültek. Ezeket a szakértőket rendelkezésre kell bocsátani egyes konkrét feladatok – többek között a harmadik országbeli állampolgárok bizonyos csoportjainak azonosítása, úti okmányok beszerzése harmadik országokból és a konzuli együttműködés megkönnyítése – végrehajtása céljából.
- (2) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára meghatározza az említett állomány számára rendelkezésre bocsátandó visszaküldési szakértők létszámát és profilját. A profil és az összlétszámok későbbi módosítása tekintetében ugyanezt az eljárást kell alkalmazni. A tagállamoknak a megadott profilnak megfelelő szakértők kinevezésével kell hozzájárulniuk az állományhoz. Az állománynak magában kell foglalnia olyan visszaküldési szakértőket, akik a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkeznek.
- (3) Az egyes tagállamoknak a visszaküldési műveletekhez és intervenciókhoz való következő évi hozzájárulását az általuk rendelkezésre bocsátandó visszaküldési szakértők tekintetében az Ügynökség és a tagállamok közötti évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásoknak megfelelően a tagállamok az Ügynökség kérésére a visszaküldési szakértőket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen befolyásoló rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökség ilyen jellegű kérését legalább 21 munkanappal a tervezett bevetést megelőzően kell elküldeni, vagy a gyorsreakálású visszaküldési intervenció esetében öt munkanappal a tervezett bevetést megelőzően.
- (4) Az Ügynökség kérésre a visszaküldési műveletekben részt vevő tagállamok rendelkezésére bocsátja a visszaküldési szakértőket, azzal a céllal, hogy visszaküldési intervenciókban vegyenek részt. Az Ügynökség gyermekeket érintő visszaküldési művelet esetén a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkező visszaküldési szakértőket bocsát rendelkezésre.

(5) A visszaküldési szakértőre a visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció során továbbra is vagy az Ügynökség, vagy a küldő tagállamuk fegyelmi előírásai vonatkoznak.

32. cikk

Európai visszaküldési intervenciók csapatai

(1) Az Ügynökség a 29., 30. és 31. cikkben meghatározott állományokból az adott helyzethez igazított, visszaküldési intervenciók során bevetendő európai visszaküldési intervenciók csapatait állítja össze.

(2) A 21., 22. és 24. cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók az európai visszaküldési intervenciók csapataira.

33. cikk

Visszaküldési intervenciók

(1) Amennyiben valamely tagállamra teher nehezedik olyan harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére irányuló kötelezettség végrehajtása során, akikkel szemben valamely tagállam kiutasítási határozatot hozott, az Ügynökség a tagállam kérésére visszaküldési intervenció formájában megfelelő technikai és műveleti segítséget nyújt. Az ilyen visszaküldési intervenciók magukban foglalhatják az európai visszaküldési intervenciók csapatai bevetését a fogadó tagállamban és a fogadó tagállamból induló visszaküldési műveletek szervezését.

(2) Amennyiben egy tagállam sajátos és aránytalan kihívásokkal szembesül olyan harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére irányuló kötelezettsége végrehajtása során, akikkel szemben valamely tagállam kiutasítási határozatot hozott, az Ügynökség a tagállam kérésére visszaküldési intervenció formájában megfelelő technikai és műveleti segítséget nyújt. Az Ügynökség saját kezdeményezésére felajánlhat ilyen technikai és műveleti segítséget az adott tagállamnak. A visszaküldési intervenciók magukban foglalhatják az európai visszaküldési intervenciók csapatai gyors bevetését a fogadó tagállamban és a fogadó tagállamból induló visszaküldési műveletek szervezését.

(3) A visszaküldési intervenció keretében az ügyvezető igazgató a fogadó tagállammal és a részt vevő tagállamokkal egyetértésben haladéktalanul kidolgoz egy műveleti tervet. A 16. cikk vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

(4) Az ügyvezető igazgató a lehető legrövidebb időn belül határoz a műveleti tervről, a (2) bekezdésben említett esetben öt munkanapon belül. Az érintett tagállamokat és az igazgatótanácsot azonnal írásban értesíteni kell a határozatról.

(5) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza a visszaküldési intervenciókat.

III. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. szakasz

Általános szabályok

34. cikk

Az alapvető jogok védelme és alapjogi stratégia

(1) Az Európai Határ- és Parti Őrség az e rendeleti szerinti feladatainak ellátása során garantálja az alapvető jogok védelmét a vonatkozó uniós joggal, különösen a Chartával, a vonatkozó nemzetközi joggal, ideértve a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményt és annak 1967. évi jegyzőkönyvét, valamint a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségekkel, különösen a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elvével összhangban.

E célból az Ügynökség kidolgozza, továbbfejleszti és végrehajtja alapjogi stratégiáját, beleértve egy arra szolgáló hatékony mechanizmust is, hogy nyomon kövessék az alapvető jogok tiszteletben tartását az Ügynökség valamennyi tevékenysége során.

(2) Az Európai Határ- és Parti Őrség feladatai ellátása során biztosítja, hogy egyetlen személy sem szállítható partra olyan országban, nem kényszeríthető egy olyan országba történő belépésre, nem irányítható olyan országba, egyéb módon nem adható át olyan ország hatóságainak vagy nem küldhető vissza olyan országba, amely megsérti a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elvét, vagy ahol fennáll egy a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elvét megsértő más országba való kiutasítás vagy visszaküldés veszélye.

(3) Az Európai Határ- és Parti Őrség feladatainak ellátása során figyelembe veszi a gyermekek, a kísérő nélküli kiskorúak, a fogyatékkal élő személyek, az emberkereskedelem áldozatai, az orvosi ellátásra szoruló személyek, a nemzetközi védelemre szoruló személyek, a tengeren bajba jutott személyek, továbbá a különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő egyéb személyek különleges szükségleteit.

Az Európai Határ- és Parti Őrség valamennyi tevékenysége során különös figyelmet fordít a gyermekek jogaira és biztosítja, hogy tiszteletben tartsák a gyermek mindenek felett álló érdekét.

(4) Feladatainak ellátása során a tagállamokkal folytatott kapcsolatai és a harmadik országokkal történő együttműködés keretében az Ügynökség figyelembe veszi a 70. cikkben említett konzultatív fórum (a továbbiakban: a konzultatív fórum) és az alapjogi tisztviselő jelentéseit.

35. cikk

Magatartási kódexek

(1) Az Ügynökség a konzultatív fórummal együttműködve kidolgoz és továbbfejleszt egy, az Ügynökség által összehangolt valamennyi határellenőrzési műveletre, és az Ügynökség tevékenységében részt vevő valamennyi személyre alkalmazandó magatartási kódexet. A magatartási kódex meghatározza a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartása elveinek biztosítását célzó eljárásokat, különös hangsúlyt fektetve a kiszolgáltatott személyekre, többek között a gyermekekre, a kísérő nélküli kiskorúakra és más, kiszolgáltatott helyzetben lévő személyekre, valamint a nemzetközi védelmet kereső személyekre.

(2) Az Ügynökség a konzultatív fórummal együttműködve kidolgozza és rendszeresen átdolgozza a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésére vonatkozó magatartási kódexet, amely az Ügynökség által koordinált vagy szervezett valamennyi visszaküldési művelet és visszaküldési intervenció során alkalmazandó. A magatartási kódex leírja azokat a közös, egységesített eljárásokat, amelyek leegyszerűsítik a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók megszervezését, illetve biztosítják, hogy a visszaküldésre emberséges módon, valamint az alapvető jogok – különösen az emberi méltóság elvének, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmának, a szabadsághoz és biztonsághoz való jog, a személyes adatok védelméhez való jog és a megkülönböztetés tilalma elveinek – teljes körű tiszteletben tartásával kerüljön sor.

(3) A visszaküldésre vonatkozó magatartási kódexnek különös figyelmet kell fordítania a kitoloncolás hatékony ellenőrzési rendszerének létrehozására vonatkozó, a 2008/115/EK irányelv 8. cikkének (6) bekezdésében foglalt tagállami kötelezettségre és az alapjogi stratégiára.

36. cikk

Képzés

(1) Az Ügynökség a tagállamok és adott esetben az EASO és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége megfelelő képzési szervezeteivel együttműködve célzott képzési eszközöket dolgoz ki, ideértve a gyermekek és a más kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek védelmére vonatkozó speciális képzéseket is. Az Ügynökség az európai határ- és partvédelmi csapatok tagjai közé tartozó határőrök és más releváns szakemberek számára a feladataikkal és hatásköreikkel összefüggő továbbképzéseket biztosít. Az Ügynökség személyzetéhez tartozó szakértők a továbbképzéseknek és gyakorlatoknak az Ügynökség éves munkaprogramjában említett ütemtervével összhangban ezekkel a határőrökkel közösen rendszeres gyakorlatokat tartanak.

(2) Az Ügynökség megteszi az annak biztosításához szükséges kezdeményezéseket, hogy a tagállamok minden határőre és más releváns szakembere, amely részt vesz az európai határ- és partvédelmi csapatokban, valamint az Ügynökség személyzete az Ügynökség által szervezett operatív tevékenységekben való részvételüket megelőzően képzésben részesüljön a vonatkozó uniós és nemzetközi jogszabályokról, beleértve az alapvető jogokat és a nemzetközi védelemhez való hozzáférést, valamint adott esetben a kutató-mentő műveleteket.

(3) A 20. cikk (5) bekezdésében említett gyorsreagálású állományhoz beosztandó határőrök számára az ebben az állományban való részvételük érdekében szükséges képzés költségeinek 100 %-át az Ügynökség finanszírozza.

(4) Az Ügynökség megteszi a szükséges kezdeményezéseket a visszaküldési feladatokban közreműködő, a 29., 30. és 31. cikkben említett állományhoz beosztott személyzetnek nyújtott képzésre. Az Ügynökség biztosítja, hogy személyzete és a visszaküldési műveletekben vagy visszaküldési intervenciókban részt vevő valamennyi személyzet az Ügynökség által szervezett operatív tevékenységekben való részvételt megelőzően képzésben részesüljön a vonatkozó uniós és nemzetközi jogszabályokról, beleértve az alapvető jogokat és a nemzetközi védelemhez való hozzáférést.

(5) Az Ügynökség elkészíti és továbbfejleszti a határőrök képzésének egységes alaptantervét, illetve európai szinten képzést biztosít a tagállamok nemzeti határőreinek oktatói részére, beleértve az alapvető jogokkal, a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel, valamint a vonatkozó tengerjoggal kapcsolatos képzést is. Az egységes alaptanterv célja a legmagasabb szintű normák és bevált gyakorlatok előmozdítása az uniós határigazgatási jogszabályok végrehajtása során. Az Ügynökség a konzultatív fórummal és az alapjogi tisztviselővel folytatott konzultációt követően készíti el az egységes alaptanterveket. A tagállamok felhasználják az egységes alaptanterveket a határőreik és a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzetük számára biztosított képzés során.

(6) A tagállamok, valamint adott esetben harmadik országok illetékes nemzeti szolgálatainak tisztviselői részére az Ügynökség a külső határok ellenőrzéséhez, illetve a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kapcsolódó tárgyú további továbbképzési tanfolyamokat és szemináriumokat is biztosít.

(7) Az Ügynökség a tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve képzési tevékenységeket szervezhet a területükön.

(8) Az Ügynökség létrehoz egy csereprogramot, amely lehetővé teszi az európai határ- és partvédelmi csapatokban részt vevő határőrök és az európai visszaküldési intervenciók csapatokban részt vevő személyzet számára, hogy a külföldi tapasztalatokat és bevált gyakorlatokat megismerve tudást és speciális szakismereteket szerezzenek azáltal, hogy egy, a sajátjukétól különböző tagállamban dolgoznak együtt határőrökkel és a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzettel.

37. cikk

Kutatás és innováció

(1) Az Ügynökség proaktívan figyelemmel kíséri és elősegíti az európai integrált határigazgatás tekintetében releváns kutatási és innovációs tevékenységeket, ideértve a fejlett megfigyelési technológiák alkalmazását. Az Ügynökség e kutatás eredményeit az 50. cikkel összhangban továbbítja az Európai Parlamentnek, a tagállamoknak és a Bizottságnak. Az Ügynökség adott esetben felhasználhatja ezeket az eredményeket a közös műveletek, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók során.

(2) Az Ügynökség segítséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a kulcsfontosságú kutatási témák azonosításában. Az Ügynökség segítséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a vonatkozó uniós kutatási és innovációs keretprogramok meghatározásában és végrehajtásában.

(3) Az Ügynökség végrehajtja a kutatási és innovációs keretprogram határbiztonsághoz kapcsolódó részeit. E célból, és amennyiben a Bizottság az Ügynökségre ruházta a megfelelő határhöröket, az Ügynökség feladatai a következők:

a) a Bizottság által elfogadott megfelelő munkaprogramok alapján irányítja a programvégrehajtás egyes szakaszait, továbbá konkrét projektek egyes szakaszait a teljes projektciklus során;

- b) elfogadja a bevételekkel és a kiadásokkal kapcsolatos, a költségvetés végrehajtását szolgáló jogi eszközöket, továbbá elvégzi a program igazgatásához szükséges műveleteket;
 - c) támogatást nyújt a programvégrehajtáshoz.
- (4) Az Ügynökség kísérleti projekteket tervezhet és hajthat végre az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben.

38. cikk

Műszaki eszközök beszerzése vagy bérlete

- (1) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, visszaküldési műveletek, visszaküldési intervenciók, migrációkezelést támogató csapatok bevetése vagy technikai segítségnyújtási projektek során bevetendő műszaki eszközöket beszerezheti – egyedül vagy valamely tagállammal közös tulajdonban – vagy bérelheti.
- (2) Az Ügynökség az ügyvezető igazgatónak az igazgatótanáccsal folytatott konzultációt követő határozata alapján műszaki eszközöket szerezhet be. Az Ügynökség számára jelentős költségekkel járó eszközbeszerzésekre vagy -bérletekre alapos szükséglet- és költség-haszon elemzést követően kerülhet sor. Az ilyen kiadásoknak szerepelniük kell az Ügynökségnek az igazgatótanács által elfogadott költségvetésében.
- (3) Amennyiben az Ügynökség jelentős műszaki eszközöket szerez be vagy bérel, azt a következő feltételekkel teheti meg:
- a) az Ügynökség által történő beszerzés vagy közös tulajdon esetén az Ügynökség megállapodik valamely tagállammal, hogy az a tagállam az alkalmazandó jogszabályaival összhangban gondoskodik az eszköz nyilvántartásba vételéről;
 - b) bérlet esetén az eszközt valamely tagállamban nyilvántartásba kell venni.
- (4) Az Ügynökség által készített és az igazgatótanács által jóváhagyott megállapodásminta alapján a nyilvántartásba vétel szerinti tagállam és az Ügynökség megállapodik az eszközök interoperabilitását biztosító feltételekről, valamint az eszközök használatának szabályairól, beleértve a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során való gyors bevetésre vonatkozó külön rendelkezéseket is. A közös tulajdonban lévő eszközök esetén a megállapodásban foglalt feltételek szabályozzák az eszközök Ügynökség számára való teljes körű rendelkezésre állásának időszakait is. Az Ügynökség kizárólagos tulajdonában álló műszaki eszközöket az Ügynökség kérésére a rendelkezésére kell bocsátani, és a nyilvántartásba vétel szerinti tagállam nem hivatkozhat a 39. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli helyzetre.
- (5) A nyilvántartásba vétel szerinti tagállam vagy a műszaki eszközök beszállítója biztosítja a szükséges szakértőket és műszaki személyzetet a műszaki eszközök jogi szempontból megfelelő és biztonságos üzemeltetése érdekében.

39. cikk

Műszakieszköz-állomány

- (1) Az Ügynökség a műveleti tevékenységének céljára szolgáló, a tagállamok vagy az Ügynökség tulajdonát képező, illetve a tagállamok és az Ügynökség közös tulajdonában lévő eszközökből álló műszakieszköz-állományban található eszközökről központi nyilvántartást hoz létre és vezet.
- (2) Az Ügynökség kizárólagos tulajdonában álló eszközöket bevetés céljából bármikor rendelkezésre kell bocsátani a 38. cikk (4) bekezdésében említettek szerint.
- (3) Az Ügynökség 50 %-os részesedés feletti közös tulajdonában álló eszközöket bevetés céljából a 38. cikk (4) bekezdésében említettek szerint szintén rendelkezésre kell bocsátani az érintett tagállam és az Ügynökség közötti megállapodással összhangban.

- (4) Az Ügynökség biztosítja a műszakieszköz-állományban felsorolt eszközök kompatibilitását és interoperabilitását.

E célból az Ügynökség meghatározza azokat a műszaki szabványokat, amelyeknek az eszközöknek az Ügynökség tevékenységeinek keretében való – szükség szerinti – bevetéshez meg kell felelniük. Az Ügynökség által beszerzendő, annak kizárólagos vagy közös tulajdonában álló eszközöknek és a tagállamok tulajdonában lévő, a műszakieszköz-állományban felsorolt eszközöknek meg kell felelniük e műszaki szabványoknak.

- (5) A Ügynökség szükségleteinek kielégítéséhez szükséges műszaki eszközök minimális darabszámát az ügyvezető igazgató határozza meg, különösen a közös műveleteknek, a migrációkezelést támogató csapatok bevetésének, a gyorsreagálású határvédelmi intervencióknak, a visszaküldési műveleteknek és a visszaküldési intervencióknak – a szóban forgó évre vonatkozó munkaprogramjával összhangban történő – végrehajtása tekintetében.

Ha a műszaki eszközök minimális darabszáma elégtelennek bizonyul az említett tevékenységek tekintetében megállapított művelati terv teljesítéséhez, akkor azt az Ügynökség az indokolt szükségletek, valamint a tagállamokkal történő megállapodás alapján felülvizsgálja.

- (6) A műszakieszköz-állomány tartalmazza a műszaki eszközöknek az Ügynökség által szükségesként megállapított minimális darabszámát műszakieszköz-típusonként. A műszakieszköz-állományban felsorolt eszközöket a közös műveletek, migrációkezelést támogató csapatok bevetése, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók során vetik be.

- (7) A műszakieszköz-állomány magában foglal egy gyorsreagálásúeszköz-állományt, amely korlátozott darabszámú, az esetleges gyorsreagálású határvédelmi intervenciókhoz szükséges eszközt tartalmaz. A tagállamok ezen gyorsreagálásúeszköz-állományhoz való hozzájárulását a (8) bekezdésben említett évenkénti kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. Az ezen állományra vonatkozó jegyzékben szereplő eszközök tekintetében a tagállamok nem hivatkozhatnak a (8) bekezdésben említett rendkívüli helyzetre.

Az e jegyzékben szereplő eszközöket a lehető leghamarabb ki kell a bevetési célpontra küldeni, de legkésőbb 10 nappal a művelati terv elfogadását követően.

Az Ügynökség a 38. cikk (1) bekezdésében említett, rendelkezésére álló eszközökkel járul hozzá ehhez az állományhoz.

- (8) A tagállamok hozzájárulnak a műszakieszköz-állományhoz. A tagállamok részéről az állományhoz tett hozzájárulásokat, valamint a műszaki eszközök meghatározott műveletekhez való bevetését az Ügynökség és a tagállamok közötti évenkénti kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásokkal összhangban, valamint amennyiben az eszköz egy adott évre előírt minimális darabszámú műszaki eszköz részét képezi, a tagállamok – az Ügynökség megkeresésére – műszaki eszközeiket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesülnek. Amennyiben a tagállam ilyen rendkívüli helyzetre hivatkozik, írásban átfogó indokolást és tájékoztatást kell nyújtania a helyzetről az Ügynökségnek, amelynek tartalmát bele kell foglalni a (13) bekezdésben említett jelentésbe. Az Ügynökség megkeresését a jelentősebb műszaki eszközök esetében legalább 45 nappal, az egyéb eszközök esetében pedig 30 nappal a tervezett bevetés előtt kell elküldeni. A műszakieszköz-állományhoz való hozzájárulásokat évente felülvizsgálják.

- (9) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára évente meghatározza a műszaki eszközökre vonatkozó szabályokat, beleértve a műszaki eszközök minimálisan szükséges, típusonként összesített darabszámát, a bevetési feltételeket, valamint a költségek visszatérítését, továbbá a gyorsreagálásúeszköz-állományhoz szükséges műszaki eszközök korlátozott darabszámát. Költségvetési okokból ezt a döntést az igazgatótanácsnak minden év június 30-ig meg kell hoznia.

- (10) Amennyiben gyorsreagálású határvédelmi intervencióra kerül sor, a 17. cikk (11) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

- (11) Ha egy közös művelethez vagy gyorsreagálású határvédelmi intervencióhoz szükséges műszaki eszközök tekintetében váratlan igények jelentkeznek a műszaki eszközök minimális darabszámának rögzítését követően, és ezek az igények nem teljesíthetők a műszakieszköz-állományból vagy a gyorsreagálásúeszköz-állományból, a tagállamok – amennyiben lehetséges – eseti alapon bevetés céljából az Ügynökség megkeresése alapján rendelkezésre bocsátják a szükséges műszaki eszközöket.

(12) Az ügyvezető igazgató rendszeresen jelentést tesz az igazgatótanácsnak a műszakieszköz-állomány részét képező eszközök összetételéről és bevetéséről. Amennyiben az állományhoz megkövetelt műszaki eszközök minimális darabszámát nem éri el, az ügyvezető igazgató haladéktalanul tájékoztatja az igazgatótanácsot. Az igazgatótanács sürgősen döntést hoz a műszaki eszközök bevetésének elsőbbségi rendjéről, és a megállapított hiány orvoslása érdekében megteszi a megfelelő lépéseket. Az igazgatótanács tájékoztatja a Bizottságot a megállapított hiányról és az általa megtett lépésekről. A Bizottság ezt követően – saját értékelésével együtt – tájékoztatja erről az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(13) Az Ügynökség évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek azon műszaki eszközök darabszámáról, amelyek rendelkezésre bocsátását az egyes tagállamok a műszakieszköz-állomány számára e cikkel összhangban vállalták. A jelentés felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek az előző évben a (8) bekezdésben említett rendkívüli helyzetre hivatkoztak, és tartalmazza az érintett tagállamok által megjelölt indokokat és információkat.

(14) A tagállamok a műszakieszköz-állományban nyilvántartásba veszik az 515/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Belső Biztonsági Alap egyedi intézkedéseinek keretében vagy adott esetben az Ügynökség műveleti képességének növelése érdekében a tagállamok számára rendelkezésre bocsátott bármely más uniós finanszírozás keretében vásárolt valamennyi közlekedési eszközt és működtetést támogató eszközt. Ezek a műszaki eszközök az adott évre előírt minimális darabszámú műszaki eszköz részét képezik.

A tagállamok ezeket a műszaki eszközöket bevetés céljából kérésre az Ügynökség rendelkezésére bocsátják. Az e rendelet 17. vagy 19. cikkében említett művelet esetében a tagállam nem hivatkozhat az e cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli helyzetre.

(15) Az Ügynökség a következőképpen vezeti a műszakieszköz-állományra vonatkozó nyilvántartást:

- a) eszköztípus és művelettípus szerinti besorolás;
- b) tulajdonos (tagállam, Ügynökség, egyéb) szerinti besorolás;
- c) a megkövetelt eszközök összesített darabszáma;
- d) adott esetben személyzeti igények;
- e) egyéb információk, például nyilvántartási adatok, szállítási és karbantartási előírások, az alkalmazandó nemzeti kiviteli rendszerek, technikai utasítások, illetve az eszköz helyes kezelésére vonatkozó egyéb információk.

(16) Az Ügynökség 100 %-ban finanszírozza azon műszaki eszközök bevetését, amelyek egy adott tagállam által egy adott év tekintetében biztosított minimális darabszámú műszaki eszköz részét képezik. A minimális darabszámú műszaki eszközök körébe nem tartozó műszaki eszközök bevetését az Ügynökség a támogatható kiadások legfeljebb 100 %-áig társfinanszírozza, figyelembe véve az ilyen műszaki eszközöket bevető tagállamok sajátos körülményeit.

40. cikk

A csapatok tagjainak hatásköre és feladata

(1) A csapatok tagjainak képeseknek kell lenniük a határellenőrzéshez és a visszaküldéshez, valamint az (EU) 2016/399 rendelet és a 2008/115/EK irányelv célkitűzéseinek megvalósításához szükséges valamennyi feladat elvégzésére és hatáskör gyakorlására.

(2) A csapatok tagjai feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során betartják az uniós és a nemzetközi jogot, továbbá tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a fogadó tagállam nemzeti jogát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 515/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a Belső Biztonsági Alap részét képező, a külső határok és a vízumügy pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról és az 574/2007/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 143. o.).

(3) A csapatok tagjai csak a fogadó tagállam határőreinek vagy a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzetének utasítására és – főszabályként – azok jelenlétében hajthatnak végre feladatokat és gyakorolhatják hatásköreiket. A fogadó tagállam felhatalmazhatja a csapatok tagjait arra, hogy a nevében eljárjanak.

(4) A csapatok tagjai feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során adott esetben saját egyenruhájukat viselik. Az egyenruhán jól látható személyazonosítót, és az Unió és az Ügynökség jelével ellátott kék karszalagot is viselnek, amely jelzi, hogy közös műveletben, migrációkezelést támogató csapat bevetésében, kísérleti projektben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban, visszaküldési műveletben vagy visszaküldési intervencióban vesznek részt. A fogadó tagállam nemzeti hatóságaival szembeni azonosítás céljából mindig maguknál tartanak egy akkreditációs igazolványt, amelyet kérésre felmutatnak.

(5) A csapatok tagjai feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során a küldő tagállam nemzeti joga által engedélyezettnek megfelelően szolgálati fegyvert, lőszert és felszerelést viselhetnek. A fogadó tagállam azonban megtilthatja bizonyos szolgálati fegyverek, lőszer vagy felszerelés viselését, feltéve, hogy a saját jogszabályai a saját határőrei vagy visszaküldési feladatokban közreműködő személyzete számára is tiltják ezeket. A fogadó tagállamnak a csapatok tagjainak bevetése előtt értesítenie kell az Ügynökséget az engedélyezhető szolgálati fegyverekről, lőszerekről és felszerelésről, valamint használatuk feltételeiről. Az Ügynökség ezt az információt a tagállamok számára hozzáférhetővé teszi.

(6) A csapatok tagjai a feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során a küldő és a fogadó tagállam beleegyezésével, a fogadó tagállam határőreinek jelenlétében és a fogadó tagállam nemzeti jogával összhangban alkalmazhatnak erőszakot, a szolgálati fegyverek, lőszerek és felszerelések használatát is ideértve. A fogadó tagállam a küldő tagállam beleegyezésével a csapatok tagjai számára engedélyezheti, hogy a fogadó tagállam határőreinek távollétében alkalmazzanak erőszakot.

(7) A szolgálati fegyverek, lőszerek és felszerelések jogos önvédelem és a csapat tagjainak vagy más személyek jogos védelme esetén a fogadó tagállam nemzeti jogával összhangban alkalmazhatók.

(8) E rendelet alkalmazásában a fogadó tagállam engedélyezi a csapatok tagjainak, hogy betekinthesse az olyan európai adatbázisokba, amelyekbe a betekintés a határforgalom-ellenőrzéssel, a határőrizettel és a visszaküldéssel kapcsolatos műveleti tervben meghatározott műveleti célok megvalósításához szükséges. A fogadó tagállam emellett engedélyezheti a csapatok tagjainak a nemzeti adatbázisaiba való – ezzel azonos célból történő – betekintést. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ilyen adatbázisokhoz való hozzáférést hatékonyan és ténylegesen biztosítsák. A csapatok tagjai csak a feladataik ellátásához és hatáskörük gyakorlásához szükséges adatokba tekinthetnek be. A fogadó tagállam a csapatok tagjainak bevetése előtt értesíti az Ügynökséget azon nemzeti és európai adatbázisokról, amelyekbe be lehet tekinteni. Az Ügynökség ezt az információt a bevetésben részt vevő valamennyi tagállamnak rendelkezésre bocsátja.

A betekintést az adatvédelemre vonatkozó uniós joggal, valamint a fogadó tagállam adatvédelemre vonatkozó nemzeti jogszabályaival összhangban kell végezni.

(9) A beléptetésnek az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikke szerinti megtagadásáról kizárólag a fogadó tagállam határőrei dönthetnek; a csapatok tagjai csak akkor dönthetnek így, ha a fogadó tagállamtól felhatalmazást kaptak arra, hogy a nevében eljárjanak.

41. cikk

Akkreditációs igazolvány

(1) Az Ügynökség a fogadó tagállammal együttműködésben, a fogadó tagállam hivatalos nyelvén és az Unió intézményeinek valamely másik hivatalos nyelvén igazolványt állít ki a csapatok tagjai részére, amelynek révén azonosítani lehet őket, és amely bizonyítja a tulajdonosnak a 40. cikkben említett feladatok ellátására és hatáskörök gyakorlására való jogosultságát. Az igazolvány a csapat minden egyes tagjára vonatkozóan az alábbiakat tartalmazza:

a) név és állampolgárság;

b) rendfokozat vagy beosztás;

- c) nemrégiben készült digitális fénykép; valamint
- d) azok a feladatok, amelyek ellátására az adott személy a bevetés során jogosult.

(2) Az igazolványt a közös művelet, a migrációkezelést támogató csapatok bevetése, a kísérleti projekt, a gyorsreagálású határvédelmi intervenció, a visszaküldési művelet vagy a visszaküldési intervenció végeztével vissza kell szolgáltatni az Ügynökségnek.

42. cikk

Polgári jogi felelősség

- (1) Amikor valamely csapat tagjai egy fogadó államban vannak bevetés alatt, a műveleteik teljesítése során általuk okozott minden kárért a fogadó tagállam felel, nemzeti jogával összhangban.
- (2) Amennyiben e kár súlyos gondatlanság vagy szándékos kötelezettségszegés eredménye, a fogadó tagállam a küldő tagállamhoz fordulhat a károsultak vagy a károsult személyek jogán jogosult személyek részére fizetett összegeknek a küldő tagállam általi visszatérítése érdekében.
- (3) Harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a súlyos gondatlanság vagy a szándékos kötelezettségszegés eseteinek kivételével minden tagállam lemond az esetleg elszenvedett károk megtérítése iránti, a fogadó tagállammal vagy bármely egyéb tagállammal szemben fennálló valamennyi követeléséről.
- (4) A tagállamok között az e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatban felmerülő, egymás között tárgyalás útján nem rendezhető vitás kérdéseket a tagállamok az EUMSZ 273. cikkével összhangban az Európai Unió Bírósága elé terjesztik.
- (5) A bevetés alatt az Ügynökség eszközeiben okozott kárral kapcsolatos költségeket – a harmadik személyekkel szemben fennálló jogok gyakorlásának sérelme nélkül – az Ügynökség fedezi, a súlyos gondatlanság vagy szándékos kötelezettségszegés eseteinek kivételével.

43. cikk

Büntetőjogi felelősség

A közös műveletek, a kísérleti projektek, a migrációkezelést támogató csapatok bevetése, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók során a csapatok tagjai bármely, ellenük vagy általuk elkövetett bűncselekmény tekintetében a fogadó tagállam tisztviselőivel azonos elbírálás alá esnek.

2. szakasz

Információcsere és adatvédelem

44. cikk

Információcsere-rendszerek

- (1) Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtehet annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információknak a Bizottsággal és a tagállamokkal, és adott esetben az érintett uniós ügynökségekkel történő cseréjét. Kifejleszti és működteti a minősített adatoknak, köztük az e rendelet 45., 47., 48. és 49. cikkében említett személyes adatoknak a fent említett szereplőkkel történő cseréjére alkalmas információs rendszert a 2013/488/EU tanácsi határozattal ⁽¹⁾ és az (EU, Euratom) 2015/444 bizottsági határozattal ⁽²⁾ összhangban.

⁽¹⁾ A Tanács 2013/488/EU határozata (2013. szeptember 23.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 274., 2013.10.15., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

(2) Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtehet annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információknak Írországgal és az Egyesült Királysággal történő cseréjét azon tevékenységekkel kapcsolatban, amelyekben a 51. cikkel és a 62. cikk (5) bekezdésével összhangban részt vesznek.

45. cikk

Adatvédelem

(1) A személyes adatok kezelése során az Ügynökség a 45/2001/EK rendeletet alkalmazza.

(2) Az igazgatótanács megállapítja a 45/2001/EK rendelet Ügynökség általi alkalmazásához szükséges intézkedéseket, köztük az Ügynökség adatvédelmi tisztviselőjére vonatkozókat is. Ezeket az intézkedéseket az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően kell megállapítani.

(3) Az Ügynökség a személyes adatokat – a 47., 48. és a 49. cikk sérelme nélkül – adminisztratív célokból kezelheti.

(4) A 48. cikk sérelme nélkül tilos továbbítani az Ügynökség által kezelt személyes adatokat, továbbá tilos az e rendelet keretében kezelt személyes adatoknak harmadik országok hatóságai vagy harmadik felek, köztük nemzetközi szervezetek részére történő, tagállamok általi újbóli továbbítása.

46. cikk

A személyes adatok kezelésének céljai

(1) Az Ügynökség csak az alábbi célokból kezelhet személyes adatokat:

- a) a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók szervezésével és koordinálásával kapcsolatos, valamint a migrációkezelést támogató csapatok keretében fennálló feladatainak elvégzése a 47. cikknek megfelelően;
- b) a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók szervezésével és koordinálásával kapcsolatos feladatainak elvégzése a 48. cikknek megfelelően;
- c) a tagállamokkal, az EASO-val, az Europolal vagy az Eurojusttal folytatott információcseré elősegítése a 47. cikknek megfelelően;
- d) az Ügynökség által végzett kockázatelemzés a 11. cikknek megfelelően;
- e) a hajók EUROSUR keretében történő azonosítása és nyomon követése a 49. cikknek megfelelően;
- f) adminisztratív feladatok.

(2) A személyes adatok (1) bekezdésben említett kezelése során tiszteletben kell tartani az arányosság elvét, és annak szigorúan a szóban forgó bekezdésben említett célokhoz szükséges személyes adatokra kell korlátozódnia.

(3) Az Ügynökség számára személyes adatot rendelkezésre bocsátó tagállam vagy más uniós ügynökség meghatározza, hogy azt az (1) bekezdésben említettek szerint milyen célból vagy célokból kell kezelni. Az Ügynökség e céloktól eltérő, ugyancsak az (1) bekezdés hatálya alá eső célból csak akkor kezelhet ilyen személyes adatokat, ha arra az adatszolgáltató engedélyt ad.

(4) A tagállamok és az uniós ügynökségek a személyes adatok továbbításának pillanatában jelezhetik, hogy milyen – többek között az adatok továbbítása, törlése vagy megsemmisítése vonatkozásában – általános vagy egyedi hozzáférési vagy felhasználási korlátozások vannak érvényben. Amikor a személyes adatok továbbítását követően válik nyilvánvalóvá, hogy ilyen korlátozásra van szükség, erről tájékoztatják az Ügynökséget. Az Ügynökség köteles betartani e korlátozásokat.

47. cikk

A közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók során és a migrációkezelést támogató csapatok által gyűjtött személyes adatok kezelése

(1) Az Ügynökség kizárólag a tagállamok vagy az Ügynökség saját személyzete a közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálási határvédelmi intervenciók keretében gyűjtött és az Ügynökség számára továbbított, valamint a migrációkezelést támogató csapatok által gyűjtött és az Ügynökséghez továbbított, alábbi kategóriájú személyes adatokat kezelheti:

- a) olyan személyek személyes adatai, akiket a tagállamok illetékes hatóságai ésszerű okból határokon átnyúló bűncselekményben – például migránsok csempészésében, emberkereskedelemben vagy terrorizmusban – való részvétellel gyanúsítanak;
- b) olyan személyek személyes adatai, akik jogellenesen lépték át a külső határokat, és akinek adatait az európai határ- és partvédelmi csapatok vették fel, ideértve azokat a helyzeteket is, amikor a migrációkezelést támogató csapatok keretében végezték tevékenységüket;
- c) olyan rendszámok, jármű-azonosító számok, telefonszámok vagy hajóazonosító-számok, amelyek az a) és b) pontban említett személyekhez kapcsolódnak, és amelyek az illegális bevándorlás és határokon átnyúló bűncselekmények elkövetési útvonalainak és módszereinek kivizsgálásához és elemzéséhez szükségesek.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyes adatok Ügynökség általi kezelése az alábbi célokból történhet:

- a) ha az EASO-hoz, Europolhoz vagy az Eurojusthoz való továbbításra van szükség a az EASO, az Europol vagy az Eurojust saját megbízatásának keretein belül történő felhasználáshoz és az 52. cikknek megfelelően;
- b) ha az érintett tagállamok határellenőrzésért, migrációért, menekültügyért vagy bűnüldözésért felelős hatóságaihoz való továbbításra van szükség a felhasználáshoz, a nemzeti jogszabályoknak, valamint az uniós és a nemzeti adatvédelmi szabályoknak megfelelően;
- c) ha kockázatelemzés elkészítéséhez szükséges.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett személyek személyes adatai a bűnüldöző hatóságoknak csak bizonyos esetekben adhatók át, és csak amennyiben súlyos bűncselekmény megelőzése, felderítése, nyomozása vagy a vádeljárás lefolytatása céljából szigorúan szükséges.

(3) A személyes adatokat azonnal törölni kell, mihelyt megtörtént továbbításuk az EASO, az Europol, az Eurojust vagy a tagállamok illetékes hatóságai számára, illetve mihelyt felhasználásra kerültek a kockázatelemzések elkészítéséhez. A tárolás időtartama semmilyen esetben sem haladhatja meg az adatok gyűjtésének napjától számított 90 napot. Az adatokat az elkészült kockázatelemzésekben személyazonosításra alkalmatlanná kell tenni.

48. cikk

Személyes adatok kezelése a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók keretében

(1) Az Ügynökség a visszaküldési műveletek megszervezésével és koordinálásával, valamint a visszaküldési intervenciók végrehajtásával kapcsolatos feladatainak ellátása során kezelheti a visszatérésre kötelezett személyek személyes adatait.

(2) Az Ügynökség által kezelt személyes adatok kezelésének szigorúan a visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció céljaihoz szükséges személyes adatokra kell korlátozódni.

(3) A személyes adatokat a gyűjtésük céljának elérését követően azonnal, de legkésőbb a visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció végét követő 30 napon belül törölni kell.

(4) Ha egy tagállam nem továbbítja a visszatérésre kötelezett személyek személyes adatait a szállítónak, akkor az Ügynökség továbbíthatja ezeket az adatokat.

49. cikk

A személyes adatoknak az EUROSUR keretében történő kezelése

Az Ügynökség az 1052/2013/EU rendelet 13. cikke (2) bekezdésének megfelelően kezelheti a személyes adatokat.

50. cikk

A minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

(1) Az Ügynökség alkalmazza a Bizottságnak az (EU, Euratom) 2015/444 határozatban megállapított biztonsági szabályait. Ezek a szabályok többek között a minősített adatok cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkoznak.

(2) Az Ügynökség alkalmazza a nem minősített érzékeny adatok kezelésére vonatkozó, az (EU, Euratom) 2015/444 határozatban megállapított és a Bizottság által végrehajtott biztonsági elveket. Az igazgatótanács intézkedéseket hoz az említett biztonsági elvek alkalmazása érdekében.

(3) A minősítés nem zárja ki a szóban forgó adatoknak az Európai Parlament rendelkezésére bocsátását. Az e rendelet alapján a Parlamentnek továbbított adatokat és dokumentumokat a minősített adatok továbbítására és kezelésére irányadó, az Európai Parlament és a Bizottság között alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell továbbítani és kezelni.

3. szakasz

Az Ügynökség által folytatott együttműködés

51. cikk

Együttműködés Írországgal és az Egyesült Királysággal

(1) Az Ügynökség elősegíti a tagállamok, valamint Írország és az Egyesült Királyság között meghatározott tevékenységek során folytatott műveleti együttműködést.

(2) Az Ügynökség által a 8. cikk (1) bekezdésének l), n) és o) pontja alapján nyújtandó támogatás kiterjed a tagállamok olyan visszaküldési műveleteinek megszervezésére is, amelyekben Írország vagy az Egyesült Királyság, illetve mindkét állam részt vesz.

(3) E rendelet Gibraltár hatáira való alkalmazását addig az időpontig fel kell függeszteni, amíg megállapodás születik a személyeknek a külső határokon való átlépésére vonatkozó intézkedések alkalmazási köréről.

52. cikk

Együttműködés az Unió intézményeivel, szerveivel, hivatalaival és ügynökségeivel, valamint a nemzetközi szervezetekkel

(1) Az Ügynökség együttműködik a Bizottsággal, más uniós intézményekkel, az Európai Külügyi Szolgálat, az EASO-val, az Europollal, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével, az Eurojusttal, az Európai Unió Műholdközpontjával, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal, továbbá más uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben, különösen a migrációs kihívások jobb kezelésének és a határokon átnyúló bűncselekmények – például a migránsok csempészése, emberkereskedelem és terrorizmus – megelőzésének és felderítésének céljával.

Ennek érdekében az Ügynökség együttműködhet az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes nemzetközi szervezetekkel.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködésre az (1) bekezdésben említett szervezetekkel kötött munkamegállapodások keretében kerül sor. Ezeket a munkamegállapodásokat a Bizottságnak előzetesen jóvá kell hagynia. Az Ügynökség minden esetben tájékoztatja az Európai Parlamentet az ilyen megállapodásokról.

(3) Az Ügynökség együttműködik a Bizottsággal, és adott esetben a tagállamokkal az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységek tekintetében. Noha ez e rendelet hatályán kívül esik, az Ügynökség a vámterülettel összefüggő tevékenységek tekintetében is ilyen együttműködést folytat, beleértve a kockázatkezelést is, amennyiben ezek a tevékenységek feltehetően támogatják egymást. Ez az együttműködés nem érinti a Bizottság és a tagállamok meglévő hatásköreit.

(4) Az (1) bekezdésben említett uniós intézmények, szervek, hivatalok, ügynökségek és nemzetközi szervezetek az Ügynökségtől kapott információkat csak a hatáskörük korlátain belül használhatják fel, tiszteletben tartva az alapvető jogokat, ideértve az adatvédelmi követelményeket is. Az Ügynökség által kezelt személyes adatok továbbítását vagy egyéb módon történő átadását más uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek számára a személyes adatok cseréjére vonatkozó külön munkamegállapodások szabályozzák, és ezen adattovábbításhoz vagy átadáshoz az európai adatvédelmi biztos előzetes hozzájárulása szükséges. A személyes adatok Ügynökség általi továbbításának a 45–49. cikkben rögzített adatvédelmi rendelkezésekkel összhangban kell történnie. A minősített adatok kezelésére vonatkozóan e megállapodásoknak rendelkezniük kell arról, hogy az érintett uniós intézménynek, szervnek, hivatalnak, ügynökségnek, vagy a nemzetközi szervezetnek az Ügynökség által alkalmazottakkal egyenértékű biztonsági szabályoknak és normáknak kell megfelelnie.

(5) Az Ügynökség emellett az érintett tagállamok egyetértésével meghívhatja az uniós intézmények, szervek, hivatalok, ügynökségek, illetve a nemzetközi szervezetek megfigyelőit, hogy vegyenek részt az Ügynökség tevékenységeiben, különösen a közös műveletekben, kísérleti projektekből, kockázatelemzésekben és képzésekben, amennyiben jelenlétük összhangban van e tevékenységek célkitűzéseivel, hozzájárulhat az együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztásának javításához, és nem sérti e tevékenységek általános biztonságát. E megfigyelők csak az érintett tagállamok beleegyezésével vehetnek részt a kockázatelemzésben és képzésben. A megfigyelők csak a fogadó tagállam beleegyezésével vehetnek részt a közös műveletekben és kísérleti projektekből. A megfigyelők részvételére vonatkozó részletes szabályokat be kell építeni a műveleti tervbe. E megfigyelőket az Ügynökség – részvételüket megelőzően – megfelelő képzésben részesíti.

53. cikk

Európai együttműködés a parti őrségi feladatok terén

(1) Az Ügynökség az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel együttműködve támogatja a nemzeti hatóságokat a parti őrségi feladatok nemzeti, uniós és adott esetben nemzetközi szinten történő elvégzésében az alábbiak révén:

- a) a hajózási adatszolgáltatási rendszerekben és az említett Ügynökségek, illetve Hivatal által üzemeltetett vagy az általuk hozzáférhető más információs rendszerekben rendelkezésre álló információk megosztása, összevonása és elemzése az Ügynökségekre, illetve a Hivatalra vonatkozó jogalapokkal összhangban és a tagállamok adatok feletti rendelkezési jogának sérelme nélkül;
- b) a legkorszerűbb technológián alapuló felügyeleti és kommunikációs szolgáltatások nyújtása, ideértve a világűrbe telepített és a földi infrastruktúrát és a bármilyen platformra telepített érzékelőket is;
- c) kapacitásépítés iránymutatások és ajánlások kidolgozása és bevált gyakorlatok megállapítása, valamint a személyzet képzésének és cseréjének biztosítása révén;
- d) a parti őrségi feladatokkal kapcsolatos információcsere és együttműködés fokozása, többek között a tengerészeti területen fennálló műveleti kihívások és felmerülő kockázatok elemzése révén;
- e) kapacitások megosztása többcélú műveletek tervezése és végrehajtása révén, valamint az eszközök és más kapacitások megosztása által, amennyiben ezeket a tevékenységeket az említett Ügynökségek, illetve a Hivatal koordinálják, és azokhoz az érintett tagállamok illetékes hatóságai hozzájárultak.

(2) Az Ügynökség, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség között a parti őrségi feladatok terén folytatott együttműködés pontos módjait munkamegállapodás keretében kell meghatározni megbízatásukkal és az Ügynökségekre, illetve a Hivatalra vonatkozó pénzügyi szabályokkal összhangban. E megállapodást jóvá kell hagynia az Ügynökség igazgatótanácsának, valamint az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség és az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal igazgatási tanácsának.

(3) A Bizottság a tagállamokkal, az Ügynökséggel, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel és az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal szoros együttműködésben hozzáférhetővé tesz egy gyakorlati kézikönyvet a parti őrségi feladatok ellátásában való európai együttműködésről. Az említett kézikönyv információcserére vonatkozó iránymutatásokat, ajánlásokat és bevált gyakorlatokat tartalmaz. A Bizottság a kézikönyvet ajánlás formájában fogadja el.

54. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) A tevékenységi körébe tartozó ügyekben és a feladatai teljesítéséhez szükséges mértékben az Ügynökség elősegíti és ösztönzi a tagállamok és harmadik országok közötti technikai és műveleti együttműködést az Unió külkapcsolati politikájának keretében, így az alapvető jogok védelmének és a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elve vonatkozásában is. Az Ügynökség és a tagállamok kötelesek betartani az uniós jogot, beleértve az uniós vívmányok részét képező szabályokat és előírásokat is, akkor is, ha a harmadik országokkal folytatott együttműködésre az utóbbiak területén kerül sor. A harmadik országokkal folytatott együttműködés kialakítása előmozdítja az európai határigazgatási és visszaküldési normák érvényesülését.

(2) Az Ügynökség – az Unió küldöttségeinek támogatásával és velük összehangolt módon – együttműködhet a harmadik országok e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes hatóságaival. Az együttműködés során az Ügynökség az Unió – többek között az alapvető jogok védelmének és a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elve vonatkozásában is – külkapcsolati politikájának keretében jár el. Az Ügynökség továbbá az ezen hatóságokkal kötött munkamegállapodások keretében az uniós joggal és szakpolitikákkal összhangban jár el. E munkamegállapodások pontosítják az együttműködés hatókörét, jellegét és célját, valamint az operatív együttműködés irányítására vonatkozhatnak. Ezen munkamegállapodások tervezetét a Bizottságnak előzetesen jóvá kell hagynia. Az Ügynökség a munkamegállapodás megkötése előtt tájékoztatja az Európai Parlamentet. Az Ügynökség betartja az uniós jogot, beleértve az uniós vívmányok részét képező szabályokat és előírásokat is.

(3) A fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást igénylő helyzetekben az Ügynökség koordinálhatja a tagállamok és a harmadik országok közötti operatív együttműködést a külső határok igazgatása tekintetében. Az Ügynökségnek lehetősége van arra, hogy a külső határokon intézkedéseket hajtson végre egy vagy több tagállammal és legalább az egyik ilyen tagállammal szomszédos harmadik országgal, az adott szomszédos harmadik ország egyetértésével, ezen harmadik ország területén is. A műveleteket műveleti terv alapján kell végrehajtani, amelyhez a műveleti területtel határos tagállamnak vagy tagállamoknak az egyetértése is szükséges. A tagállamok önkéntes alapon vehetnek részt közös műveletekben harmadik országok területén. A Bizottságot tájékoztatni kell az ilyen tevékenységekről.

(4) Az Uniónak jogállásról szóló megállapodást kell kötnie az érintett harmadik országgal, amennyiben olyan fellépésekben várható csapatok bevetése harmadik országban, amely során a csapat tagjai végrehajtási hatáskörökkel rendelkeznek majd, illetve amennyiben harmadik országbeli egyéb fellépések ezt megkívánják. Ez a jogállásról szóló megállapodás a fellépések végrehajtásához szükséges valamennyi szempontot szabályozza. A megállapodás így különösen meghatározza a művelet hatókörét, valamint a csapatok tagjainak polgári jogi és büntetőjogi felelősségét, feladatait és hatásköreit. A jogállásról szóló megállapodásnak biztosítania kell az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartását e műveletek során.

(5) A Bizottság elkészíti a harmadik országok területén folytatott tevékenységekre vonatkozó, jogállásról szóló megállapodás mintáját.

(6) Az Ügynökség együttműködik a harmadik országok illetékes hatóságaival a visszaküldés terén, ideértve az úti okmányok beszerzését is.

(7) Az Ügynökség az érintett tagállamok egyetértésével meghívhatja harmadik országok megfigyelőit, hogy vegyenek részt az Ügynökségnek a 14. cikkben említett, a külső határoknál végrehajtandó tevékenységeiben, a 28. cikkben említett

visszaküldési műveletekben, a 33. cikkben említett visszaküldési intervenciókban és a 36. cikkben említett képzésben, amennyiben jelenlétük összhangban van e tevékenységek célkitűzéseivel, az hozzájárulhat az együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztásának javításához, és nem sérti e tevékenységek általános biztonságát. E megfigyelők részvételére a 14., 19., 28. és 36. cikkben említett tevékenységek tekintetében kizárólag az érintett tagállamok, a 14. és 33. cikkben említett tevékenységek tekintetében pedig kizárólag a fogadó tagállam egyetértésével kerülhet sor. A megfigyelők részvételére vonatkozó részletes szabályokat be kell építeni a művelati tervbe. E megfigyelőket az Ügynökség – részvételüket megelőzően – megfelelő képzésben részesíti. A megfigyelőknek az Ügynökség tevékenységeiben való részvétel során be kell tartaniuk az Ügynökség magatartási kódexét.

(8) Az Ügynökség az Unió külkapcsolati politikájának keretében és az e rendelet hatálya alá tartozó ügyek tekintetében részt vesz az Unió által harmadik országokkal kötött nemzetközi megállapodások végrehajtásában.

(9) Az Ügynökség – az Unió külkapcsolati politikáját támogató, megfelelő jogi eszközök rendelkezéseivel összhangban – uniós finanszírozásban részesülhet. Az Ügynökség technikai segítségnyújtási projekteket indíthat és finanszírozhat harmadik országokban az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben.

(10) Kétoldalú megállapodások harmadik országokkal történő megkötésekor a tagállamok – az Ügynökség egyetértésével – e rendeletnek megfelelően az Ügynökség szerepéről és hatásköréről szóló rendelkezéseket foglalhatnak a megállapodásba, különös tekintettel európai határ- és partvédelmi csapatoknak az Ügynökség által a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók keretében bevetett tagjai végrehajtási jogköreinek gyakorlására vonatkozóan. A tagállamok minden ilyen rendelkezésről tájékoztatják a Bizottságot.

(11) Az Ügynökség tájékoztatja az Európai Parlamentet az e cikk alapján végzett tevékenységekről. Éves jelentéseiben az Ügynökség értékeli a harmadik országokkal folytatott együttműködést.

55. cikk

Összekötő tisztviselők a harmadik országokban

(1) Az Ügynökség saját személyzetébe tartozó szakértőket összekötő tisztviselőként kiküldhet harmadik országokba, akik feladataik ellátása során a lehető legmagasabb szintű védelemben részesülnek. Az összekötő tisztviselők a tagállamok és az Unió bevándorlási összekötő tisztviselői és biztonsági szakértői helyi vagy regionális együttműködési hálózatainak, köztük a 377/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alapján létrehozott hálózatnak a részét képezik. Összekötő tisztviselők kizárólag olyan harmadik országokba küldhetők ki, amelyek határigazgatási gyakorlata megfelel a minimális emberi jogi normáknak.

(2) Az Unió külkapcsolati politikájának keretében összekötő tisztviselőket elsődlegesen azokba a harmadik országokba kell kiküldeni, amelyek – kockázatelemzés alapján – az illegális bevándorlás vonatkozásában származási vagy tranzitországnak minősülnek. Az Ügynökség kölcsönösségi alapon az adott harmadik országokból kiküldött összekötő tisztviselőket is fogadhat. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára évente fogadja el az elsőbbségi jegyzéket. Az összekötő tisztviselők kiküldését az igazgatótanács hagyja jóvá.

(3) Az Ügynökség összekötő tisztviselőinek feladata többek között – az uniós jog betartása mellett és az alapvető jogokat tiszteletben tartva – kapcsolatok kiépítése és fenntartása a kiküldetésük szerinti harmadik országok illetékes hatóságaival az illegális bevándorlás megelőzése és az ellene való küzdelem, valamint a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésének elősegítése céljából. Az összekötő tisztviselők szorosan együttműködnek az Unió küldöttségeivel.

(4) Az összekötő tisztviselők kiküldéséről szóló határozathoz a Bizottság előzetes véleménye szükséges és az Európai Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell ezekről a tevékenységekről.

⁽¹⁾ A Tanács 377/2004/EK rendelete (2004. február 19.) a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról (HL L 64., 2004.3.2., 1. o.).

4. szakasz

Az Ügynökség általános kerete és felépítése

56. cikk

Jogállás és székhely

- (1) Az Ügynökség az Unió szerve. Az Ügynökség jogi személyiséggel rendelkezik.
- (2) Az Ügynökség valamennyi tagállamban az adott tagállam joga értelmében a jogi személyek részére biztosított legszélesebb körű jogképességgel rendelkezik. Ennek megfelelően ingó és ingatlan vagyont szerezhetsen és idegeníthetsen el, továbbá bíróság előtt eljárhat.
- (3) Az Ügynökség a technikai és műveleti megbízatásának végrehajtása során független.
- (4) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató képviseli.
- (5) Az Ügynökség székhelye Varsó, Lengyelország, az 57. cikk végrehajtására is figyelemmel.

57. cikk

Székhely-megállapodás

- (1) Az Ügynökségnek a székhelye szerinti tagállamban biztosítandó elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozóan szükséges szabályokat, valamint az Ügynökség ügyvezető igazgatójára, ügyvezetőigazgató-helyettesére, igazgatótanácsának tagjaira, személyzetére és azok családtagjaira az e tagállamban alkalmazandó külön szabályokat az Ügynökség és a székhelye szerinti tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni.
- (2) A székhely-megállapodást az igazgatótanács jóváhagyását követően, 2017. április 7-ig kell megkötöni.
- (3) Az Ügynökség székhelye szerinti tagállamnak a lehető legkedvezőbb feltételeket – beleértve a többnyelvű, európai szemléletű iskolázatást és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat – kell biztosítania az Ügynökség megfelelő működésének biztosítása érdekében.

58. cikk

Személyzet

- (1) Az Ügynökség személyzetére alkalmazni kell a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket (a továbbiakban: az alkalmazási feltételek), valamint az Európai Unió intézményei által a fent említett személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek végrehajtása céljából közösen elfogadott szabályokat.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

(2) A 12. és 22. cikke valamint a 32. cikk (2) bekezdésének végrehajtása céljából koordinációs tisztviselőnek vagy összekötő tisztviselőnek kizárólag az Ügynökségnek a személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó alkalmazottja, vagy az alkalmazási feltételek II. címe alapján alkalmazott személy nevezhető ki. A 20. cikk (11) bekezdésének végrehajtása céljából kizárólag kirendelt határőrök vagy más releváns szakemberek rendelhetők ki az európai határ- és partvédelmi csapatokhoz. Az Ügynökség az említett cikkel összhangban kijelöli az európai határ- és partvédelmi csapatokhoz kirendelendő nemzeti szakértőket.

(3) Az igazgatótanács – a Bizottsággal egyetértésben – elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket a személyzeti szabályzat 110. cikkének megfelelően.

(4) Az igazgatótanács elfogadhatja azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a tagállamok határőreinek és más releváns szakembereknek az Ügynökséghez történő kirendelését. Ezek a rendelkezések figyelembe veszik a 20. cikk (11) bekezdésének követelményeit, különösen azt, hogy a kirendelt határőröket vagy más releváns szakembereket a csapatok tagjainak kell tekinteni, akik a 40. cikkben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel rendelkeznek. Ezek a rendelkezések a kiküldés feltételeire is kiterjednek.

59. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Ügynökségre és személyzetére alkalmazni kell az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet.

60. cikk

Felelősségre vonhatóság

(1) Az Ügynökség szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog irányadó.

(2) Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Ügynökség által kötött szerződésben foglalt választott bírósági kikötés alapján határozatot hozzon.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén az Ügynökség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti a szervezeti egységei vagy személyzete által feladataik teljesítése során okozott károkat.

(4) Az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel a (3) bekezdésben említett károkra vonatkozó kártérítési jogviták tekintetében.

(5) Az Ügynökség alkalmazottainak az Ügynökséggel szemben fennálló személyes felelősségére a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek az Ügynökség személyzetére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

61. cikk

Az Ügynökség igazgatási és irányítási struktúrája

Az Ügynökség igazgatási és irányítási szervei a következők:

- a) az igazgatótanács;
- b) az ügyvezető igazgató;
- c) a konzultációs fórum; valamint
- d) az alapjogi tisztviselő.

62. cikk

Az igazgatótanács feladatkörei

- (1) Az igazgatótanács e rendelettel összhangban felel az Ügynökség stratégiai döntéseinek meghozataláért.
- (2) Az igazgatótanács feladatai:
- a) a 69. cikkel összhangban a Bizottság javaslatára kinevezi az ügyvezető igazgatót;
 - b) a 69. cikkel összhangban az ügyvezető igazgató javaslatára kinevezi az ügyvezetőigazgató-helyettest;
 - c) a 13. cikk (1) és (8) bekezdésével összhangban elfogadja a sebezhetőségi értékelés elvégzésére vonatkozó határozatokat; a 13. cikk (8) bekezdésével összhangban a korrekciós intézkedéseket előíró határozatokat a szavazásra jogosult tagok kétharmados többségével fogadja el;
 - d) a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadja a közös integrált kockázatelemzési modell létrehozására vonatkozó határozatokat;
 - e) a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadja a kiküldött összekötő tisztviselők tagállami tevékenységének jellegére és feltételeire vonatkozó határozatokat;
 - f) a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadja az európai integrált határigazgatásra vonatkozó technikai és műveleti stratégiát;
 - g) a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadja az európai határvédelmi csapatok számára rendelkezésre bocsátandó határőrök és más releváns szakemberek profiljára és összlétszámára vonatkozó határozatokat;
 - h) a 20. cikk (4) bekezdésével összhangban a szavazásra jogosult tagok háromnegyedes többségével elfogadja az európai határ- és partvédelmi csapatok gyorsreagálású állománya számára rendelkezésre bocsátandó határőrök és más releváns szakemberek profiljára és az e profilnak megfelelő személyek legkisebb létszámára vonatkozó határozatokat;
 - i) elfogadja az Ügynökség előző évi éves tevékenységi jelentését, és legkésőbb július 1-jéig továbbítja azt az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a Számvevőszék számára;
 - j) minden év november 30-a előtt és a Bizottság véleményének figyelembevételét követően a szavazásra jogosult tagjai kétharmados többségével egységes programozási dokumentumot fogad el, amely magában foglalja az Ügynökség többéves programozását és a következő évre vonatkozó munkaprogramját, és továbbítja azt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára;
 - k) megállapítja az ügyvezető igazgatónak az Ügynökség technikai és műveleti feladataihoz kapcsolódó döntéshozatali eljárásait;
 - l) a szavazásra jogosult tagjai kétharmados többségével elfogadja az Ügynökség éves költségvetését, és ellátja az Ügynökség költségvetéséhez kapcsolódó egyéb feladatokat e fejezet 5. szakaszával összhangban;
 - m) fegyelmi jogkört gyakorol az ügyvezető igazgató felett, valamint az ügyvezető igazgatóval egyetértésben az ügyvezetőigazgató-helyettes felett;
 - n) megállapítja eljárási szabályzatát;
 - o) meghatározza az Ügynökség szervezeti felépítését, és elfogadja az Ügynökség személyzeti politikáját;
 - p) a csalással kapcsolatos kockázatokkal arányos csalás elleni stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;

- q) belső szabályokat fogad el tagjai tekintetében az összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére;
- r) a (8) bekezdéssel összhangban az Ügynökség személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevező hatóságra, valamint az alkalmazási feltételek által a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket (a továbbiakban: kinevező hatósági hatáskörök);
- s) a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban megfelelő végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek betartására vonatkozóan;
- t) az igazgatótanáccsal együtt biztosítja a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az OLAF vizsgálatokból származó megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését;
- u) elfogadja és rendszeresen aktualizálja a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett kommunikációs és terjesztési terveket;
- v) számvitelért felelős – a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek hatálya alatt álló – tisztviselőt nevez ki, aki feladatai ellátása során teljes mértékben függetlenül jár el;
- w) határoz egy közös sebezhetőségi értékelési módszertanról, többek között azon objektív kritériumokról, amelyek alapján az Ügynökség elvégzi a sebezhetőségi értékelést, ezen értékelések gyakoriságáról, és az egymást követő sebezhetőségi értékelések elvégzésének módjáról;
- x) határoz a tagállam 13. cikk (2) bekezdésében említett, mélyrehatóbb értékeléséről és nyomon követéséről;
- y) a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban kinevezi az alapjogi tisztviselőt;
- z) jóváhagyja a harmadik országokkal kötött munkamegállapodásokat.

Az i) pontban említett éves tevékenységi jelentést közzé kell tenni.

(3) A valamely tagállam külső határain vagy annak közvetlen közelében az Ügynökség által végrehajtandó meghatározott tevékenységekre vonatkozó, a (2) bekezdésben említett igazgatótanácsi határozati javaslatok elfogadásához az adott tagállamot képviselő igazgatótanácsi tag támogatott szavazata szükséges.

(4) Az igazgatótanács tanácsot adhat az ügyvezető igazgatónak bármely, a külső határok operatív igazgatásának alakításához és a visszaküldéshez kapcsolódó kérdésben, beleértve a kutatásokkal kapcsolatos tevékenységeket is.

(5) Írországnak és/vagy az Egyesült Királyságnak a meghatározott tevékenységekben való részvételre irányuló kérelméről az igazgatótanács határoz.

Az igazgatótanács határozatát eseti alapon, a szavazásra jogosult tagok abszolút többségével hozza meg. A határozat meghozatalakor az igazgatótanács figyelembe veszi, hogy Írország és/vagy az Egyesült Királyság részvétele elősegíti-e a kérdéses tevékenységek megvalósítását. A határozatban meg kell határozni Írország és/vagy az Egyesült Királyság azon tevékenységhez való pénzügyi hozzájárulását, amelyre a részvételi kérelem vonatkozott.

(6) Az igazgatótanács az Ügynökség által végzett értékelési eljárások eredménye szempontjából lényeges információkat évente továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban: a költségvetési hatóság).

(7) Az igazgatótanács létrehozhat egy szűk körű ügyvezető testületet, amely segítséget nyújt az igazgatótanács és az ügyvezető igazgató számára az igazgatótanács által elfogadandó határozatok, programok és tevékenységek előkészítése tekintetében, és amely szükség esetén az igazgatótanács nevében meghoz bizonyos ideiglenes, sürgős határozatokat. Az ügyvezető testület nem hozhat olyan határozatot, amelynek elfogadásához az igazgatótanács kétharmados vagy háromnegyedes többségére van szükség. Az igazgatótanács bizonyos világosan meghatározott feladatokat átruházhat az ügyvezető testületre, különösen amennyiben ez javítja az Ügynökség hatékonyságát. Az igazgatótanács azonban nem ruházhat olyan feladatokat az ügyvezető testületre, amelyek az igazgatótanács kétharmados vagy háromnegyedes többségét igénylő határozatokkal kapcsolatosak.

(8) Az igazgatótanács a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot fogad el a vonatkozó kinevező hatósági hatásköröknek az ügyvezető igazgatóra történő átruházásáról, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az átruházás felfüggeszthető. Az ügyvezető igazgató e hatásköröket továbbruházhathatja másra.

Kivételes körülmények által indokolt esetben az igazgatótanács határozat útján átmenetileg felfüggesztheti a kinevező hatósági hatásköröknek az ügyvezető igazgatóra történő átruházását, valamint e hatásköröknek utóbbi általi továbbruházását, és e hatásköröket maga gyakorolhatja vagy átruházhatja valamely tagjára, illetőleg a személyzetnek egy, az ügyvezető igazgatón kívüli tagjára.

63. cikk

Az igazgatótanács összetétele

(1) A (3) bekezdés sérelme nélkül, az igazgatótanács valamennyi tagállam részéről egy-egy, a Bizottság részéről pedig két képviselőből áll, akik valamennyien szavazati joggal rendelkeznek. Ennek érdekében minden tagállam kinevez egy igazgatótanács tagot, valamint egy póttagot, aki az igazgatótanács tagot annak távollétében képviseli. A Bizottság két tagot, és azok póttagjait nevezi ki. Az említett tagok és póttagok hivatali ideje négy év. A hivatali idő meghosszabbítható.

(2) Az igazgatótanács tagjait a határigazgatási operatív együttműködés és a visszaküldés terén szerzett tapasztalataik és szakértelmük magas szintje alapján nevezik ki a releváns vezetői, igazgatási és költségvetési készségeik figyelembevételével. A tagállamok és a Bizottság törekednek arra, hogy az igazgatótanácsban érvényesüljön a nemek közötti egyensúly.

(3) A schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásban részes országok részt vesznek az Ügynökségben. Ezen országok mindegyike egy képviselővel és egy póttaggal rendelkezik az igazgatótanácsban. Alkalmazni kell a társulási megállapodásaik vonatkozó rendelkezései alapján kidolgozott szabályokat, amelyek meghatározzák ezen országoknak az Ügynökség munkájában való részvétele jellegét és mértékét, valamint annak részletes szabályait, beleértve a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket is.

64. cikk

Többéves programozás és éves munkaprogramok

(1) Az igazgatótanács legkésőbb minden év november 30-áig elfogadja az Ügynökség többéves programozását és a következő évre vonatkozó éves munkaprogramját tartalmazó – az ügyvezető igazgató által előterjesztett tervezen alapuló – programozási dokumentumot; az igazgatótanács figyelembe veszi a Bizottság véleményét, valamint a többéves programozással kapcsolatban – annak elfogadása előtt – az Európai Parlamenttel konzultációt folytat. Az igazgatótanács e dokumentumot továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentum az általános költségvetés végleges elfogadását követően válik véglegessé. E dokumentumot szükség esetén megfelelően ki kell igazítani.

(3) A többéves programozás meghatározza a közép- és hosszú távú átfogó stratégiai programozást, ideértve a célkitűzéseket, a várt eredményeket, a teljesítménymutatókat és a forrásokra vonatkozó tervet, ideértve a többéves költségvetést és a személyzeti létszámtervet. A többéves programozás meghatározza az intervenciók stratégiai területeit és kifejti a célkitűzések eléréséhez szükséges lépéseket. Magában foglalja a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra vonatkozó stratégiát és az azzal kapcsolatos fellépéseket.

(4) A többéves programozást éves munkaprogramok révén hajtják végre, és adott esetben a 81. cikk szerint végzett értékelés eredményei alapján naprakészé teszik. Ezen értékelések következtetését adott esetben a következő évre vonatkozó éves munkaprogramban is figyelembe veszik.

(5) Az éves munkaprogram magában foglalja a finanszírozandó tevékenységek leírását, a részletes célkitűzéseket és a várt eredményeket, ideértve a teljesítménymutatókat is. Feltüntetni továbbá az egyes tevékenységekhez elkülönített pénzügyi és emberi erőforrásokat a tevékenység alapú költségvetés-tervezés és irányítás elveivel összhangban. Az éves munkaprogramnak összhangban kell állnia a többéves programozással. Az éves munkaprogramnak egyértelműen fel kell tüntetni, hogy az előző költségvetési évhez képest mely feladatokat vettek fel, változtattak meg vagy töröltek.

(6) Az éves munkaprogramot a külső határok igazgatása és a visszaküldés releváns területeire vonatkozó uniós jogalkotási programmal összhangban kell elfogadni.

(7) Amennyiben az éves munkaprogram elfogadását követően az Ügynökséget új feladattal bízzák meg, az igazgatótanács módosítja az éves munkaprogramot.

(8) Az éves munkaprogram valamennyi érdemi módosítását az eredeti éves munkaprogram elfogadására vonatkozóval azonos eljárással kell elfogadni. Az igazgatótanács felruházhatja az ügyvezető igazgatót az éves munkaprogram nem érdemi módosításainak elfogadására vonatkozó hatáskörrel.

65. cikk

Az igazgatótanács elnöksége

(1) Az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai közül elnököt és alelnököt választ. Az elnököt és az alelnököt az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével választják meg. Az alelnök hivatalból helyettesíti az elnököt feladatai ellátásában annak akadályoztatása esetén.

(2) Az elnök és az alelnök hivatali ideje akkor jár le, amikor megszűnik igazgatótanács tagységük. E rendelkezésre is figyelemmel, az elnök vagy alelnök hivatali ideje négy év. A hivatali időt egy alkalommal meg lehet hosszabbítani.

66. cikk

Ülések

(1) Az igazgatótanács üléseit az elnök hívja össze.

(2) Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül vesz részt a tanácskozásokon.

(3) Az igazgatótanács évente legalább két rendes ülést tart. Ezenkívül elnöke kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy tagjai legalább egyharmadának kérésére is összeül.

(4) Írország és az Egyesült Királyság meghívást kap az igazgatótanács üléseire.

(5) Az igazgatótanács meghívhatja az érintett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek képviselőjét.

(6) Az igazgatótanács – az eljárási szabályzatával összhangban – az üléseire megfigyelőként meghívhat bármely egyéb olyan személyt, akinek véleménye megfontolandó lehet.

- (7) Az igazgatótanács tagjait – az eljárási szabályzat előírásaira is figyelemmel – tanácsadók vagy szakértők segíthetik.
- (8) Az igazgatótanács titkárságát az Ügynökség biztosítja.

67. cikk

Szavazás

- (1) A 20. cikk (4) bekezdésének, a 62. cikk (2) bekezdése c), j) és l) pontjának, a 65. cikk (1) bekezdésének, valamint a 69. cikk (2) és (4) bekezdésének sérelme nélkül, az igazgatótanács határozatait a szavazásra jogosult tagjai abszolút többségével hozza meg.
- (2) Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Valamely tag távollétében az őt helyettesítő póttag jogosult a szavazati jogának gyakorlására. Az ügyvezető igazgató nem vesz részt a szavazásban.
- (3) Az eljárási szabályzatban meg kell állapítani a szavazás rendjének részletesebb szabályait. E szabályok magukban foglalják a más tag nevében eljáró tagra vonatkozó feltételeket és a határozatképességre vonatkozó követelményeket.
- (4) A schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásban részes országok a rájuk vonatkozó megállapodások szerinti korlátozott szavazati jogokkal rendelkeznek. Annak érdekében, hogy a társult országok számára lehetővé váljon szavazati joguk gyakorlása, az Ügynökség részletezi a napirendet, azonosítva azokat a pontokat, amelyek esetében korlátozott szavazati jogot kaptak.

68. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és hatásköre

- (1) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató vezeti, aki feladatainak ellátása során teljesen független. Az uniós intézmények és az igazgatótanács vonatkozó hatásköreinek sérelme nélkül, az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást semmilyen kormánytól vagy egyéb szervtől.
- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács felhívhatja az ügyvezető igazgatót, hogy számoljon be feladatainak elvégzéséről. Ez magában foglalja a jelentéstételt az alapjogi stratégia végrehajtásáról és figyelemmel kíséréséről, az Ügynökség előző évi éves tevékenységi jelentéséről, a következő évre vonatkozó munkaprogramjáról és az Ügynökség többéves programozásáról vagy az Ügynökség tevékenységéhez kapcsolódó bármely más kérdéssel. Az ügyvezető igazgató – kérés esetén – nyilatkozatot is tesz az Európai Parlament előtt, és rendszeresen jelentést tesz annak.
- (3) Az ügyvezető igazgató e rendeletnek megfelelően felel az igazgatótanács által hozott stratégiai döntések előkészítéséért és végrehajtásáért, valamint az Ügynökség operatív tevékenységeivel kapcsolatos határozatok meghozataláért. Az ügyvezető igazgató a következő feladatokkal és hatáskörökkel rendelkezik:
- a) e rendelet, ennek végrehajtási szabályai és az egyéb alkalmazandó jogszabályok keretei között javasolja, előkészíti és végrehajtja az igazgatótanács által elfogadott stratégiai határozatokat, programokat és tevékenységeket;
 - b) az összes szükséges lépést megteszi, beleértve a belső adminisztrációs utasítások elfogadását és az értesítések közzétételét, hogy e rendelettel összhangban biztosítsa az Ügynökség napi szintű igazgatását és működését;
 - c) minden évben elkészíti a programozási dokumentumot és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatótanácsához;

- d) minden évben elkészíti az Ügynökség éves tevékenységi jelentését és benyújtja azt az igazgatótanácshoz;
 - e) a 75. cikk alapján kidolgozza az Ügynökség bevételi és kiadási kimutatástervezetét, és a 76. cikk alapján végrehajtja a költségvetést;
 - f) a hatáskörét átruházhatja az Ügynökség személyzetének más tagjaira, a 62. cikk (2) bekezdésének n) pontjában említett eljárással összhangban elfogadott szabályoknak megfelelően;
 - g) elfogadja a 13. cikk (6) bekezdése szerinti intézkedésekről szóló ajánlást, ideértve a közös műveletek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók és a 14. cikk (2) bekezdésében említett más fellépések tagállamok általi indítására és végrehajtására irányuló javaslatról szóló határozatokat;
 - h) értékeli, jóváhagyja és koordinálja a 15. cikk (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok közös műveletekre vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciókra irányuló javaslatait;
 - i) értékeli, jóváhagyja és koordinálja a 28., illetve a 33. cikk szerinti közös visszaküldési műveletekre és visszaküldési intervenciókra vonatkozó tagállami kérelmeket;
 - j) biztosítja a 16. cikkben, a 17. cikkben és a 33. cikk (4) bekezdésében említett műveleti tervek végrehajtását;
 - k) értékeli a tagállam migrációkezelést támogató csapatok segítségnyújtása iránti kérelmét és a szükségleteire vonatkozó értékelését, a 18. cikk (2) bekezdésével összhangban együttműködve az érintett uniós ügynökségekkel;
 - l) biztosítja a 19. cikk (1) bekezdésében említett tanácsi határozat végrehajtását;
 - m) megvonja a tevékenységek finanszírozását a 25. cikkel összhangban;
 - n) értékeli a tevékenységek eredményeit a 26. cikknek megfelelően;
 - o) a 39. cikk (5) bekezdésének megfelelően meghatározza a műszaki eszközök minimális darabszámát az Ügynökség – különösen a közös műveletek, a migrációkezelést támogató csapatok bevetése, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók tekintetében jelentkező – szükségletei alapján;
 - p) cselekvési tervet készít a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az OLAF által lefolytatott vizsgálatokból származó megállapítások nyomán követésére, és az elért eredményekről évente kétszer beszámol a Bizottságnak és rendszeresen beszámol az igazgatótanácsnak;
 - q) védi az Unió pénzügyi érdekeit a csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtásával és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű igazgatási és pénzügyi szankciókkal;
 - r) elkészíti az Ügynökség csalás elleni stratégiáját, és azt jóváhagyás céljából benyújtja az igazgatótanácsnak.
- (4) Az ügyvezető igazgató a tevékenységéért az igazgatótanácsnak elszámolási kötelezettséggel tartozik.
- (5) Az Ügynökség törvényes képviselője az ügyvezető igazgató.

69. cikk

Az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes kinevezése

- (1) A Bizottság a tisztségnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és adott esetben más sajtóorgánumban vagy internetes weboldalon való meghirdetését követően összeállított lista alapján legalább három jelöltet javasol az ügyvezető igazgatói tisztségre.
- (2) Az ügyvezető igazgatót az igazgatótanács nevezi ki érdemei, valamint dokumentált magas szintű igazgatási és vezetői képességei alapján, ideértve a külső határok igazgatása és a visszaküldés terén magas rangban szerzett releváns vezetői szakmai tapasztalatokat is. A Bizottság által javasolt jelölteket kinevezés előtt felkéri, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága vagy bizottságai előtt tegyenek nyilatkozatot, és válaszoljanak a bizottsági tagok által feltett kérdésekre.

E nyilatkozatot követően az Európai Parlament véleményt fogad el, amelyben kifejti álláspontját, és megjelölheti, hogy melyik jelöltet részesíti előnyben.

Az igazgatótanács az igazgatót ezen álláspont figyelembevételével nevezi ki. Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező összes tagjának kétharmados többségével határoz.

Ha az igazgatótanács úgy határoz, hogy más jelöltet nevez ki, mint akit az Európai Parlament előnyben részesített jelöltjeként megjelölt, az igazgatótanács írásban tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, hogy az Európai Parlament véleményét milyen módon vette figyelembe.

Az ügyvezető igazgató felmentése – a Bizottság javaslata alapján – az igazgatótanács hatáskörébe tartozik.

(3) Az ügyvezető igazgató feladatainak ellátásában az ügyvezetőigazgató-helyettes segíti. Távolléte vagy akadályoztatása esetén az ügyvezető igazgatót az ügyvezetőigazgató-helyettes helyettesíti.

(4) Az ügyvezetőigazgató-helyettest az ügyvezető igazgató javaslatára az igazgatótanács nevezi ki. Az ügyvezetőigazgató-helyettest érdemei, valamint dokumentált megfelelő igazgatási és vezetői képességei alapján, ideértve a külső határok igazgatása és a visszaküldés terén szerzett releváns vezetői szakmai tapasztalatokat is. Az ügyvezető igazgató legalább három jelöltet javasol az ügyvezetőigazgató-helyettesi tisztségre. Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező összes tagjának kétharmados többségével határoz.

Az igazgatótanács hatáskörébe tartozik az ügyvezetőigazgató-helyettes felmentése az első albekezdésben foglalt eljárásnak megfelelően.

(5) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak lejártá előtt a Bizottság értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint az Ügynökség előtt álló jövőbeni feladatokat és kihívásokat.

(6) Az igazgatótanács a Bizottság (5) bekezdésben említett értékelést figyelembe vevő javaslata alapján eljárva egyszer, további legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

(7) Az ügyvezetőigazgató-helyettes hivatali ideje öt év. Az igazgatótanács egyszer, további legfeljebb 5 évre meghosszabbíthatja a hivatali időt.

70. cikk

Konzultatív fórum

(1) Az Ügynökségnek konzultatív fórumot kell létrehoznia, amely az alapvető jogokat érintő kérdésekben független tanácsadással segítséget nyújt az ügyvezető igazgató és az igazgatótanács számára.

(2) Az Ügynökség felkéri az EASO-t, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosát és egyéb érintett szervezeteket, hogy vegyenek részt a konzultatív fórumban. Az ügyvezető igazgató javaslatára az igazgatótanács határoz a konzultatív fórum az összetételéről, valamint a konzultatív fórum számára történő információtovábbítás részletes szabályairól. A konzultatív fórum az igazgatótanáccsal és az ügyvezető igazgatóval való konzultációt követően meghatározza munkamódszereit és elkészíti munkaprogramját.

(3) A konzultatív fórummal egyeztetni kell az alapjogi stratégia továbbfejlesztéséről és végrehajtásáról, a panaszkezelési mechanizmus létrehozásáról, a magatartási kódexekről és az egységes alaptantervekről.

(4) A konzultatív fórum tevékenységeiről éves jelentést készít. E jelentést nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(5) Az alapjogi tisztviselő feladatainak sérelme nélkül, a konzultatív fórumnak tényleges hozzáféréssel kell rendelkeznie az alapvető jogok tiszteletben tartását érintő valamennyi információhoz, többek között a közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során – a fogadó tagállam egyetértésével – tett helyszíni látogatások, valamint a migrációs csomópontokon, illetve a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók során tett helyszíni látogatások révén.

71. cikk

Alapjogi tisztviselő

(1) Az igazgatótanács alapjogi tisztviselőt nevez ki. Az alapjogi tisztviselő feladata az, hogy hozzájáruljon az Ügynökség alapjogi stratégiájához, ellenőrizze az Ügynökség alapvető jogoknak való megfelelését és előmozdítsa az alapvető jogok Ügynökség általi tiszteletben tartását. Az alapjogi tisztviselőnek az alapvető jogok terén megfelelő képesítéssel és tapasztalattal kell rendelkeznie.

(2) Az alapjogi tisztviselő feladatainak ellátása során független. Az alapjogi tisztviselő közvetlenül az igazgatótanácsnak tesz jelentést, és együttműködik a konzultatív fórummal. Az alapjogi tisztviselő rendszeresen jelentést tesz, és ennek révén hozzájárul az alapvető jogok érvényesítése figyelemmel kísérésének mechanizmusához.

(3) Az alapjogi tisztviselővel konzultálni kell a 16. cikk, a 17. cikk és a 28. cikk, valamint a 33. cikk (4) bekezdése alapján kidolgozott műveleti tervekről. Az alapjogi tisztviselő az Ügynökség minden tevékenysége tekintetében hozzáféréssel rendelkezik az alapvető jogok tiszteletben tartását érintő valamennyi információhoz.

72. cikk

Panaszkezelési mechanizmus

(1) Az Ügynökség az alapjogi tisztviselővel együttműködve e cikknek megfelelően megteszi a szükséges intézkedéseket egy panaszkezelési mechanizmus létrehozására annak érdekében, hogy nyomon kövesse és biztosítsa az Ügynökség valamennyi tevékenysége során az alapvető jogok tiszteletben tartását.

(2) A közös műveletben, kísérleti projektben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban, migrációkezelést támogató csapat bevetésében, visszaküldési műveletben vagy visszaküldési intervencióban részt vevő személyzet intézkedései által közvetlenül érintett bármely olyan személy, aki úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések következtében sérültek az alapvető jogai, vagy az ilyen személy képviselőjében eljáró bármely fél írásban panaszt nyújthat be az Ügynökséghez.

(3) Csak az alapvető jogok konkrét megsértésére vonatkozó, indokolással ellátott panaszok fogadhatók be.

(4) Az Ügynökséghez beérkező panaszoknak a megfelelő ügyintézéshez való jog szellemében történő kezeléséért az alapjogi tisztviselő felel. E célból az alapjogi tisztviselő megvizsgálja a panasz befogadhatóságát, nyilvántartásba veszi a befogadható panaszokat, minden nyilvántartásba vett panaszt továbbít az ügyvezető igazgatónak, a csapatok tagjaival kapcsolatos panaszokat továbbítja a küldő tagállamnak, tájékoztatja az alapvető jogok tekintetében illetékes érintett tagállami hatóságot vagy szervet, és nyilvántartásba veszi és biztosítja az Ügynökség vagy az adott tagállam által a panasz nyomán hozott intézkedéseket.

(5) Amennyiben a panasz befogadható, a panaszost a megfelelő ügyintézéshez való jognak megfelelően tájékoztatni kell a panasz nyilvántartásba vételéről és a vizsgálat megindításáról, továbbá arról, hogy a panaszos választ kap, amint az rendelkezésre áll. Ha a panaszt nemzeti hatóságnak vagy szervnek továbbítják, a panaszosnak meg kell adni e hatóság vagy szerv elérhetőségeit. Amennyiben a panasz nem befogadható, a panaszost tájékoztatni kell ennek okáról és lehetőség szerint aggályai kezelésének további lehetőségeiről.

Minden határozatot írásba kell foglalni és indokolással kell ellátni.

(6) Amennyiben a nyilvántartásba vett panasz az Ügynökség alkalmazottját érinti, az ügyvezető igazgató az alapjogi tisztviselővel egyeztetve biztosítja a megfelelő nyomon követést, ideértve szükség esetén a fegyelmi intézkedéseket is. Az ügyvezető igazgató meghatározott időszakon belül jelentést tesz az alapjogi tisztviselőnek az Ügynökség panasszal kapcsolatos megállapításairól és nyomonkövetési intézkedéseiről, ideértve szükség esetén a fegyelmi intézkedéseket is.

Amennyiben a panasz adatvédelmi kérdéseket is érint, az ügyvezető igazgató bevonja az Ügynökség adatvédelmi tisztviselőjét. Az alapjogi tisztviselő és az adatvédelmi tisztviselő írásbeli egyetértési megállapodás keretében meghatározzák a beérkezett panaszokkal kapcsolatos feladataik megosztását és együttműködésüket.

(7) Amennyiben olyan panaszt vesznek nyilvántartásba, amely a fogadó tagállam határőrét vagy a csapatok tagját érinti, ideértve a csapatok kirendelt tagjait vagy a kirendelt nemzeti szakértőket, a küldő tagállam biztosítja a megfelelő nyomon követést, ideértve szükség esetén a fegyelmi intézkedéseket vagy a nemzeti jognak megfelelő más intézkedéseket is. Az érintett tagállam meghatározott időszakon belül, szükség esetén pedig ezt követően rendszeres időközönként jelentést tesz az alapjogi tisztviselőnek a panasszal kapcsolatos megállapításokról és a nyomonkövetési intézkedésekről. Az Ügynökség nyomon követi az ügyet, ha az érintett tagállamtól nem érkezik jelentés.

(8) Amennyiben valamely határőrrel vagy kirendelt nemzeti szakértőrel megállapítják, hogy megsértette az alapvető jogokat vagy a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségeket, az Ügynökség kérheti az adott tagállamot, hogy az adott határőrt vagy kirendelt nemzeti szakértőt haladéktalanul vonja ki az Ügynökség tevékenységéből vagy a gyorsreagálású állományból.

(9) Az alapjogi tisztviselő jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak és az igazgatótanácsnak az Ügynökség és a tagállamok panaszokkal kapcsolatos megállapításairól és a nyomonkövetési intézkedéseikről. Az Ügynökség éves jelentésében tájékoztatást kell adni a panaszkezelési mechanizmusról.

(10) Az alapjogi tisztviselő az (1)–(9) bekezdésben megállapított rendelkezéseknek megfelelően és a konzultatív fórummal folytatott konzultációt követően kidolgozza az egységes panasztételi űrlapot, amelyen fel kell tüntetni az alapvető jogok feltételezett megsértésére vonatkozó részletes és konkrét információkat. Az alapjogi tisztviselő emellett szükség szerint további részletes szabályokat állapít meg. Az alapjogi tisztviselő az említett űrlapot és az említett további részletes szabályokat benyújtja az ügyvezető igazgatónak és az igazgatótanácsnak.

Az Ügynökség biztosítja, hogy könnyen elérhető legyen a panasztétel lehetőségéről és az erre irányuló eljárásról szóló tájékoztatás, többek között a kiszolgáltatott személyek számára is. Az egységes panasztételi űrlapot rendelkezésre kell bocsátani az Ügynökség honlapján, továbbá nyomtatott formában az Ügynökség valamennyi tevékenysége során azokon a nyelveken, amelyeket a harmadik országbeli állampolgárok megértenek, vagy amelyekről ésszerűen feltételezhető, hogy megértik. Az alapjogi tisztviselő a panaszokat akkor is megvizsgálja, ha azokat nem az egységes panasztételi űrlapon nyújtották be.

(11) A panaszban foglalt valamennyi személyes adatot az Ügynökség – ideértve az alapjogi tisztviselőt is – a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően, a tagállamok pedig a 95/46/EK irányelvnek és a 2008/977/IB kerethatározatnak megfelelően kell kezelni és feldolgozni.

Panaszbenyújtás esetén úgy kell tekinteni, hogy a panaszos a 45/2001/EK rendelet 5. cikkének d) pontja értelmében hozzájárulását adja, hogy személyes adatait az Ügynökség és az alapjogi tisztviselő kezelje.

A panaszosok érdekeinek védelme érdekében a panaszokat az alapjogi tisztviselő a nemzeti és az uniós joggal összhangban bizalmasan kezeli, kivéve, ha a panaszos a bizalmas adatkezeléshez való jogáról kifejezetten lemond. Ha a panaszos lemond a bizalmas adatkezeléshez való jogáról, úgy kell tekinteni, hogy a panasz tárgyát képező ügygel kapcsolatban hozzájárul ahhoz, hogy az alapjogi tisztviselő vagy az Ügynökség szükség esetén feltárja a személyazonosságát az illetékes hatóságok vagy szervek előtt.

73. cikk

Nyelvhasználat

- (1) Az 1. sz. rendeletben ⁽¹⁾ megállapított rendelkezések alkalmazandók az Ügynökségre.
- (2) Az EUMSZ 342. cikke alapján hozott határozatok sérelme nélkül, a 62. cikk (2) bekezdésének i) és j) pontjában említett éves tevékenységi jelentést és munkatervet az Unió összes hivatalos nyelvén el kell készíteni.
- (3) Az Ügynökség működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

74. cikk

Átláthatóság és tájékoztatás

- (1) Az Ügynökség az 1049/2001/EK rendelet hatálya alá tartozik az általa tárolt dokumentumokba való betekintésre irányuló kérelmek elbírálása során.
- (2) Az Ügynökség a feladatkörébe tartozó ügyekben saját kezdeményezésére tájékoztatást nyújt. Nyilvánosságra hozza a vonatkozó információkat, ideértve a 62. cikk (2) bekezdésének i) pontjában említett éves tevékenységi jelentést, és az 50. cikk sérelme nélkül biztosítja különösen azt, hogy a nyilvánosság és minden érdekelt fél az Ügynökség munkájára vonatkozóan gyorsan objektív, átfogó, megbízható és könnyen érthető tájékoztatást kapjon. Az Ügynökség ennek során nem fedhet fel olyan operatív információkat, amelyek nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné a műveletek céljának elérését.
- (3) Az igazgatótanács megállapítja az (1) és (2) bekezdés alkalmazásához szükséges gyakorlati rendelkezéseket.
- (4) Bármely természetes vagy jogi személy jogosult írásban az Ügynökséghez fordulni az Unió bármely hivatalos nyelvén. E személyeknek jogában áll, hogy ugyanazon nyelven kapjanak választ.
- (5) Az Ügynökség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján hozott határozatok ellen – az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében meghatározott feltételek szerint – panasszal lehet fordulni az európai ombudsmanhoz vagy keresetet lehet benyújtani az Európai Unió Bíróságához.

5. szakasz

Pénzügyi követelmények

75. cikk

Költségvetés

- (1) Az egyéb bevételi források sérelme nélkül az Ügynökség bevételei a következők:
- a) az Európai Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) szereplő uniós támogatás;
- b) a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásban részes országok hozzájárulásai, a pénzügyi hozzájárulásukat megállapító vonatkozó megállapodások alapján;

⁽¹⁾ A Tanács 1. sz. rendelete (1958. április 15.) az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385. o.).

- c) hatáskör-átruházási megállapodások vagy eseti vissza nem térítendő támogatások formájában történő uniós finanszírozás, az Ügynökség 79. cikkben említett pénzügyi szabályaival, valamint az Unió szakpolitikáit támogató vonatkozó jogi aktusokban foglalt rendelkezésekkel összhangban;
- d) a nyújtott szolgáltatások díja;
- e) bármely önkéntes tagállami hozzájárulás.
- (2) Az Ügynökség kiadásai magukban foglalják az Ügynökség igazgatási, infrastrukturális, műveleti és személyzeti kiadásait.
- (3) Az ügyvezető igazgató elkészíti az Ügynökség következő költségvetési évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatástervezetet, ideértve egy létszámtervet is, és továbbítja az igazgatótanácsnak.
- (4) A bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.
- (5) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató által elkészített kimutatástervezet alapján elfogadja az Ügynökség tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó előzetes költségvetési javaslat-tervezetet, ideértve az előzetes létszámtervet is. Az igazgatótanács ezeket az egységes programozási dokumentum tervezetével együtt minden év január 31-ig továbbítja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára.
- (6) Az igazgatótanács minden év március 31-ig továbbítja a Bizottságnak az Ügynökség tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó végleges költségvetési javaslat-tervezetet, beleértve a létszámtervet és az előzetes munkaprogramot is.
- (7) A tervezetet a Bizottság – az Európai Unió költségvetési tervezetével együtt – megküldi a költségvetési hatóságnak.
- (8) A tervezet alapján a Bizottság a létszámtervhez általa szükségesnek tartott becsült összegeket, valamint az általános költségvetés terhére nyújtandó támogatási összeget felveszi az Európai Unió általános költségvetésének tervezetébe, amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkének megfelelően betérjeszt a költségvetési hatóság elé.
- (9) A költségvetési hatóság engedélyezi az Ügynökségnek nyújtandó támogatás előirányzatait.

A költségvetési hatóság elfogadja az Ügynökség létszámtervét.

- (10) Az igazgatótanács elfogadja az Ügynökség költségvetését. Az Ügynökség költségvetése az Európai Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. A költségvetést szükség esetén megfelelően módosítani kell.
- (11) A költségvetés bármilyen módosítása esetén, beleértve a létszámterv módosítását is, ugyanezt az eljárást kell követni.
- (12) Az Ügynökség költségvetésére várhatóan jelentősen kiható építési projektekre az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽¹⁾ rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (13) A gyorsreagálású határvédelmi intervenciók és visszaküldési intervenciók finanszírozása érdekében az Ügynökség igazgatótanács által elfogadott költségvetése a műveleti tevékenységekre előirányzott költségvetés legalább 4 %-át elérő mértékű műveleti tartalékot tartalmaz. Az adott év október 1-jén a tartalék legalább egynegyedének még rendelkezésre kell állnia az év végéig felmerülő igények fedezése érdekében.

76. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

- (1) Az Ügynökség költségvetését az ügyvezető igazgató hajtja végre.

⁽¹⁾ A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).

- (2) Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője az n+1. pénzügyi év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az n. pénzügyi évre vonatkozó előzetes beszámolót. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője összevonja az intézmények és a decentralizált szervek előzetes beszámolóit a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 147. cikkének megfelelően.
- (3) Az Ügynökség az n+1. év március 31-ig jelentést küld az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek az n. évi költségvetési és a pénzgazdálkodásról.
- (4) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője az n+1. év március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az Ügynökség n. évre vonatkozó, a Bizottság beszámolójával összevont előzetes beszámolóját.
- (5) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 148. cikkével összhangban az Ügynökségnek az n. évre vonatkozó előzetes beszámolójára tett számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az ügyvezető igazgató saját felelősségi körében elkészíti az Ügynökség végleges beszámolóját, és véleményezésre továbbítja az igazgatótanácsnak.
- (6) Az igazgatótanács véleményezi az Ügynökség n. évre vonatkozó végleges beszámolóját.
- (7) Az n+1. év július 1-jéig az ügyvezető igazgató megküldi a végleges beszámolót és az igazgatótanács véleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (8) Az n. évre vonatkozó végleges beszámolót az n+1. év november 15-ig közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.
- (9) Az ügyvezető igazgató az n+1. év szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az észrevételeire. Ezt a választ az igazgatótanácsnak is megküldi.
- (10) Az ügyvezető igazgató a 966/2012/EU, Euratom rendelet 165. cikke (3) bekezdésével összhangban az Európai Parlament kérésére benyújt a Parlamentnek minden, a mentesítési eljárás n. pénzügyi évre történő szabályszerű alkalmazásához szükséges információt.
- (11) Az Európai Parlament a minősített többséggel eljáró Tanács ajánlása alapján eljárva az n+2. év május 15. előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az n. évi költségvetés végrehajtása tekintetében.

77. cikk

Csalás elleni küzdelem

- (1) A csalás, a korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek leküzdése érdekében a 883/2013/EU, Euratom rendeletet korlátozások nélkül alkalmazni kell. Az Ügynökség csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatiról szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és a megállapodás mellékletében található minta alapján késedelem nélkül elfogadja az Ügynökség valamennyi alkalmazottjára vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.
- (2) A Számvevőszék jogosult dokumentumok és helyszíni ellenőrzések alapján ellenőrzést végezni minden, az Ügynökségtől uniós forrásokban részesülő támogatási kedvezményezettnél, vállalkozónál és alvállalkozónál.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

(3) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat – többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat – végezhet annak megállapítása céljából, hogy az Ügynökség által finanszírozott, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodással, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó határozattal vagy valamely szerződéssel összefüggésben történt-e csalás, korrupció vagy bármilyen más jogellenes tevékenység, amely sérti az Unió pénzügyi érdekeit.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az Ügynökség által harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá az általa kötött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatainak rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

78. cikk

Az összeférhetetlenségek megelőzése

Az Ügynökség olyan belső szabályokat fogad el, amelyek megkövetelik, hogy szervei és személyzete tagjai munkaviszonyuk fennállása vagy hivatali idejük alatt kerüljenek el minden olyan helyzetet, amely összeférhetetlenséget eredményezhet, valamint hogy az ilyen helyzeteket jelentsék.

79. cikk

Pénzügyi rendelkezés

Az igazgatótanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi szabályokat. E szabályok csak akkor és annyiban térhetnek el az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletről, ha és amennyiben az eltérést az Ügynökség működése kifejezetten szükségessé teszi, és az eltéréshez a Bizottság előzetesen hozzájárulását adta.

IV. FEJEZET

Módosítás

80. cikk

Az (EU) 2016/399 rendelet módosítása

Az (EU) 2016/399 rendelet 29. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Kivételes körülmények esetén, amikor a belső határellenőrzés nélküli térség általános működését a külső határellenőrzés végzése terén mutatózó tartós és súlyos, e rendelet 21. cikkében említett hiányosságok, vagy az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet ^(*) 19. cikkének (1) bekezdésében említett tanácsi határozat valamely tagállam általi be nem tartása veszélyezteti, és amennyiben ezek a körülmények a belső határellenőrzés nélküli térségben vagy annak bizonyos részein komoly veszélyt jelentenek a közrendre vagy a belső biztonságra, a tagállamok e cikk (2) bekezdésével összhangban legfeljebb hat hónapos időtartamra visszaállíthatják a belső határokon történő határellenőrzést. Ha a kivételes körülmények továbbra is fennállnak, ez az időszak legfeljebb három alkalommal további hat hónappal meghosszabbítható.

^(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Partiórségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

⁽¹⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

V. FEJEZET

Záró rendelkezések

81. cikk

Értékelés

(1) 2019. október 7-ig és azt követően négyévenként a Bizottság független külső értékelést készített, amely értékeli különösen:

- a) az Ügynökség által célkitűzései, megbízatása és feladatai tekintetében elért eredményeket;
- b) az Ügynökség teljesítményének és munkamódszereinek hatását, eredményességét és hatékonyságát az Ügynökség célkitűzéseivel, megbízatásával és feladataival összefüggésben;
- c) a parti őrségi feladatok terén folytatott európai együttműködés végrehajtását;
- d) az Ügynökség megbízatásának esetlegesen szükségesnek mutatkozó módosítását;
- e) az ilyen jellegű módosítások pénzügyi következményeit.

Az értékelés külön elemzést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy e rendelet alkalmazása során miként tartották be a Chartát és az egyéb vonatkozó uniós jogszabályokat.

(2) A Bizottság az értékelő jelentést és a jelentéssel kapcsolatos következtetéseit továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatótanácsnak. Az igazgatótanács ajánlásokat terjeszthet a Bizottság elé e rendelet módosításával kapcsolatban. Az értékelő jelentést és a jelentéssel kapcsolatos következtetéseket közzé kell tenni.

82. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 2007/2004/EK és a 863/2007/EK rendelet, valamint a 2005/267/EK határozat hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett 2007/2004/EK rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozással kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

83. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 20. cikk (5) és (6) bekezdését, valamint a 39. cikk (7) bekezdését 2016. december 7-től kell alkalmazni. A 29. cikket, a 30. cikket, a 31. cikket és a 32. cikket 2017. január 7-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2016. szeptember 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

I. KORČOK

I. MELLÉKLET

**A 20. CIKK (5) BEKEZDÉSÉVEL ÖSSZHANGBAN AZ EGYES TAGÁLLAMOK ÁLTAL BIZTOSÍTANDÓ,
A HATÁRŐRÖK ÉS MÁS RELEVÁNS SZAKEMBEREK 1 500 FŐBEN MEGÁLLAPÍTOTT LEGKISEBB
LÉTSZÁMÁHOZ VALÓ HOZZÁJÁRULÁSOK TÁBLÁZATA**

Belgium	30
Bulgária	40
Cseh Köztársaság	20
Dánia	29
Németország	225
Észtország	18
Görögország	50
Spanyolország	111
Franciaország	170
Horvátország	65
Olaszország	125
Ciprus	8
Lettország	30
Litvánia	39
Luxemburg	8
Magyarország	65
Málta	6
Hollandia	50
Ausztria	34
Lengyelország	100
Portugália	47
Románia	75
Szlovénia	35
Szlovákia	35
Finnország	30
Svédország	17
Svájc	16
Izland	2
Liechtenstein	(*)
Norvégia	20
Összesen	1 500

(*) Liechtenstein arányos pénzügyi támogatással fogja hozzájárulását megtenni.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
—	1. cikk
1. cikk, (1) bekezdés	—
1. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	—
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	6. cikk, (3) bekezdés, 34. cikk, (1) bekezdés és 34. cikke (4) bekezdés
1. cikk (3) bekezdés	—
1a. cikk, bevezető rész	2. cikk, bevezető rész
1a. cikk, 1. pont	2. cikk, 1. pont
—	2. cikk, 2. és 3. pont
1a. cikk, 1a. pont	2. cikk, 4. pont
1a. cikk, 2. pont	2. cikk, 5. pont
1a. cikk, 3. pont	2. cikk, 6. pont
—	2. cikk, 7. pont
1a. cikk, 4. pont	2. cikk, 8. pont
1a. cikk, 5. pont	—
1a. cikk, 6. pont	—
—	2. cikk, 9-16. pont
—	3-5. cikk
—	6. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	7. cikk
1. cikk, (2) bekezdés, első bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész
—	8. cikk, (1) bekezdés, a)-c) pont
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	—
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	8. cikk, (1) bekezdés, p) pont
2. cikk, (1) bekezdés, c) pont	—
2. cikk, (1) bekezdés, d) pont	8. cikk, (1) bekezdés, q) pont
2. cikk, (1) bekezdés, da) pont	8. cikk, (1) bekezdés, d) pont
2. cikk, (1) bekezdés, e) pont	8. cikk, (1) bekezdés, e) pont
—	8. cikk, (1) bekezdés, f) pont
2. cikk, (1) bekezdés, ea) pont	8. cikk, (1) bekezdés, g) pont
—	8. cikk, (1) bekezdés, h)-o) pont
2. cikk, (1) bekezdés, f) pont	—

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
2. cikk, (1) bekezdés, g) pont	—
2. cikk, (1) bekezdés, h) pont	8. cikk, (1) bekezdés, r) pont
2. cikk, (1) bekezdés, i) pont	8. cikk, (1) bekezdés, s) pont
—	8. cikk, (1) bekezdés, t)-u) pont
2. cikk, (1a) bekezdés	34. cikk, (2) és (3) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés
—	8. cikk, (3) bekezdés
—	9. cikk
—	10. cikk
2a. cikk	35. cikk
3. cikk, (1) bekezdés, első és negyedik albekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
3. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	15. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (1a) bekezdés, első albekezdés	25. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (1a) bekezdés, második albekezdés	25. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, (1a) bekezdés, harmadik albekezdés	21. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, (1a) bekezdés, negyedik albekezdés	25. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (1b) bekezdés	—
3. cikk, (2) bekezdés	—
3. cikk, (3) bekezdés	26. cikk
3. cikk, (4) bekezdés	—
3. cikk, (5) bekezdés	—
3a. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető rész	16. cikk, (3) bekezdés, bevezető rész
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont	16. cikk, (3) bekezdés, a) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont	16. cikk, (3) bekezdés, b) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, c) pont	16. cikk, (3) bekezdés, c) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, d) pont	16. cikk, (3) bekezdés, d) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, e) pont	16. cikk, (3) bekezdés, e) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, f) pont	16. cikk, (3) bekezdés, f) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, g) pont	16. cikk, (3) bekezdés, g) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, h) pont	16. cikk, (3) bekezdés, h) pont

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, i) pont	16. cikk, (3) bekezdés, i) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, j) pont	16. cikk, (3) bekezdés, j) pont
3a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, k) pont	16. cikk, (3) bekezdés, k) pont
3a. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés
3a. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
3b. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés
3b. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés
3b. cikk, (3) bekezdés, első és második albekezdés	20. cikk, (11) bekezdés, első albekezdés
3b. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	20. cikk, (11) bekezdés, második és harmadik albekezdés
3b. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
3b. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
3b. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	22. cikk, (3) bekezdés
3b. cikk, (6) bekezdés	—
3b. cikk, (7) bekezdés	20. cikk, (12) bekezdés
3c. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
3c. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés
3c. cikk, (3) bekezdés	—
3c. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, első bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, második bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
—	11. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, harmadik bekezdés	13. cikk, (4) bekezdés
4. cikk, negyedik bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, ötödik bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
—	11. cikk, (6) bekezdés
4. cikk, hatodik bekezdés	11. cikk, (7) bekezdés
—	12. cikk
—	13. cikk, (1)-(3) bekezdés
—	13. cikk, (5)-(9) bekezdés
5. cikk, első bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, második bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés
—	36. cikk, (4) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
5. cikk, harmadik, negyedik és ötödik bekezdés	36. cikk, (5) bekezdés
5. cikk, hatodik bekezdés	36. cikk, (6) bekezdés
5. cikk, hetedik bekezdés	36. cikk, (7) bekezdés
5. cikk, nyolcadik bekezdés	36. cikk, (8) bekezdés
6. cikk	37. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	38. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	38. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	38. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (1) és (6) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	39. cikk, (8) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	39. cikk, (15) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	39. cikk, (16) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	39. cikk, (9) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	39. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
7. cikk, (5) bekezdés, negyedik albekezdés	39. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
7. cikk, (6) bekezdés	39. cikk, (12) bekezdés
7. cikk, (7) bekezdés	39. cikk, (13) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés és 14. cikke (2) bekezdés, bevezető rész
8. cikk, (2) bekezdés, bevezető rész	14. cikk (2) bekezdés, bevezető rész
8. cikk, (2) bekezdés, a) pont	—
8. cikk, (2) bekezdés, b) pont	14. cikk, (2) bekezdés, f) pont
8. cikk, (2) bekezdés, c) pont	14. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
—	14. cikk (2) bekezdés c)-e) pont és 14. cikke (2) bekezdés, g) pont
—	14. cikk, (3) bekezdés
—	14. cikk, (4) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	—
—	15. cikk, (1) bekezdés
8a. cikk	15. cikk, (2) bekezdés
8b. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (8) bekezdés
8b. cikk, (2) bekezdés	—
8c. cikk	36. cikk
—	15. cikk, (5) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
8d. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
8d. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés
8d. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
8d. cikk, (4) bekezdés	17. cikk, (4) bekezdés
—	17. cikk, (5) bekezdés
8d. cikk, (5) bekezdés	17. cikk, (6) bekezdés
8d. cikk, (6) bekezdés	17. cikk, (7) és (8) bekezdés
8d. cikk, (7) bekezdés	—
8d. cikk, (8) bekezdés	17. cikk, (9) bekezdés
8d. cikk, (9) bekezdés	17. cikk, (10) bekezdés
—	16. cikk, (1) bekezdés
8e. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész	—
8e. cikk, (1) bekezdés, a) pont	16. cikk, (3) bekezdés, a) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, b) pont	16. cikk, (3) bekezdés, b) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, c) pont	16. cikk, (3) bekezdés, c) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, d) pont	16. cikk, (3) bekezdés, d) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, e) pont	16. cikk, (3) bekezdés, e) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, f) pont	16. cikk, (3) bekezdés, f) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, g) pont	16. cikk, (3) bekezdés, g) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, h) pont	16. cikk, (3) bekezdés, h) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, i) pont	16. cikk, (3) bekezdés, i) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, j) pont	16. cikk, (3) bekezdés, j) pont
8e. cikk, (1) bekezdés, k) pont	16. cikk, (3) bekezdés, k) pont
—	16. cikk, (3) bekezdés, l)-n) pont
8e. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés
—	17. cikk, (11) bekezdés
—	18. cikk
—	19. cikk
—	20. cikk, (1) bekezdés
—	20. cikk, (4) bekezdés
—	20. cikk, (5)-(7) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
—	20. cikk, (9) és (10) bekezdés
—	21. cikk, (3) bekezdés
8f. cikk	23. cikk
8 g. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
8 g. cikk, (2) bekezdés, bevezető rész	22. cikk, (3) bekezdés, bevezető rész
8 g. cikk, (2) bekezdés a) pont	22. cikk, (3) bekezdés, a) pont
8 g. cikk, (2) bekezdés b) pont	22. cikk, (3) bekezdés, a) pont
8 g. cikk, (2) bekezdés c) pont	22. cikk, (3) bekezdés, b) pont
8 g. cikk, (2) bekezdés d) pont	22. cikk, (3) bekezdés, c) pont
—	22. cikk, (3) bekezdés, d) pont
8 g. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (4) bekezdés
8 g. cikk, (4) bekezdés	—
8h. cikk	24. cikk
—	25. cikk, (3) bekezdés
—	27. cikk (1)-(3) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	27. cikk (4) bekezdés, 28. cikk (1) és (9) bekezdés
9. cikk, (1a) bekezdés	35. cikk (2) bekezdés
9. cikk, (1b) bekezdés	35. cikk (3) bekezdés és 28. cikk (6) bekezdés
9. cikk, (1c) bekezdés	28. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (6) bekezdés
—	28. cikk, (3)-(5) bekezdés
—	28. cikk, (7) és (8) bekezdés
—	29. cikk
—	30. cikk
—	31. cikk
—	32. cikk
—	33. cikk
—	37. cikk, (2) bekezdés
—	37. cikk, (3) bekezdés
—	37. cikk, (4) bekezdés
—	39. cikk, (2)-(5) bekezdés
—	39. cikk, (7) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
—	39. cikk, (10) és (11) bekezdés
—	39. cikk, (14) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	40. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	40. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	40. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	40. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (5) bekezdés	40. cikk, (5) bekezdés
10. cikk, (6) bekezdés	40. cikk, (6) bekezdés
10. cikk, (7) bekezdés	40. cikk, (7) bekezdés
10. cikk, (8) bekezdés	40. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés
10. cikk, (9) bekezdés	40. cikk, (8) bekezdés, második albekezdés
10. cikk, (10) bekezdés	40. cikk, (9) bekezdés
10a. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész	41. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész
10a. cikk, (1) bekezdés a) pont	41. cikk, (1) bekezdés, a) pont
10a. cikk, (1) bekezdés b) pont	41. cikk, (1) bekezdés, b) pont
10a. cikk, (1) bekezdés c) pont	41. cikk, (1) bekezdés, c) pont
—	41. cikk, (1) bekezdés, d) pont
10a. cikk, (2) bekezdés	41. cikk, (2) bekezdés
10b. cikk	42. cikk
10c. cikk	43. cikk
11. cikk, első bekezdés	44. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, második bekezdés	44. cikk, (2) bekezdés
11a. cikk, első bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés
11a. cikk, második bekezdés	45. cikk, (2) és (3) bekezdés
—	45. cikk, (4) bekezdés
11b. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés
11b. cikk, (2) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés
11b. cikk, (3) bekezdés	48. cikk, (3) bekezdés
11b. cikk, (4) bekezdés	48. cikk, (4) bekezdés
11b. cikk, (5) bekezdés	—
—	46. cikk
11c. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
11c. cikk, (2) bekezdés	47. cikk (1) bekezdés, bevezető rész és 47. cikke (1) bekezdés, a) pont
—	47. cikk, (1) bekezdés, b) pont
—	47. cikk, (1) bekezdés, c) pont
11c. cikk, (3) bekezdés, bevezető rész	47. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető rész
11c. cikk, (3) bekezdés, a) pont	47. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont
—	47. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont
1c. cikk, (3) bekezdés, b) pont	47. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) pont
—	47. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
11c. cikk, (4) bekezdés	47. cikk, (3) bekezdés
11c. cikk, (5) bekezdés	—
11c. cikk, (6) bekezdés	—
11c. cikk, (7) bekezdés	—
11ca. cikk	49. cikk
11d. cikk, (1) bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés
11d. cikk, (2) bekezdés	50. cikk, (2) bekezdés
—	50. cikk, (3) bekezdés
12. cikk	51. cikk
13. cikk, első bekezdés	52. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	52. cikk, (3) bekezdés
13. cikk, második bekezdés	52. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, harmadik bekezdés	52. cikk, (5) bekezdés
—	53. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	54. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (2) bekezdés
—	54. cikk, (3) bekezdés
—	54. cikk, (4) bekezdés
—	54. cikk, (5) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (1) és (2) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (5) bekezdés	54. cikk, (9) bekezdés
14. cikk, (6) bekezdés	54. cikk, (7) bekezdés
—	54. cikk, (8) bekezdés
14. cikk, (7) bekezdés	54. cikk, (10) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
14. cikk, (8) bekezdés	54. cikk, (11) bekezdés
—	55. cikk, (4) bekezdés
15. cikk, első bekezdés	56. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, második bekezdés	56. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, harmadik bekezdés	56. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, negyedik bekezdés	56. cikk, (4) bekezdés
15. cikk, ötödik bekezdés	56. cikk, (5) bekezdés
15a. cikk	57. cikk
16. cikk	—
17. cikk, (1) bekezdés	58. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés	—
17. cikk, (3) bekezdés	58. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (4) bekezdés	58. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés	58. cikk, (4) bekezdés
18. cikk	59. cikk
19. cikk	60. cikk
—	61. cikk
20. cikk, (1) bekezdés	—
—	62. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés, bevezető rész	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető rész
20. cikk, (2) bekezdés, a) pont	62. cikk, (2) bekezdés, a) pont
—	62. cikk, (2) bekezdés, b) pont
—	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c)-h) pont
20. cikk, (2) bekezdés, b) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés i) pont és 62. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
20. cikk, (2) bekezdés, c) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, j) pont
20. cikk, (2) bekezdés, d) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, k) pont
20. cikk, (2) bekezdés, e) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, l) pont
20. cikk, (2) bekezdés, f) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, m) pont
20. cikk, (2) bekezdés, g) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, n) pont
20. cikk, (2) bekezdés, h) pont	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, o) pont
20. cikk, (2) bekezdés, i) pont	—
—	62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, p)-z) pont

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
20. cikk, (3) bekezdés	62. cikk, (3) bekezdés
20. cikk, (4) bekezdés	62. cikk, (4) bekezdés
20. cikk, (5) bekezdés	62. cikk, (5) bekezdés
20. cikk, (6) bekezdés	62. cikk, (6) bekezdés
20. cikk, (7) bekezdés	62. cikk, (7) bekezdés
—	62. cikk, (8) bekezdés
21. cikk	63. cikk
—	64. cikk
22. cikk	65. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	66. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés	66. cikk, (2) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés	66. cikk, (3) bekezdés
23. cikk, (4) bekezdés	66. cikk, (4) bekezdés
—	66. cikk, (5) bekezdés
23. cikk, (5) bekezdés	66. cikk, (6) bekezdés
23. cikk, (6) bekezdés	66. cikk, (7) bekezdés
23. cikk, (7) bekezdés	66. cikk, (8) bekezdés
24. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés
24. cikk, (2) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés
24. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés
—	67. cikk, (4) bekezdés
25. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés
25. cikk, (3) bekezdés, bevezető rész	68. cikk, (3) bekezdés, bevezető rész
25. cikk, (3) bekezdés, a) pont	68. cikk, (3) bekezdés, a) pont
25. cikk, (3) bekezdés, b) pont	68. cikk, (3) bekezdés, b) pont
25. cikk, (3) bekezdés, c) pont	68. cikk, (3) bekezdés, c) pont
25. cikk, (3) bekezdés, d) pont	—
—	68. cikk, (3) bekezdés, d) pont
25. cikk, (3) bekezdés, e) pont	68. cikk, (3) bekezdés, e) pont
25. cikk, (3) bekezdés, f) pont	68. cikk, (3) bekezdés, f) pont
—	68. cikk, (3) bekezdés, g), h) és i) pont

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
25. cikk, (3) bekezdés, g) pont	68. cikk, (3) bekezdés, j) pont
—	68. cikk, (3) bekezdés, k)-r) pont
25. cikk, (4) bekezdés	68. cikk, (4) bekezdés
—	68. cikk, (5) bekezdés
26. cikk, (1) bekezdés	69. cikk, (1) bekezdés
26. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	69. cikk, (2) bekezdés, első és harmadik albekezdés
—	69. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
—	69. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés
26. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	69. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés
26. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (3) bekezdés
26. cikk, (4) bekezdés	69. cikk, (4) bekezdés
26. cikk, (5) bekezdés	69. cikk, (5) és (7) bekezdés
—	69. cikk, (6) bekezdés
26a. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
26a. cikk, (2) bekezdés, első bekezdés	70. cikk, (1) és (2) bekezdés
26a. cikk, (2) bekezdés, második bekezdés	70. cikk, (3) bekezdés
26a. cikk, (2) bekezdés, harmadik bekezdés	70. cikk, (4) bekezdés
26a. cikk, (3) bekezdés	71. cikk, (1) és (2) bekezdés
26a. cikk, (4) bekezdés	70. cikk, (5) bekezdés és 71. cikk (3) bekezdés
—	72. cikk
27. cikk	73. cikk
28. cikk	74. cikk
29. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész	75. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész
29. cikk, (1) bekezdés, első franciabekezdés	75. cikk, (1) bekezdés, a) pont
29. cikk, (1) bekezdés, második franciabekezdés	75. cikk, (1) bekezdés, b) pont
—	75. cikk, (1) bekezdés, c) pont
29. cikk, (1) bekezdés, harmadik franciabekezdés	75. cikk, (1) bekezdés, d) pont
29. cikk, (1) bekezdés, negyedik franciabekezdés	75. cikk, (1) bekezdés, e) pont
29. cikk, (2) bekezdés	75. cikk, (2) bekezdés
29. cikk, (3) bekezdés	75. cikk, (3) bekezdés
29. cikk, (4) bekezdés	75. cikk, (4) bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
29. cikk, (5) bekezdés	75. cikk, (5) és (6) bekezdés
29. cikk, (6) bekezdés	75. cikk, (7) bekezdés
29. cikk, (7) bekezdés	75. cikk, (8) bekezdés
29. cikk, (8) bekezdés	75. cikk, (9) bekezdés
29. cikk, (9) bekezdés	75. cikk, (10) bekezdés
29. cikk, (10) bekezdés	75. cikk, (11) bekezdés
29. cikk, (11) bekezdés, első albekezdés	75. cikk, (12) bekezdés
29. cikk, (11) bekezdés, második albekezdés	—
—	75. cikk, (13) bekezdés
30. cikk, (1) bekezdés	76. cikk, (1) bekezdés
30. cikk, (2) bekezdés	76. cikk, (2) bekezdés
—	76. cikk, (3) bekezdés
30. cikk, (3) bekezdés	76. cikk, (4) bekezdés
30. cikk, (4) bekezdés	76. cikk, (5) bekezdés
30. cikk, (5) bekezdés	76. cikk, (6) bekezdés
30. cikk, (6) bekezdés	76. cikk, (7) bekezdés
30. cikk, (7) bekezdés	76. cikk, (8) bekezdés
30. cikk, (8) bekezdés	76. cikk, (9) bekezdés
—	76. cikk, (10) bekezdés
30. cikk, (9) bekezdés	76. cikk, (11) bekezdés
31. cikk, (1) és (2) bekezdés	77. cikk, (1) bekezdés
—	77. cikk, (2) bekezdés
31. cikk, (3) bekezdés	77. cikk, (3) bekezdés
—	77. cikk, (4) bekezdés
—	78. cikk
32. cikk	79. cikk
—	80. cikk
33. cikk, (1) bekezdés	81. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
33. cikk, (2) bekezdés	—
33. cikk, (2a) bekezdés	—
33. cikk, (2b) bekezdés	81. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
33. cikk, (3) bekezdés	81. cikk, (2) bekezdés
—	82. cikk
34. cikk, első bekezdés	83. cikk, első bekezdés

2007/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
—	83. cikk, második bekezdés
34. cikk, második bekezdés	—
34. cikk, harmadik bekezdés	83. cikk, harmadik bekezdés
—	I. melléklet
—	II. melléklet